

VRTILJAK PEGIC

Vrtiljak pegic
Šolski časopis učencev OŠ Karla Destovnika-Kajuha

Šolsko leto 2015/2016

Časopis izhaja v elektronski obliki

Uredili: Marija Mojca Strmšek, Marta Gorjup, Miha Kočar
Lektoriranje: Marija Mojca Strmšek

Ilustraciji na naslovni in zadnji strani sta delo Tilna Dragarja, učenca 8. a razreda
Prispevke so napisali učenci novinarskega krožka, učenci pri izbirnih predmetih vzgoja za
medije (radio, televizija, tisk) ter učenci naše šole.

Izdala OŠ Karla Destovnika-Kajuha
Jakčeva ulica 42
Ljubljana

Ravnateljica Sonja Šorli

Ljubljana, junij 2016

Namesto uvodnika

POLETJE

*Les s šolskimi klopi smrdi nam,
zvezki so skoraj že vsi dani stran.*

*Vsi se veselimo konca šolskega leta,
ko zvonec še zadnjič zazvoni
in se v nas energija prebudi.*

*Rahel veter je v laseh,
vonj po poletju nas vabi ven po vseh straneh.*

*Sonce greje nas in se blešči,
vsi uživamo v tem vremenu brezskrbnem,
da v dnevniku stran obrnem.*

*Spomini kopičijo se v tem času
in vidimo svetlejši odtenek na lasu.*

*Trudili celo smo se leto,
bedeli veliko noči,
sedaj je pa čas, da se spočijemo
in ponoči brezskrbno zapremo oči.*

Brina Gajšek, 7. b

Leon, 4. b

1. september 2015, ko so šolski prag prestopili prvošolci, je že daleč, Maček Muri je poskrbel, da je bil začetek šolskega leta zabaven in sproščen.

Mnenja prvošolčkov o šoli

Samuel Kulla Žagar, 1. a

Ko sem prvi dan prišel v šolo, nisem bil nervozan, saj sem veliko sošolcev poznal že iz vrtca, zato sem bil sproščen. Najraje imam matematiko, saj so mi števila in delo z njimi zelo všeč. S sošolci se dobro razumemo, saj se dolgo poznamo. Rad hodim v šolo.

Erik Totter, 1. a

Rad hodim v šolo, saj mi je zelo všeč. Obožujem delo s števili, zato mi je matematika pri srcu. Prvi dan šole mi je bil zelo všeč, saj sem spoznal nove sošolce, a v spominu mi bo najbolj ostal po okusnih čokoladnih ježkih.

Kristian Gole, 1. b

Rad obiskujem šolo, saj se s sošolci dobro razumemo in se veliko igramo. Prav tako si posojamo veliko stvari (npr.: igrače, šolske potrebščine ...) in tako delujemo kot pravi razred. Najraje imam podaljšano bivanje, ko se igramo razne zanimive igrice. Na šoli treniram judo in mi je zelo všeč. Prvega dneva šole se spominjam po nastopu mačka Murija.

Kristijan, 1. a

Kristijan Đukić, 1. a

Rad obiskujem šolo, ker me vsak dan nekaj novega nauči. Najraje imam športno, kadar igramo nogomet. Prvi dan nisem poznal nobenega, saj smo se z družino pred kratkim preselili. Spoznal sem veliko dobrih priateljev, a najboljši priatelj na žalost ne obiskuje te šole.

Jandre Cvetičanin, 1. a

Šolo rad obiskujem, saj rad računam. Treniram judo in najbolj so mi všeč razne igrice pri njem. Imam več najboljših priateljev v šoli, ki so zelo prijazni. Ko odrastem, bi rad postal računalničar, ki ustvarja igrice.

Prvošolke se predstavijo

Daša Stajnko, 1. b

Kdorkoli lahko postane moj priatelj, dokler je prijazen. Moja najljubša žival je konj, in sicer imam enega. Ime mu je Bepo in večkrat sem ga že jahala. Ko bom velika, bom odvetnica, saj bi rada delala na sodišču in z zasluženim denarjem pomagala mamici.

Nia Amber Delopst, 1. b

Kakovost, ki jo iščem v prijateljih, je ta, da so veseli. Ko bom velika, si želim biti zdravnica, da pomagam majhnim otrokom. Moj najljubši predmet je športna, ker je gibanje zelo zdravo. Ena beseda, s katero bi opisala moje starše, je: čudoviti.

Linda Plestenjak, 1. b

Moja najljubša priateljica je moja sosošolka Anastasija, saj je zelo prijazna in družabna. Večkrat dneve preživiva na zanimivih izletih. Ko bom odrasla, bom veterinarka, saj bi rada zdravila živali. Moja najljubša žival je konj in najljubši predmet športna.

Anastasija Dujunov, 1. a

Leo, 1. b

Tilen, 1. a

Na šoli treniram ritmično gimnastiko in judo, kjer se vsakič naučim nekaj novega. Ko bom velika, bom veterinarka, saj bi rada pomagala živalim. Moj najljubši predmet je športna, saj se rada igram razne igrice. Moja najljubša žival je ježek, saj ima prikupen smrček in majhne tačke. Najljubša stvar o mojih starših je ta, da me imajo zelo radi, a me včasih vseeno oštejejo, a le za to, da bom vzorna v življenju.

Kaja Dojčinović, 1. b

Moj najljubši predmet je športna. Moji priatelji so lahko vsi, dokler so prijazni. Ko bom velika, si želim biti zdravnica, da bi pomagala moji družini in svetu. Moja najljubša žival je delfin, saj je zelo inteligenten in lep.

Dunja in Anastasia 9. b

VTISI 9. A RAZREDA O OSNOVNI ŠOLI

Po čem se boš spominjala OŠ?

Anita: Po smešnih dogodkih, ki so se zgodili med poukom, predvsem pri kemiji, biologiji ter slovenščini.

Kaj boš pogrešala, ko ne boš več obiskovala OŠ?

Qendresa: Pogrešala bom svoje sošolce in norčije, ki smo jih počeli v šolskih klopeh.

Kateri dogodek se ti je najbolj vtisnil v spomin?

Nadja: Najbolj se mi je vtisnil v spomin tisti dan, ko pri uri matematike nisem uspešno rešila matematični račun deljenja.

Kateri predmet si imela najraje?

Edna: Slovenščino in zgodovino.

Ali si se kaj pomembnega naučila v tem šolskem letu?

Karima: Predvsem sem spoznala, da vsak učenec potrebuje znanje in oliko.

Kateri dogodek te je najbolj razočaral?

Grega: Najbolj sem bil razočaran, ko sem pri testu matematike dobil zadostno oceno.

Zakaj se veseliš, da boš končal osnovno šolo?

Maša: Ker bom spoznala nove prijatelje in nadaljevala izobraževanje.

Katerega učitelja si se najbolj bala?

Lejla: Gospoda Brumna.

Kaj ti ni bilo všeč v osnovni šoli?

Miha: Nekateri učitelji.

Ali si se vedno dobro pripravil na pisno in ustno oceno?

Matej: Ne, nisem.

Pri katerem predmetu si bil najbolj uspešen?

Marko: Pri športni vzgoji.

Ali se veseliš srednje šole?

Luka: Da, ker bom spoznal nove prijatelje.

Kaj bi spremenila v osnovni šoli?

Ekaterina: Spremenila bi šolske malice in kosila ter način ocenjevanja učencev.

Pripravili: Edita Omerčević in Mia Božič, 9. a

VTISI 9. B O OSNOVNI ŠOLI

KAJ SE JIM JE NAJBOLJ VTISNILO V SPOMIN?

Konec šolskega leta se bliža in prav tako se končuje naše devetletno šolanje. Zato sva se odločili, da bi raziskali, po čem so si osnovno šolo najini sošolci najbolj zapomnili.

Luka Fekonja

Najljubša učiteljica mi je ga. Urška, saj se trudi tako za posameznika kot za cel razred. V stiku bi rad ostal z večino razreda. Pogrešal bom nekatere učitelje in sošolce, če se ne bomo več videvali. Najbolj smešen dogodek, ki se mi je vtisnil v spomin in ki se je zgodil v razredu, je, ko je sošolka »prdnila« med uro in nesmiselno odgovarjala na vprašanja.

Gaja Larisa Delopst

Osnovna šola me je naučila pisanja sporočil brez gledanja in da me zaloti učitelj. Najljubši spomin, ki me bo spominjal na prijatelje v osnovni šoli je, da smo vsako leto za rojstni dan drug drugemu narisali risbice.

Rok Sember

Osnovna šola me je naučila nekaj osnov za življenje. Bilo je veliko smešnih dogodkov, npr. ko sva se z bivšim sošolcem skoraj poljubila. V stiku bom ostal z nekaterimi sošolci, ker mi ustreza njihova družba. Najljubši učitelj mi bo ostal Tine Svetič, saj so bile njegove ure zelo zanimive.

David Brus

Šola me je naučila splošne izobrazbe, iznajdljivosti. Najbolj si bom zapomnil razredničarko in prijatelje. Moji najlepši spomini so šola v naravi, najboljši pa je bil na Ptuju, kjer smo se veliko družili in šalili.

Anastasia Sladić

Osnovna šola me je naučila spoštovanja, poštenosti in kako se urediti v petih minutah, če si zaspal. Pogrešala bom Dunjo, z njo in nekaterimi sošolci bom ostala v stikih. V lepem spominu bom ohranila vse učitelje, ga. Urško in ga. Mojco pa še posebej. Najljubši spomini, ki so bili polni smeha in veselja, so bili na taborih.

Kenan Alibabić

Najljubši učitelj mi je g. Pirc, ker je razlagal snov na smešen in zanimiv način ter ga. Barbara, ker je bila zelo prijazna. V stiku bom ostal z Rokom in sošolci, ker smo dobri prijatelji. Najljubši spomin mi je, da smo pri g. Tinetu vedno igrali nogomet med uro športne vzgoje.

Dunja Novović

Osnovna šola me je naučila spoštovanja, sprejemanja odločitev in kritik. V stikih bom ostala z nekaj sošolci, prav zagotovo z Anastasio, saj sva skupaj že od malih nog. Najljubša učiteljica mi je ga. Urška, saj je vedno nasmejana, pozitivna in pripravljena pomagati.

Marko Stupar

V stiku bom ostal z vsemi, saj smo se imeli lepo. Pogrešal bom prijatelje, ker smo preživeli veliko let skupaj. Prav tako pa tudi ga. Ano, saj sem se pri urah kemije vedno naučil nekaj

novega in zanimivega. Najbolj smešen dogodek, ki se je zgodil v šoli je, ko se je sošolka Anastasia ustrašila sošolca in se z glavo zabila v steno za seboj. Ta dogodek je pustil lep spomin pri meni in razpoko na steni.

Matjaž Švajgar

Osnovna šola me je naučila, da vsega nikoli ne smeš jemati preveč resno. Veliko stvari se mora človek naučiti sam. Najbolj bom pogrešal g. Brumna, ker je zanimiv, te veliko nauči, njegove razlage so super in vmes ima dobre šale. Najljubši spomin mi je, ko smo šli na tabor Terme Čatež ter ostale šole v naravi.

Zarina Majetić

Šola me je naučila prijateljstva. Najljubša učiteljica mi je ga. Urška, ker je z nami že od šestega razreda. Ne bom pogrešala pohodov in predur. Najljubši spomini so mi tabori oz. šola v naravi.

Anže Marn

Moj najlepši spomin bo definitivno končni izlet. Najbolj bom pogrešal druženje s sošolci. V stikih bom ostal z večino. Osnovna šola me je naučila veliko, večina stvari, ki smo jih jemali nazadnje, si bom zapomnil, večina drugega sem že pozabil.

Leonora Jaha

V osnovni šoli sem se perfektno naučila nemščino. V stikih bom ostala samo s Taulantom. Najljubša učiteljica mi je ga. Urška.

Taulant Sinani

Najljubša učiteljica mi je ga. Urška, ker je dobra učiteljica. V stikih bom ostal z Leonoro.

Lara Pašalič

Osnovno šolo si bom zapomnila po prijaznih prijateljicah, ki so mi stale ob strani. Prav tako pa po ga. Urški, ker je prijazna, vedno pomaga in daje nove priložnosti. V stiku bom ostala z osebami, s katerimi sem se najbolj družila.

Andrej Dragar

V osnovni šoli sem se naučil manipuliranja z določenimi učitelji. Najljubši učitelj mi je g. Brumen, ker ima veliko avtoritete. Najbolj smešen dogodek, ki mi bo ostal v spominu je, ko se je sošolka Anastasia zaletela v veliko rastlino pri ga. Slavici.

Ena Hadžiahmetović

Šola me je naučila spoštovanja do drugih in razlik med nami ter poštenosti. Pogrešala bom nekatere sošolce, zaradi njihovega humorja in prijavnosti. Definitivno ne bom pogrešala sporov. Najljubša učiteljica mi je ga. Urška, ker je bila naša razredničarka in se je vedno potegnila za nas.

Pripravili: Dunja Novović, Anastasia Sladić, 9. b

UČITELJI IN POČITNICE

KAKO UČITELJI PREŽIVLJAJO TEŽKO PRIČAKOVANE POČITNICE?

SONJA ŠORLI

Medtem ko so učenci na počitnicah, imam v mesecu juliju še vedno veliko dela in priprav na naslednje šolsko leto. Prave počitnice se zame začnejo šele avgusta. Vedno opravim nekaj planinskih izletov. Letos se bomo z družino odpravili na otok Pelješac. Tam vedno poskrbimo, da obiščemo različne plaže in da raziščemo čim več otoka. Ko smo pa doma, hodimo na kolesarske izlete, priljubljena relacija je Mojstrana- Kranjska Gora- Belopeška jezera. Rada berem, tako da se med počitnicami še najde čas za kakšno zanimivo knjigo, ki je nisem utegnila prebrati med zaposlenim šolskim letom.

NATAŠA SKALA

Počitnice najraje preživljjam na morju in seveda v športnem duhu. Lotim se različnih športnih zvrsti, zelo ljubo mi je kolesarjenje. Poslušam tudi glasbo in berem.

SIMONA KIRN VOLF

Včasih sva z možem hodila na dolga potovanja v bolj eksotične kraje. Spočila sem se s potapljanjem, z raziskovanjem novih krajev, kultur in ljudi, s preizkušanjem lokalnih jedi. Sedaj imava dvoletnico, tako da smo šli lansko leto prvič na počitnice na morje. Odpravili smo se na Cres v kamp, tam smo si postavili šotor in uživali pod borovci ter raziskovali morsko obalo.

MARTA GORJUP

Najraje imam julij, ker takrat šele začnem z dopustom in mi pomeni veliko že to, da sem lahko doma. Sprostim se na sprehodu, ob poslušanju glasbe in seveda branju, ko poskušam nadoknaditi vse, česar nisem prebrala med šolskim letom. Za nekaj dni grem morje ali še pogosteje v terme. Če je vreme primerno, ga izkoristimo za motoristična potepanja po Sloveniji.

ANA KOŠIR

Najraje hodim na morje. S svojo družino se potepamo po okolici in raziskujemo mesto. Če nismo na morju, se radi odpravimo v naravo. S svojimi otroki rada ustvarjam. Moj najljubši mesec je avgust in rada imam pomlad.

NADA PEROVŠEK

Že 14 let hodim na Pag, ker je tam mala plaža z veliko sence. Nastanjeni smo pri družini, ki je zelo prijazna, skupaj pripravljamo piknike in hodimo na sprehode. Na morje grem takoj, ko zaključim z delom v šoli. Avgusta grem ponavadi za nekaj dni izlet. Tiste dni, ko sem doma, urejam vrt in berem romane, v zgodnjih jutranjih urah pa kolesarim.

ANJA JALŠOVEC

Za počitnice hodim na Hrvaško. Hodim s partnerjem. Rada hodim v tujino. To leto bom šla na Korziko. Na morju prebivam v kampu. Rada imam odmaknjene kotičke, kjer ni gneče.

GREGA NOVAK

Lani sem začel hoditi na otok Silbo. Hodim na rekreacijo in meditacijo. Pred kratkim sem bil v Turčiji, drugače večinoma živim sam zase. Udeležujem se zabav, katere organizirajo fantje, s katerimi sodelujem.

JERNEJA PRELOŽNIK

Ponavadi se odločim za kakšno potovanje v tujino, kamor se bom tudi letos odpravila. Če grem v tujino, grem s prijatelji, sproščajo pa me tudi izleti po Sloveniji in pohodništvo. Najbolj mi je všeč avgust. Takrat, ko mi je vroče, pobegnem iz mesta v naravo.

ERIKA GOLOB

Te počitnice se bomo potepali po Sloveniji in po hrvaški Istri. Spočijem se tako, da preberem kakšno knjigo ali pa »športam«. Rada igram badminton in hodim v gozd. Občutek imam, da me bodo letošnje počitnice presenetile.

KRISTIJAN PIRC

Počitnice preživljam na morju s prijatelji, na plaži, s plavanjem, s poležavanjem ... Hodim v tujino, na Hrvaško. Kolesarim, dneve si krajšam z gorskimi pohodi ... Upam, da bodo letošnje počitnice dolge, ampak avgust je vedno kratek.

MARJANA TRATNJEK PAVC

Rada hodim na hrvaško obalo (Dalmacija). Hodim z možem. Spočijem se z vsakodnevnim sprehodom s psom, z izletom v naravo, z branjem knjig, s poslušanjem glasbe, z ogledom filma ... Upam, da bodo te počitnice dolge in sončne.

SLAVICA NOVOKOVIĆ

Med počitnicami se odpravim na morje, imamo vikend, kjer grem na plažo in počivam. To leto grem v Medulin. Včasih grem z družino, sama s psom ali s prijatelji. Ko bom šla v pokoj, se bom preselila tja.

BARBARA PERHAJ

Letos grem najprej za 14 dni na morje na Hrvaško. Spočijem se tako, da berem knjigo. Potem grem v Italijo na daljši dopust. Konec avgusta pa grem na evropsko prvenstvo v softball-u na Češkem.

MARIJA CAFNIK

Vsake počitnice prepleškam celo stanovanje. Potem grem za dva tedna na morje, nekam umirjeno. Nato dobim vsako leto za dva tedna obisk iz Kanade, mojo sestrično. Vmes pa skrbim za starše.

KLAVDIJA KOVAC

Počitnice preživljjam s svojo družino, in sicer na morju. Obe hčerki zelo uživata v nabiranju školjkic in kamenčkov ter neumornem lovljenju morskih valov. Neizbežen in vedno znova nepozaben je tudi daljši obisk obeh babic in dedkov. Tako se po morskem oddihu najprej odpravimo v daljno Srbijo, kjer vsakič običemo tudi živalski vrt v Beogradu. Sproščen zaključek počitnic pa preživimo v mojem rojstnem kraju na Goričkem v Prekmurju. Med počitnicami vsekakor ni časa in prostora za dolgčas.

KARMEN PETERLIN

Počitnice preživljjam malo doma, malo pri starših, malo pa na morju. Doma berem knjige, delam na vrtu, na morju pa večinoma ležim v senci. Največkrat grem v Poreč. Včasih sem večkrat potovala v tujino, saj so mi potovanja všeč, dandanes pa si tega več ne privoščim.

ALENKA PLEVNIK

Počitnice preživim doma in na morju. Prvi teden doma vse pospravim, nato odpotujem k sestri na morje, nekaj časa pa preživim z družino na Jadranski obali. Doma veliko delam na vrtu, a ne svojem, veliko berem in lenarim, saj si po dolgem šolskem letu lahko tudi to privoščim.

POLONA UCMAN

Nekaj časa preživimo sami z družino na morju, obvezno pa en teden posvetimo druženju s prijatelji.

Vsako leto si za take počitnice izberemo otok na Hrvaški. Za kolesarjenje pa vsak leto pride čas v Kranjski Gori.

MOJCA STRMŠEK

Morje, morje in še enkrat morje. Temu se vsekakor pridruži še branje, branje in še enkrat branje. Poslušanje zvokov valov, žvrgolenje čričkov, vonjati borovce, uganjati norčije v vodi s svojim sinom, posedanje in zrenje jadrnic nekje na morski promenadi in seveda branje literature pozno v noč, saj sva v tem obdobju z budilko obe na počitnicah.

Anastasia Sladić, Dunja Novović 9. b
Džana Hodžić, Begulić Ema, Kuduzović Ajla, 7. a

Mediacijski tabor na Rakitni

V petek, 11. 9. 2015, smo se ob 7.00 skupaj z učiteljicami in mediatorji zbrali na avtobusni postaji. Čakali smo na avtobus, ki nas je odpeljal do Bavarskega dvora in nato do Notranjih Goric. Od koder smo šli z medkrajevnim avtobusom do Rakitne. Ob 9.00 smo prispeli in se takoj založili s čipsi in sladkarijami, ki smo jih dobili v bližnji trgovini. Odpravili smo se do zdravilišča, kjer smo tudi zvečer prespali. Odšli smo v svoje sobe in se preobuli. Do kosila smo imeli še veliko časa, da se razpakiramo in da začnemo z urjenjem mediacije. Pouk smo začeli tako, da nas je učiteljica razdelila v skupine in vsaka skupina je naredila plakat o mediaciji in mediacijo tudi uprizorila. Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa, ki smo izkoristili tako, da smo šli do bližnjega jezera. Tam smo se mi (mediatorji) igrali na igralih, medtem pa so učiteljice poklepatale ob topli kavi. Nato pa šli še na kratek sprehod okoli jezera in nazaj v dom, kjer smo nadeljevali z našim urjenjem. Napočil je čas večerje in po njej družabni večer, ki pa smo ga preživelvi v sobi z zelo glasno glasbo in igranjem "flaše" resnice. Kmalu pa smo postali utrujeni, vendar ne tako močno, da se ne bi pogovarjali še dolgo v noč.

Zjutraj smo se zelo zgodaj zbudili in umili za nov dan. Šli smo na zajtrk. Po njem pa smo šli ven, da bi imeli pouk na svežem jutranjem zraku. Za ogrevanje smo se šli igrico klip-klop (oz. dan-noč). S poukom pa smo začeli tako, da smo navedli en primer, ko se dva spreta in smo začeli postavljati vprašanja, s katerimi bi lahko čim več izvedeli o tem konfliktu. Učiteljica nas je pohvalila, nato pa smo začeli z novo nalogo. Spet smo se razdelili v skupine in vsaka skupina je dobila vprašanje, na katerega je morala odgovoriti. Ko smo vse zapisali, smo imeli malico in odmor, ki smo ga večinoma preživelvi (spet) na trampolinu. Pouk smo nadeljevali notri, saj je zunaj

preveč pihalo. Vsaka skupina je predstavila svoj odgovor na vprašanje, učiteljica pa nam je povedala, kaj nam še manjka pri teh odgovorih. Nato pa smo naredili še eno mediacijo, kjer smo imeli dva mediatorja in dva medianta (skregani osebi). Na koncu mediacije pa smo ostali povedali, kaj so zelo dobro naredili. Za zadnjo vajo pred čistim koncem tega urejenja pa smo smo spet razdelili v drugačne skupine in je vsak povedal, kaj mu ne gre oz. mu ni šlo pri mediaciji, drugi v skupini pa smo svetovali, kaj naj naredi. Po kosilu smo šli v naše sobe, da bi spakirali še zadnje stvari. Nato pa smo preživelvi še zadnje trenutke na igrišču in na trampolinah, naredili še zadnjo sliko pred domom in šli na postajo. Kar nekaj časa smo čakali na prihod avtobusa. Ko je prišel, smo se hitro vkrcali vanj in se odpravili nazaj domov v našo Ljubljano.

Ena Hadžiahmetović, 9. b

EKSURZIJA NA AVSTRIJSKO KOROŠKO

22. 9. 2015 smo se učenci 9. razredov ob 7.40 zjutraj odpravili z avtobusom v Celovec. Ko smo prispeli, smo si najprej ogledali grad Ostrovica in njegov vratni obrambni sistem. Vsaka vrata so imela svoje ime in svoj namen oz. način preprečevanja tujcem vstop v grad. Kmalu pa smo prišli tudi na vrh, kjer je bil muzej. Muzej smo si seveda tudi ogledali, ogled je vodil pravi avstrijski Korošec z zanimivim avstrijsko-koroškim naglasom. Najprej nam je povedal nekaj o zgodovini družine, ki ima v lasti ta grad. Nato nam je razkazal orožje in oklepe, ki so jih nosili vitezi. Sledil je ogled obleke, ki jo je nosila lastnikova prababica, ki je posnemala Sisi. Na koncu ogleda smo imeli še malico, nato pa smo se odpravili nazaj do avtobusa. Napotili smo se k vojvodinskemu stolu, ki je bil narejen iz ostankov, ki so jih pustili stari Rimljani. Ta stol je bil tudi pomemben del ustoličevanja. Odpravili smo do cerkve Gospe Svete, ki je bila zelo velika in nekje na steni je bil vgrajen obraz, za katerega pravijo, da ko se bo odkril od stene, naj bi bilo konec sveta. Pokukali smo še v notranjost, ki je bila okrašena v baročnem stilu z veliko pozlačenimi stvarmi. Videli smo fresko, ki je bila nekaj časa zakrita, saj jim ni bila všeč zaradi prizora, ki je bil naslikan. To je bil bivši predsednik Rusije Lenin (ki je zagovarjal socializem), ki se utaplja in kako ga Jezus rešuje. Po obisku cerkve Gospe Svete smo obiskali še center mesta Celovca. Najprej smo napotili v deželno hišo, kjer smo se razgledali po dvorani grbov, ki je znana po svojih naslikanih 265 grbih in stropni freski. Seveda pa dvorana ni imela samo grbe, imela je tudi knežji kamen, ki je bil tudi pomemben del ustoličevanja knezov. Nato smo se krenili še v tiki center mesta Celovca, ki je bil poln ljudi, a vendar ni bilo glasno. Tudi tu smo naleteli na mozaik grbov in poslušali zgodbo o možicu Mandeljcu. Po obisku mesta pa smo se končno odpravili v težko pričakovani

Minimundus. Tam smo videli svetovno znane znamenitosti v merilu 1:25. Dve izmed vseh postavljenih sta tudi slovenski znamenitosti, in sicer NUK in Blejski otok. Učenci smo se sprehajali okrog in si ogledovali te znamenitosti ter si ogledali nekatere njihove animacije. Na žalost pa smo se kmalu morali posloviti od Minimundusa in se odpeljati domov.

Ena Hadžiahmetović, 9. b

SLOVENIJA IMA TALENT

S šolskim izbirnim predmetom RADIO in TV smo se odpravili na Slovenija ima Talent. Do tja smo se odpravili z avtobusom. Med oddajo pa nas je zabaval komik Dejan, ki smo se mu nasmejali do solz. Oddaja se je pričela in ogledali smo si 5 polfinalistov na koncu smo vsi držali pesti za svoje favorite. Vsi smo bili zadovoljni in domov smo se odpravili z nasmeškom na obrazu.

Maša in Nadja, 9. a

OBISK PIVOVARNE UNION

Z izbirnim predmetom Poskusi v kemiji smo se odpravili v Pivovarno Union. Najprej nas je sprejela gospodična Eva, ki nas je popeljala v manjšo dvorano, v kateri smo si pogledali kratek filmček o pivovarni. Nato smo si ogledali manjše plakate o zgodovini pivovarne, o tem, kako je nastala.

Prva lastnika sta bila Ivan in Peter Kosler. Izvedeli smo, da se je pivovarna imenovala prej Kosler, to ime je dobila po svojih lastnikih Ivanu in Petru Koslerju. Potem smo si ogledali pakiranje piva. Najprej se pivo toči v pločevinke, potem se zлага v škatle, nazadnje se pa še na palete. Nazadnje se shranjuje v skladišča. Ogledali smo si tudi, kako je bar izgledal v zgodovini. Razkrili so nam tudi osnovne sestavine pridelave piva (hmelj, kvas, voda, kvasovke).

Pokazali so nam postopek varjenja piva. Najprej pripravijo slad, to pomeni, da mora slad pred uporabo zoreti najmanj šest tednov, potem pride na vrsto drozganje (to je proces, v katerem se zdrobljen slad pomeša z vročo vodo), odcejanje (to je ločevanje sladice od izluženega slada), kuhanje, fermentiranje (ohlajanje sladice in njeno prezračevanje s sterilnim zrakom ter dodajanje kvasa, ki povzroči alkoholno vrenje), kondicioniranje (večina sladkorjev se pretvorji v alkohol, se fermentacija upočasni, kvas pa se začne usedati na dno posode). V pivovarni smo se imeli zelo lepo in naučili smo se tudi veliko novega.

Elma Babačić
Elena Kalajdžieska
Tjaša Baša, 8. a

V šolskem muzeju

Danes smo šli v šolski muzej. Imeli smo učno uro in si ogledali razstavo. Učno nas je imel g. Učenik. Učili smo se reševati uganke, zakaj uporabljamo lestev, katere ptice so selivke in katero sadje raste ne različnih drevesih. Imeli smo tablice in krede ter gobice za brisanje tablice. Roke smo imeli na hrbtnu in se držali pokončno. Imeli smo tudi liste, na katerih so bile napisane uganke. Gospa Branka in gospa Janja sta bili tudi učenki. Tam smo imeli tudi koruzo in osla. Vodiču je bilo ime Rok. Ko smo šli na ogled, nam je Rok veliko povedal. Videli smo tudi prave živali, ki so bile na razstavi. Pogledali smo si kratek filmček o domači kokoši. Rok je vprašal, če bi vzeli še spominček. Nismo imeli denarja, zato ga nismo kupili. Na tem tehniškem dnevnu sem se zelo zabavala. Šla bi še zelo velikokrat, zelo mi je bilo všeč.

Iza Zrinski, 3. a

Lara, 3. a

Umihana, 3. a

DRAMSKI KROŽEK

Tudi letos smo sodelovali na 14. otroškem festivalu gledaliških sanj, ki je namenjen osnovnošolskim gledališkim skupinam iz Slovenije in tujine. Na gledališkem odru Festivalne dvorane se je predstavilo 48 gledaliških skupin oz. nekaj več kot 800 nastopajočih otrok, predstave pa si je ogledalo nekaj manj kot

9.000 gledalcev. Nagrade najboljšim gledališkim skupinam, igralcem in mentorjem so predali priznani slovenski igralci Tina Gorenjak, Klemen Janežič in Milena Zupančič. Tokrat nismo prejeli nagrade, vseeno pa smo dobro opravili nastop in ponosno predstavljeni našo šolo.

Mentorica dramskega krožka: Bernarda Pirc

Nekaj vtisov nastopajočih učencev

Na dramskem krožku sem se imela zelo lepo. Naučili smo se dramsko besedilo po knjigi Polonce Kovač, Težave in sporočila psička Pafija. Vsem so vloge zelo pristajale. Ko sem videla vse ljudi, ki so prihajali v šolsko jedilnico, sem dobila malo treme. Znebila sem se je tako, da sem upoštevala mamin nasvet: globoko sem vdihnila in izdihnila. Igrala sem veverico učiteljico in konja Zorana. Bili smo odlični, vsi so nas zelo pohvalili!

Katarina Davidović, 4. a

Pri dramskem krožku mi je bilo najbolj všeč, ko smo nastopali na festivalu.

Tija Štukelj, 4. b

Predstavo smo zaigrali učencem od 1. do 5. razreda, staršem in tudi v Festivalni dvorani.

Lana Lampič Mrzel, 3. b

Všeč mi je bilo, ko smo vadili, si razdelili vloge ... Pravzaprav mi je bilo všeč vse!

Nika Hribar, 4. b

Zelo mi je bilo všeč, ko smo si razdelili vloge, saj sem dobilo vlogo, ki sem si jo najbolj želela. Vaje so zahtevale veliko truda in potrežljivosti. Najboljše smo nastopili na šolskem odru za starše.

Tia K. Bajc, 4. b

Sama nisem bila prijavljena na dramski krožek, sem pa vskočila kot nadomestna igralka, saj je »gospodinja« zbolela. Vloga mi je bila zelo všeč. Nastopila sem dvakrat.

Klara Jukić, 4. b

Pri dramskem krožku sem se veliko naučil. Zelo rad bi pridobil še več znanja o gledališču.

Feliks Janje, 4. b

Na dramski krožek sem se prijavila zato, ker zelo rada nastopam. Pri moji vlogi (teliček Icek) mi je bilo najbolj všeč, ko sem razlagala Pafiju, kaj dela narobe. Uživala sem, ker so nas poslušalci pozorno poslušali in gledali. Veliko smo vadili. Dramski krožek mi je bil zelo všeč, zato se bom vpisala tudi drugo leto.

Alina Mujičić, 4. b

Nastopili smo v Festivalni dvorani. Imel sem se super! Posebej vesel sem bil, ker sem lahko igral glavno vlogo.

Filip Rusanov, 4. b

Mira Voglar, pesnica, skladateljica, pravljičarka ...

Mira Voglar je pesnica in skladateljica številnih priljubljenih otroških pesmi, nežnih, veselih, igrivih, skrivnostnih ... Je avtorica imenitnih ugank in pravljic. Klara in Fedja sta ugotovila, da je njuna soseda, zato sta jo obiskala in ji zastavila nekaj vprašanj.

Kaj ste po poklicu?

Sem profesorica glasbe, pred tem pa sem bila vzgojiteljica v vrtcu.

Koliko časa ste bila vzgojiteljica in koliko časa profesorica?

Šest let sem bila vzgojiteljica, šest let sem bila zaposlena na Pedagoški fakulteti.

Koliko ste stari?

Stara sem 81 let.

Zakaj ste se odločili za ta poklic?

Mislim, da ti je to nekako usojeno, ker je tudi moja mama bila vzgojiteljica.

Ali imate otroke?

Ne, moji otroci so knjige in jih imam več kot trideset.

Ali ste doživeli kaj groznega v otroštvu?

Kot otrok sem doživljala vojno. Ko sem bila sama doma, je na tla padla bomba.

Kaj ste najprej napisali?

Najprej sem napisala Leze, leze polžek počasi.

Na kateri fakulteti ste študirali?

Na Filozofski fakulteti, muzikologijo in pedagogiko.

Kaj je vaš hob?

Rada sem hodila v hribe, smučanje.

Ali ste bili kot otrok mirni ali bolj živahni?

Bila sem bolj živa, na srednji šoli pa ne tako.

Kaj je značilno za vaše pesmi?

Niso krvoločne, glavne osebe so bolj majhne, nizke.

Ali ste dobili že kakšno nagrado?

Ja, dobila sem Žagarjevo nagrado. Moje pravo ime je bilo Miroslava, ampak meni nikoli ni bilo do slave, zato sem zdaj samo Mira.

Kateri predmet vam je bil najbolj všeč?

Glasba, slovenščina, ker me je poučevala

moja razredničarka. Pa tudi likovna vzgoja in plesna vzgoja, skratka vsi umetniški predmeti.

Kaj pišete za otroke?

Za otroke pišem tudi zgodbe in uganke.

Klara in Fedja, 4. b

NEKAJ NOVIC IZ ŠOLSKE KNJIŽNICE

Oktober - mesec šolskih knjižnic je v letošnjem šolskem letu potekal pod gesлом "Šolske knjižnice so zakon". Sedmošolci so obiskali MKL Knjižnico jožeta Mazovca v okviru projekta Rastem s knjigo, nato pa v šolski knjižnici ustvarjali Album Ljubljane ter zbirali ideje o knjižnici prihodnosti. Skupaj s stanovalci DSO Ljubljana Moste Polje smo pripravili knjižno čajanko.

Učenci 4. a so prinesli veliko idej na vprašanje "KAJ SI ŽELIM V ŠOLSKI KNJIŽNICI?"

Več knjig o psih, več grozljivk, kakšno knjigo o duhovih in kakšno o vohunih. Knjigo o borilnih veščinah – to bi bilo dobro.

Tej

Želim si, da bi imeli knjige o Neymaru, o tigrih in morskih levih ter stripe Mikija Mustra o Zvitorepcu, Trdonji in Lakotniku. Želim si, da bi imeli več računalnikov in bi bili lahko dalj časa na računalniku ter da bi imeli slikice nogometnih igralcev.

Domen

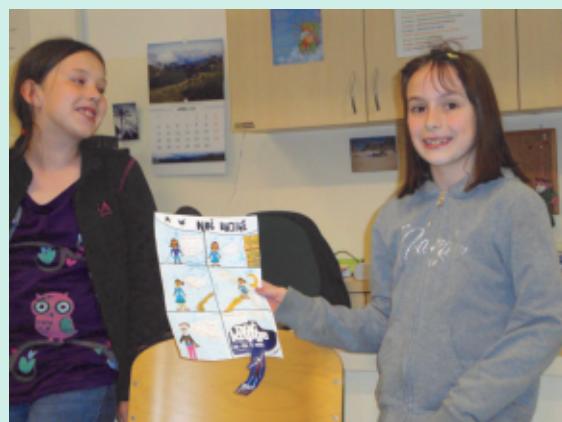
Da bi imeli zelo veliko knjig, več kot v katerikoli knjižnici. Da bi imeli živali, npr. psa in muco. Daris Za vsak letni čas bi naredili nekaj, na primer za zimo snežaka, za pomlad bi okrasili z rožami, poleti bi imeli delavnice, jeseni pa bi knjižnico okrasili s pisanimi listi. Imeli bi več knjižnih čajank na leto. Poleti in pozimi bi imeli delavnice. Imeli bi več domišljiskih knjig za višje razrede. Dodali bi knjige o različnih zvezdnikih. V knjižnici ne bi več delali nalog. Na vrata bi lahko kaj nalepili, na primer risbo, da bi pritegnila učence.

Brina in Katarina

11. decembra smo obeležili Mednarodni dan gora in z učenci planinskega krožka pripravili dogodek Brati gore. Učencii so pred tem zbrali svoje planinske dogodivščine in jih zapisali, nastala je knjižica Moja planinska doživetja. Obiskal nas je tudi Franc Rožman - Škof in nam na zanimiv način približal svoja gorska doživetja.

V aprilu smo pripravili Noč v knjižnici. 26 učencev od 4. do 7. razreda in tri učiteljice smo najprej izdelalii plakate o prebranih knjigah, nato ustvarjali v stripovski, dramski in literarni delavnici, si predstavila, kar je nastalo, za večerjo pojedli slastne palačinke in sadje. Sledil je še kviz, za lahko noč pa smo prebrali eno od pripovedk Charlesa in Mary Lamb - napisano po Shakespearovem Snu kresne noči.

Ob zaključku Bralne značke je pridne bralce od 6. do 9. razreda navdušil prevajalec (in še marsikaj) Boštjan Gorenc Pižama, bralce 4. in 5. razreda pa s svojim pripovedovanjem pritegnil pisatelj Žiga X. Gombač.

Marta Gorup

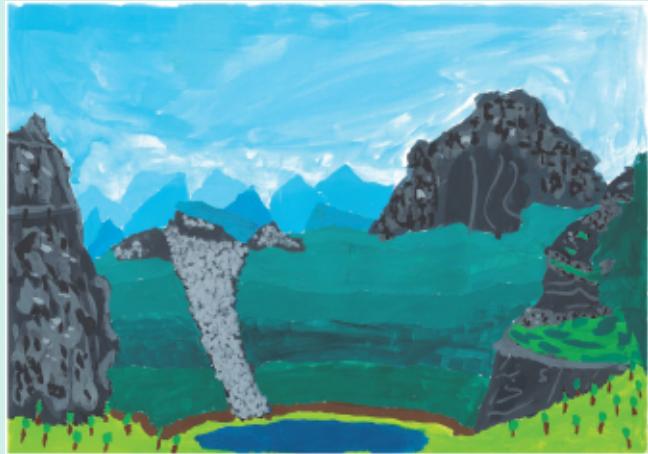
LJUBLJANA

Zelena prestolnica Evrope 2016

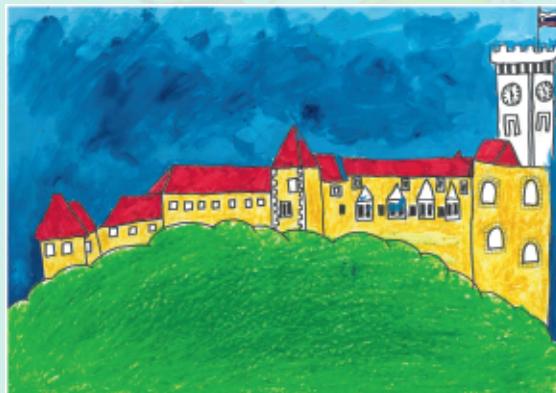
LJUBLJANA.
Zate.

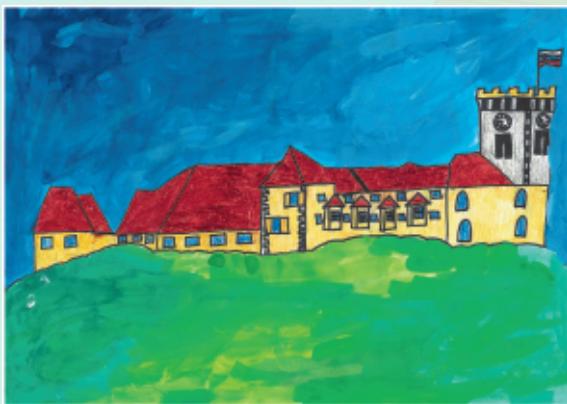
Tia, 4. b

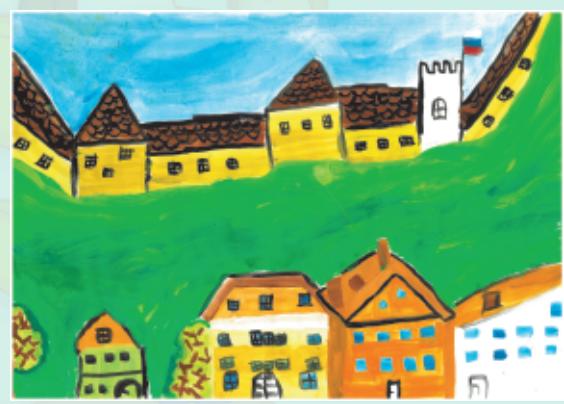
Andrej, 9. b

Eva, 4. b

Sergej, 4. b

Tija, 4. b

Dejavnostim smo se pridružili tudi na naši šoli. Pevski zbor je nastopal s himno zelene prestolnice na prireditvah v okviru ČS Golovec in MOL. Organizirali smo delavnice za učence o škodljivosti hrupa in seveda likovno ustvarjali.

NARAVOSLOVNI DAN: KRAŠKI ROB - ANKARAN - STRUNJAN

OPIS POTI

V petek, 22. 4. 2016, smo se učenci petih razredov odpravili na izlet. Z avtobusom smo se po avtocesti odpravili proti morju. Peljali smo se mimo Ljubljanskega barja, Brezovice in Vrhnike. Tam izvira reka Ljubljanica. Nato naprej do Logatca in Postojne, kjer je druga največja železniška postaja in Postojnska jama. Pri Razdrtem smo na desni strani videli veliko planoto Nanos in tri vetrne elektrarne. Nato smo se peljali mimo Divače, Kozine in pri izvozu Kastelec smo zavili desno proti Socerbu. Ogledali smo si Sveti jamo, Osp in se prek viadukta Črni kal odpravili proti Ankaranu. Tam smo si nabrali školjke. Nato mimo Kopra in Izole do Strunjana. Ogledali smo si soline in odšli na plažo. Nato smo se z avtobusom vrnili v Ljubljano.

SOCERB

Grad Socerb uvrščamo med pomembnejše primerke utrdbene arhitekture Kraškega roba. Zrasel je na pomolu strmega skalnega roba, kjer prihaja Kras v valovito Šavrinsko gričevje. Grad je imel zaradi strateške lege velik pomen. Sedaj je v gradu restavracija. S Socerba je lep razgled na Tržaški zaliv, Trst in okoliške kraje. Sredi vasice, ki se nahaja le nekaj korakov pod gradom, stoji cerkev sv. Socerba, po katerem je vas tudi dobila ime.

KRAŠKI ROB

Kraški rob je naravna meja med celinskim delom Slovenije in Slovensko Istro. Dolg je okoli 20 km, od Socerba do Mlinov. Tu so se ohranile redke vrste rastlin in živali. Če bi se del Kraškega roba, kjer poteka železnica, podrl, lahko Luka Koper kar zapre svoja vrata.

TRŽAŠKI ZALIV

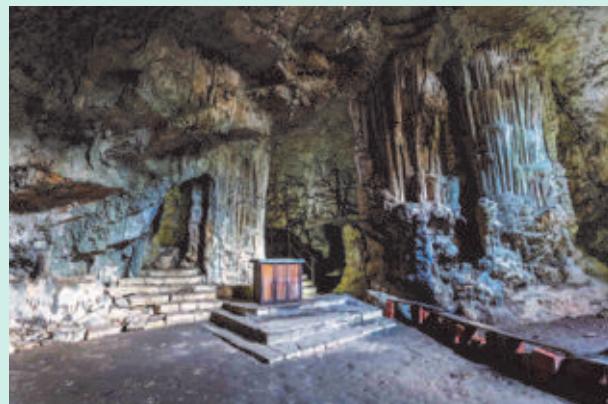
Tržaški zaliv je plitek zaliv v skrajnjem severnem delu Jadranskega morja, ki si ga delijo Italija, Slovenija in Hrvaška. Njegova površina je okoli 550 km², povprečna globina 16 m, najgloblja pa 37 m. Sloveniji pripada okoli tretjina.

KOPRSKI ZALIV

Koprski zaliv je 18 km² velik zaliv v severnem delu Jadranskega morja, del Tržaškega zaliva. Leži v celoti v Sloveniji. Pomembnejši kraji so Koper, Izola in Ankaran. Včasih sta bila Izola in Koper otoka.

SVETA JAMA

Sveta jama je kraška jama, ki se nahaja nedaleč od gradu Socerb. Globoka je 44 m in dolga 20 m. Na njenem dnu so naleteli na potok, ki segreva jamski zrak. V jami pozimi temperatura pada pod zmrzišče, saj je jama po obliku ledenica. V jami je edina podzemna cerkev v Sloveniji. Legenda o jami pravi, da je v njej kot puščavnik dve leti prebival mladi sv. Socerb. 24. maja 284 naj bi bil ubit v Trstu. Do druge sv. vojne se je vsako leto na ta dan obhajala sv. maša. V jami so posebni kapniki. Jamo danes oskrbuje jamarsko društvo

Dimnice. Jama je odprta za ogled vsako nedeljo ob 14. uri.

VRTAČA

Vrtačo smo si šli ogledat po Sveti jami. Kraški pojavi nastajajo v pokrajinhah, kjer rahlo kisla deževnica razaplja apnenec. Najpogosteje površinske kraške oblike so vrtače. Mi smo si ogledali skledasto vrtačo, ki je bila obdelana. V njej je bila njiva.

OSP

Osp je vas ob vznožju Kraškega roba. Je ena najstarejših Slovenskih vasi. Omenjena je bila že ob koncu 11. stoletja. Nad naseljem se dviga stena, oblikovana v podkvasto obliko in je široka 500 m ter visoka prek 200 m. Je ena najpomembnejših plezalnih območij v Evropi. Fosili so ostanki odmrlega organizma okamnelih rastlin in živali. Najpogosteje fosile najdemo v morskih in rečnih usedlinah. Danes najdeni fosili so stari milijone ali milijarde let.

ANKARAN

Školjčna sipina v zalivu Polje med Koprom in Ankaranom je edina v Sloveniji. Nahaja se v neposredni bližini Luke Koper, severno od ustja reke Rižane. Sipina je nastala po letu 1990, ko je Luka Koper s poglabljanjem dna ob drugem luškem pomolu prečrpavala mulj iz morskega dna. Dež je spral blato, ostale so le apnenčaste lupine 135 vrst mehkužcev. Od tega 71 vrst polžev, 3 vrste slonovih zobčkov in 1 vrsta glavonožca. Na našem izletu smo našli Vretence, Navadne ostrige, Srčanke, Venerupis, Pelikanovo stopalce, Slonove zobčke, Pokrivače in mnogo drugih školjk.

SLANUŠE

Za slana tla so v solinah značilne slanuše. To so slanoljubne rastline, ki prenesejo velike koncentracije soli. Običajno jih najdemo ob izlivih rek in potokov v morje in v solinah.

SOLINE – STRUNJAN

So najsevernejše in najmanjše soline v Sredozemlju, kjer se sol po tradicionalnem postopku pridobiva že več kot 700 let. Postopek je povsem ročen in naraven. Sol je izjemne kakovosti. Soline so pomembne kot območje varstva narave in kulturne dediščine. Zato je tukaj Krajinski park. Tukaj so tudi značilne slanuše. Za pridelavo soli se s plimo zajema morsko vodo iz Strunjanskega zaliva. Sol se prideluje na solnih poljih, ki obsegajo izparilne in kristalizacijske bazene. Ko so bazeňki čisti in pripravljeni na sezono, solinarji pustijo v bazeňki malo vode, da ta izhlapi in nastane sol. Nato jo solinarji z lesenim strgalom spravijo na kupčke, da se odcedi. Nato jo naložijo na vozičke in jo odpeljejo v prostor za shranjevanje.

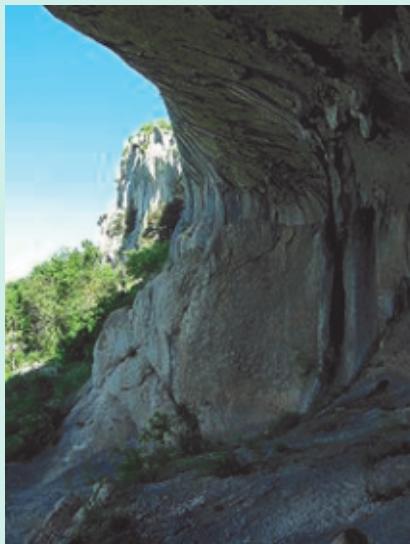
PLAŽA

Na koncu našega izleta smo se ustavili na plaži v Strunjanu. Pojedli smo malico, se igrali na igrišču, namakali noge v mrzlem morju, nekateri so odšli na sladoled. Nato smo se z avtobusom odpravili proti Ljubljani.

Naravoslovni dan mi je bil zelo všeč. Najbolj sta mi v spominu ostala srebrni avtobus in školjčišče. Vsakemu družinskemu članu sem dal eno školjko za spomin.

Luka Štravs, 5. a

NARAVOSLOVNI DAN - KRAŠKI ROB

POT

Ljubljansko barje: V starejšem odseku halocena je območje prekrivalo plitvo jezero, ki je v tisočletjih zraslo v barje. Vrhnička je mesto in središče občine Vrhničke. Leži ob stari cesti Ljubljana-Postojna. V Postojni je največja znamenitost Postojnska jama, ki so jo poznali že v srednjem veku. Videli smo še Nanos in vetrnice. Pokrajina se je spremajala.

KRAŠKI ROB

Kraški rob označuje pokrajino, kjer se s strmin, večkrat pretrganim robom, prevesi v flišno pokrajino Istre zaradi svoje v pokrajino vpete urbanistične zasnove in s tradicionalnim stavbarstvom. Bogate arhitektуре so naselja Črni Kal, Črnotiče, Gračišče, Kubed ...

TRŽAŠKI ZALIV

Onesnaževanje z živim srebrom je velik problem. Na dnu Tržaškega zaliva ga je okoli od 35 do 40 ton. Živo srebro pa še danes iz Idrije prihaja v morje. Znanstveniki redno nadzorujejo kontaminiranost. Za živa bitja je še posebejstrupena spojina metil živo srebro.

LUKA KOPER

1957 – ustanovili so tovorno in skladiščno podjetje Pristanišče Koper.

1968 – železniška povezava Luke Koper s svojim zaledjem.

1979 – zgrajen je nov kontejnerji terminal. V tem času se pričnejo uveljavljati terminali, ki so nastajali v sedemdesetih za nafto, kemikalije, sipke tovore in les.

KOPRSKI ZALIV

Koprski zaliv je 18 km velik zaliv v severnem delu Jadranskega morja, del Tržaškega zaliva, ki je na severu omejen z debelim rtičem, na južni pa z rtom Madona .Koprski zaliv je v celoti v Sloveniji. Ob njem ležijo Ankaran, Koper in Izola.

VRTAČA

Je zelo velika. Vrtače so kraške globeli ali kotanje, pri katerih je globina manjša od premera. Nastane z vdiranjem nad večjimi podzemnimi votlinami.

ŠPARGLJI

So rastline. Je trajnica, ki ob dobri oskrbi, na istem mestu, raste tudi do 20 let.

OSP PLEZALNA STENA

Markantna polkrožna previsna stena, ki je nastala kot posledica udora nekdaj jamskega stropa je zaščitni znak ene izmed najstarejših vasic na Slovenskem. V času turških vpadov je nudila zaščito prebivalcem, dandanes pa predstavlja pravcati plezalni poligon, kjer je ob vikendih in praznikih tudi velika gneča. Zaradi ugodne primorske klime, ki omogoča plezanje prek celega leta ter velikega nabora raznolikih smeri vseh težavnosti,

se lahko Osp postavi v sam vrh slovenske plezalne ponudbe. Odličnost skale, ki se giblje od ostre in blazinicam neprijazne pa vse do zasiganih kapnikov s super oprimki, nudi veliko veselja ljubiteljem vertikale, zato ni čudno, da privablja plezalce iz ožje in širše okolice.

FOSILI

Fosili so ostanki odmrlega organizma okamenelih rastlin in živali, ki so se ohranile v zemljini, sedimentu ali kamenini iz starejših geoloških obdobjij. Po odmrtju se mora takšen organizem dovolj hitro znajti v primernem okolju, kjer je onemogočeno njegovo hitro razpadanje.

ANKARAN ŠKOLJČIŠČE

Školjčna sipina v zalivu Polje med Koprom in Ankaranom je edina školjčna sipina v Sloveniji. Nahaja se v neposredni bližini Luke Koper, severno od ustja reke Rižane. Iz kupov mulja je dež postopoma spral blato, ostale so le apnenčaste lupine mehkužev.

STRUNJAN SOLINE

Sol je bila v preteklosti in je še danes eden najpomembnejših mineralov za človeštvo. Uporabljala se je in se še vedno za konzervacijo živil (pomislimo na kraški pršut), kasneje pa se je uvrstila med nepogrešljive industrijske surovine. Solinarji morajo biti primerno obuti, da ne razdražijo tal in soli. Voda izpari in pri tem teče po kanalih. Lahko si pomagamo s črpalko.

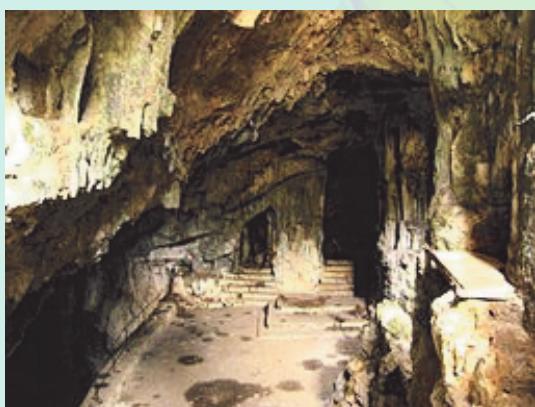
SLANUŠE

Slanuše ali halofiti so rastline, ki uspevajo na slanih tleh. To so slanoljubne rastline, ki prenesejo ali potrebujete velike koncentracije soli. Običajno jih najdemo ob izlivih rek in potokov v morje, na območjih z majhno količino padavin, onesnaženih vodah in na solinah.

MALICA IN VTISI

Všeč mi je bilo na potovanju. Najbolj všeč mi je bilo na solinah in takrat, ko nas je voda 'namakala'. Čeprav si skoraj nič nisem zapomnila in mi je bilo rahlo dolgčas, mi je bilo všeč. Na koncu sem šla še po sladoled. Dolgčas mi je bilo zato, ker je gospod vse tako na dolgo razlagal.

Nika Paternoster, 5. a

NAŠ ODNOS DO NARAVE

Naravo obožujem. Všeč mi je, ko grem plavat. Včasih poslušam ptice. Nebo je modro. S psom Čarlijem hodim na sprehod.

Emma Džombić, 5. b

Narava je pomembna. Naravo spoštujem. Ne mečkam rož, ne žgem in ne trgam vej. Ne uničujem dreves. Ne onesnažujem. Želim si čisto naravo.

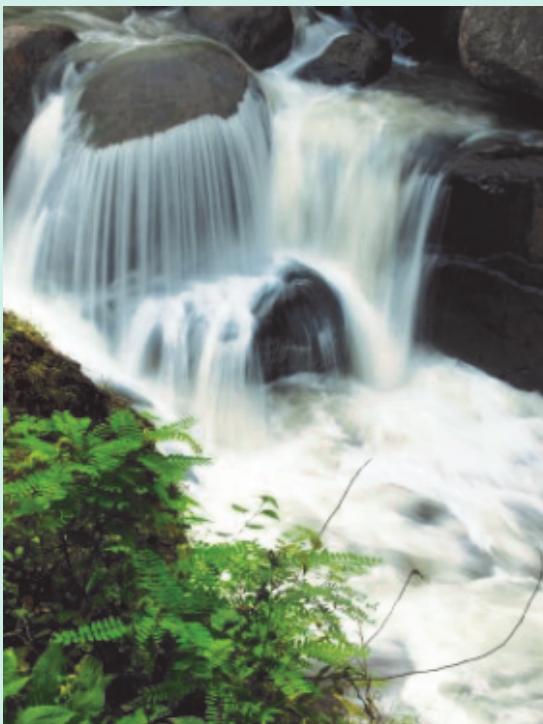
Petar Milošević, 5. b

Do narave sem prijazen. Je ne zažigam in ne mečem vanjo odpadkov. Ne pobijam živali. Ne trgam zaščitenih rastlin. Do narave bom spoštljiv še naprej.

Enej Hadžić, 5. b

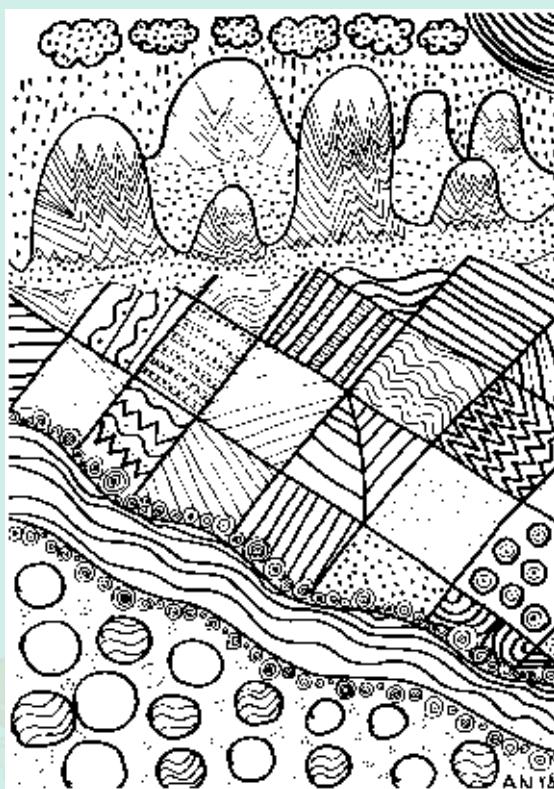
Ne mečem smeti na tla. Včasih poberem odpadke in jih dam v koš. Ne škropim cvetja in ne trgam rož. Ne vozim se vedno z motornimi vozili.

Sana Handanović, 5. b

Amar, 5. b

Anja, 5. b

Narava so rastline, živali in človek. Moj odnos do narave je v redu. Naravo imam rad. Živim z naravo. Čuvam jo tako, da je ne onesnažujem.

Martin Božič, 5. b

Nikoli ne smetim naokoli. Odpadke vedno vržem v smeti. Pipo bom zapirala. Ne bom trgala cvetja in kurila ognja v naravi.

Anja Jugović, 5. b

Zelo rada imam naravo. Hočem, da bi ostala čista. Narava nam da čist zrak. V naravi se rada igram s prijateljico, kadar je lepo vreme.

Kaja Hribar, 5. b

Narava je lepa. Lepo se mi zdi ob Ljubljanci, ker je veliko zelenja. Včasih z mosta gledam račke in labode.

Danijel Nešković, 5. b

Oskar, 7. b

KOLESARSKI DAN

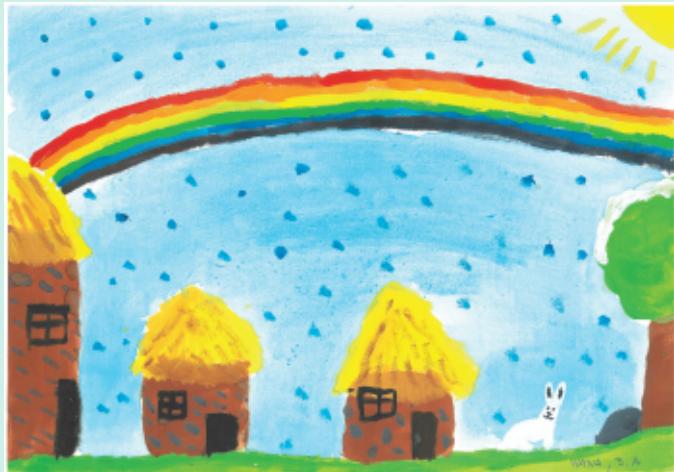
18. maja smo imeli kolesarski dan. Zato smo se v šolo pripeljali s kolesom in čelado na glavi. Po prihodu so nas razdelili v 4 skupine. V 1. skupini smo se učili, kako voziti kolo čez ovire. V 2. skupini je bil kolesarski test. Dve minuti smo morali vrteti kolo in v tem času prevoziti čim več kilometrov. V 3. skupini smo se učili nakazovati smer s stegovanjem roke med vožnjo. Poslušali in gledali smo, kako zakrpati zračnico in zamenjati kolo. V glavnem odmoru smo pojedli malico. Nato smo se spet zbrali na igrišču in nadaljevali z delom. Zadnjo uro smo šli na ogled kolesarske proge. Ga. Mira nam je povedala, kje se moramo ustaviti, kje nakazovati smer, kje moramo stopiti s kolesa in podobno. Ko smo se vrnili na igrišče, smo vzeli vsak svoje kolo in odšli domov.

Emma Džombić, 5. b

V sredo smo imeli kolesarski dan. Trenerji so za nas pripravili 4 delavnice, ki so bile vse super. Na prvi so bila športna kolesa. Stopili smo na pedala in pričeli poganjati. Na zadnjem delu vsakega kolesa je bila naprava, ki je kolo zaustavljala, zato je bilo težko poganjati. Naučili smo se tudi, kako zamenjati zračnico. Na igrišču za nogomet so za nas pripravili poligon, poln ovir, čez katere smo morali voziti. Tudi na največjem igrišču smo vozili po kolesarskem poligonu in nakazovali smer z roko. Meni so bile vse delavnice všeč. Bilo je super, pa tudi zabavno.

Emil Babačić, 5. b

V sredo, 18. maja, smo imeli kolesarski dan. Vodili so ga učitelji kolesarjenja in za nas pripravili 4 različne postaje. Na 1. je bil kolesarski poligon, postavljen na nogometno igrišče. Tam smo vozili in skakali čez ovire in peljali po travi. Naslednja postaja je bila teorija o

Ivana, 3. a

kolesarski opremi. Naučili so nas tudi, kako zamenjati zračnico. 3. postaja je bil prav tako poligon, na katerem smo vadili nakazovanje smeri z roko. Na 4. postaji so bila postavljena kolesa za kolesarski trening. Tistim učencem, ki so v dveh minutah prevozili največ kilometrov, so podelili medalje. Najbolj všeč mi je bila prva postaja. Upam, da bo še več takih tehniških dni.

Enej Hadžić, 5. b

V sredo smo se v šolo pripeljali s kolesi. Vsi smo imeli na glavi kolesarsko čelado. Na šolskih igriščih so nas že čakali trenerji kolesarjenja, ki so za nas pripravili različne delavnice, tudi dva poligona. Razdelili so nas v 4 skupine. Na 1. postaji smo se pogovarjali o opremi kolesa. Učitelj Martin nam je pokazal kolo brez zavor. Kasneje nam je tudi povedal, kako zamenjati zračnico. Druga postaja je bil kolesarski poligon. S kolesom smo vozili slalom med ovirami, pod ovirami in tudi čez ovire. Med vožnjo sem dvakrat padla. Na tretji postaji je bil kolesarski test. Zadnje kolo vsakega kolesa je bilo pritrjeno s posebno napravo, da smo lahko vseeno poganjali. Števec na krmilu kolesa je štel število prevoženih kilometrov v dveh minutah. Na četrtni postaji je bil prav tako poligon. Na tem poligonu sem dobro vozila in nisem nič padla. Najbolj všeč mi je bila tretja postaja. Ta tehniški dan mi je bil všeč, saj je bil tudi zabaven.

Valentina Knežević, 5. b

Eva, 5. a

Ena, 9. b

KAKO PREŽIVLJAJO POČITNICE NAŠI UČENCI?

RAZREDNA STOPNJA

Mlajši učenci so nam povedali, da zjutraj zgodaj vstanejo in gledajo različne risanke, kot so: Tom and Jerry, Sponge Bob, Scooby Doo, Lazy Town, Pingvini z Madagaskarja, Telebajski ter druge. Dan večinoma preživijo na prostem.

Kolesarijo, rolajo, se igrajo na igrišču, hodijo na sprehode, se igrajo in ukvarjajo z različnimi športi. Pridni učenci tudi berejo knjige, stripe, revije in članke. Nekaj pa jih tudi obišče morje ter ostale kraje. Velikokrat tudi obiščejo svoje sorodnike.

PREDMETNA STOPNJA

Starejši učenci velik del dneva prespijo v svoji topli postelji, pojedo in se vrnejo v sobo igrat igrice. Nekateri se odpravijo tudi na Kodeljevo kopat. Tisti, ki trenirajo različne športe, imajo treninge, ki jih redno obiskujejo. Večina jih hodi po nakupih v različna nakupovalna središča, eden najbolj znanih je BTC. Skupaj sva prišla do zaključka, da vsem počitnice pomenijo počitek in veliko prostega časa.

Nina Lah in Adel Sedić, 8. a

Tija, 3. b

Lara, 3. a

Valentina, 5. b

LJUBEZEN IN SREČA

Učenke 8. a smo se odpravile v 1. a in 2. b ter učencem zastavile dve vprašanji. Zanimalo nas je, kaj je zanje ljubezen in kaj sreča.

1. a

ADELISA: Ko imam fanta.

Ko se prijatelji igrajo z mano.

NIKA: Ko se igram.

Ko se igram s svojim zajčkom.

JAŠA: Gregor (moj sošolec), ker ga imam rad.

Ko se vozim z rolarji.

JANDRE: Ko imam punco.

Ko igram igrice.

ALJAŽ : Ko dam mamici poljubček.

Ko imam rojstni dan.

2. b

JAKA: Čutim ljubezen do nogometa.

Ko igram nogomet.

LUKA: Čutim ljubezen do hrčka in družine.

Ko dobim novega hišnega ljubljenčka.

DIELLZA: Da sem zaljubljena.

Sreča je zame nekaj, kar si zaželim.

KIARA: Rada imam svojo psičko.

Ko najdem štiriperesno deteljico.

ALJA : Ko nekoga spoznam in mi je všeč.

Ko zadanem v igri Minecraft.

ŽAN: Ko dobim lego kocke.

Čutim ljubezen do mlajšega bratca.

Tjaša, Elma, Elena, 8. a

Tilen, 3. a

David, 9. b

NAŠA DRŽAVA PRAZNUJE 25 LET - SLOVENIJA, VSE NAJBOLJŠE! VOŠČILA OSMOŠOLCEV SLOVENIJI

Draga Slovenija!

Želim ti vse najboljše ob tvojem 25. rojstnem dnevnu. Želim ti stabilnost ter uspešnost in mir na tvojem ozemlju. Znotraj tvojih meja naj vlada spoštovanje, ljubezen in razumevanje do sočloveka. Si mlada, lepa, čista. Slovenija mi zagotavlja miren, svoboden dom, ponuja mi šolanje in napredovanje. Majhna država, a velik, srečen narod.

Ajra Poljak

Draga Slovenija!

Želim ti vse najboljše za tvoj petindvajseti rojstni dan. Veliko sreče, zdravja in veselja znotraj tvojih meja. Skupaj smo dosegli veliko uspešnih let. Prebrodili smo težke in tudi čudovite trenutke. Zato še enkrat vse najboljše in najlepše za tvoj petindvajseti rojstni dan.

Ana Lutar

Draga Slovenija!

Zelo sem počaščen, ker živim v tej regiji. Slovenija je zelo zelena država, vsaj v mojem naselju. Ljubljana je najlepše mesto na svetu. Želim vam še veliko finančnih rešitev. Slovenija je plemenita država in se v njej vidim še dolgo. Slovenija, vse najboljše!

Dominik Zajc

Draga moja domovina!

Želim ti voščiti za 25 let samostojne Slovenije. Hvala g. Pučniku za to genialno idejo o osamosvojitvi Slovenije. Draga mati, moja domovina, hvala za vsa ta leta brezskrbnosti v Sloveniji. Ohranjala si mir in sočutje do ljudi. Postani še lepša, kot si bila do zdaj. Želim ti še veliko let miru in veselja. Vse najboljše, moja mati domovina!

Sanja Madalanović

Voščilo Sloveniji!

Minilo je že 25 let, odkar je Slovenija samostojna država. Ob tem veličastnem dogodku naj se praznuje, radosti, pleše, zabava, saj je to pomembno za vse Slovence. Vse najboljše Sloveniji ob 25. letnici.

Tita Šavja

Draga Slovenija!

Voščim ti vse najboljše ob tvoji petindvajseti obletnici in tvojem rojstnem dnevnu. Najlepša prestolnica Ljubljana, ki zeleni, in je lepša vsak dan.

Adel Sedić

Voščilo Sloveniji!

Slovenija, ki radosti, bo kmalu dopolnila 25 let. Silno si želim, da bo boljša, da bo imela veliko otrok in veselja. Da bodo ljudje srečni in veseli v svoji domovini Sloveniji. Domovina pomeni dom, v katerem živim, nad katerim sonce sije, ko rože rdeče rastejo. To je moja domovina SLOVENIJA. Vse najboljše, Slovenija!

Nermin Škrgić

Domovina je kot kozarec vina - včasih grenak, včasih sladak. Tako je tudi z domovino - včasih grenka, včasih sladka.

Kiara Mekič, 6. b

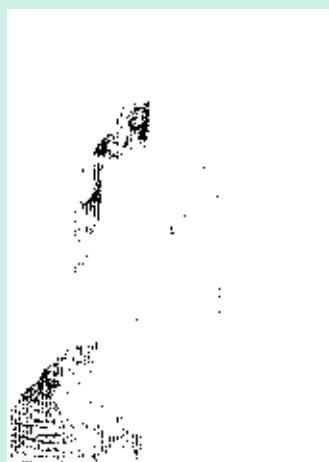
Kaj mi pomeni Slovenija?

Slovenija mi pomeni vse, ker je moja domovina, tukaj sem odraščala in tudi tukaj imam veliko prijateljev. Zelo sem ponosna, da živim v Sloveniji, ker je zelo zanimiva država in ima veliko skritega ter prekrasno kulturno dediščino. Slovenija ima tudi dve posebni vrsti živali - človeško ribico in lipicance. Lipicanci so zelo lepa vrsta konja. Na začetku so črni, ampak potem se jim barva spremeni. Slovenija je majhna država, a v njej lahko veliko odkrijemo. Tudi za turiste je zanimiva.

Draga Slovenija!

Rada bi ti čestitala, ker si že 25 let samostojna. Na začetku smo imeli probleme, ampak jih rešujemo. Rada bi ti tudi rekla, da sem ponosna, ker sem se tu rodila. Je zelo lepa država. Imamo svoj uradni jezik, kar je pomembno, ker ga lahko v javnosti uporabljamo. Lahko smo ponosni, da se je tukaj rodilo veliko pomembnih ustvarjalcev (France Prešeren, Valentin Vodnik, Miško Kranjc, Dragotin Kette ...). Vsi bi morali imeti radi in jo spoštovati.

Lara Pašalić, 9. b

Alina, 2. a

Kaj mi pomeni Slovenija

Slovenija je moj rojstni kraj in mi veliko pomeni, ker v njej bivam že 14 let. Tu sem se rodil, izrekel prvo besedo, prvič hodil in hodil in še hodim v šolo. Čeprav je v krizi, je Slovenija zelo raznovrstna država: imamo morje, gore, raven svet in vse, kar si turist poželi. Slovenski jezik je tudi poseben, tujci, ki so se jo učili in se jo še, menijo, da je zelo lep in težak jezik. Če bom imel možnost, jo bom kmalu zapustil in šel v svet, kajti tukaj so nizke plače in težje je uspeti kot v kateri koli evropski ali ameriški državi. Pogrešal jo bom, kajti tukaj so vsi moji sorodniki.

Anže Marn, 9. b

LETO 2016 - LETO OLIMPIJSKIH IGER

Poznamo različne vrste športov, npr. badminton, borilne veščine, atletika, košarka, nogomet, plavanje, odbojka ... V Sloveniji prevladujejo nogomet, košarka, hokej na ledu med ekipnimi športi; smučanje, atletika, tenis in kolesarstvo med individualnimi športi. Slovenija je na olimpijskih športih skupaj osvojila 34 medalj: 6 zlatih, 10 srebrnih in 18 bronastih. Slovenija je nastopila na petih poletnih olimpijskih igrah.

Klara Jukić in Filip Rusanov, 4. b

Baseball

Baseball je ekipni šport, pri katerem igrata dve ekipi, vsaka z devetimi igralci. Pri njem igralec obrambe (metalec) meče usnjeno žogo velikosti pesti, ki jo igralec napada (odbijalec) poskuša odbiti z ovalno zaobljeno palico, imenovano kij. Rezultat se beleži v obliki točk, imenovanih teki. Tek se ekipi v napadu pripiše, kadar odbijalec po tem, ko doseže bazo, po prehodu čez vrsto baz doseže domačo bazo. Ekipa z več teki zmaga.

MLB (Major League Baseball) je poklicna liga. Sestavljata jo Ameriška liga, ki ima 15 ekip ter Narodna liga, ki ima tudi 15 ekip. Je najbolj obiskana liga na svetu.

Upravljanje lige MLB določa Ustava lige Major League Baseball, ki se je med leti 1875–2012 večkrat spremenila in dopolnila. Pod vodstvom komisarja lige (trenutno Bud Selig) liga najema in vzdržuje sodnike ter se pogaja glede oglaševanja, sindikalnih dogоворov in pogodb s televizijskimi družbami.

Pravila igre

V igri nastopata dve moštvi, vsako s po devetimi igralci. Moštvi se menjavata v obrambi in napadu. Tekma traja 9 menjav (angl. inning). V vsaki menjavi moštvo igra enkrat v obrambi in enkrat v napadu (vsaka odbija v svoji pol-menjav). Moštvi se zamenjata, ko igralci v obrambi izločijo tri igralce nasprotnikovega moštva. Izločijo jih lahko na več načinov. Prvi način je, da

igralec v obrambi poda žogico igralcu na bazi, preden napadalec stopi na bazo. Drugi način je, da se obrambni igralec z žogico dotakne napadalca.

Poleg tega je mogoče napadalca izločiti tudi tako, da žogico, po tem ko je bila odbita, ujamejo v zraku.

Igrische

Igrische za baseball ima obliko četrtrine kroga. Delita ga dve zunanji črti, ki izhajata iz domače baze pod pravim kotom. Igrische se deli na notranje polje (angl. infield) in zunanje polje (angl. outfield). V notranjem polju so štiri baze: domača baza, prva, druga in tretja baza, ki so razporejene v kvadrat (ang. "baseball diamond"). Razdalja med bazami je 90 čevljev (27,432 m). Na sredini tega kvadrata je metalčev grič, v angleščini imenovan pitcher's mound, s katerega metalec obrambnega moštva meče žogo lovilcu na domači bazi.

Baseball v Sloveniji

Naša domača ekipa v Štepanjskem naselju je ekipa po imenu Golovec, so še druge ekipе kot so Bulldogi, Ježica, Lisjaki, Zajčki ... Najbolj uspešna je Golovec. vir: Wikipedia

David Brus, 9. b

TAEKWONDO

Taekwon-do je borilna veščina, ki je bila ustanovljena leta 1955 v Južni Koreji. Šport se je takrat imenoval Tae Soo Do, kasneje so ga pa preimenovali v taekwondo. Taekwondo je ustvaril general Choi Hong Hi, ki je imel deseti dan črni pas. Deli se na dve različici, ITF in WTF. Oblika ITF(International Taekwondo Federation) je bila ustanovljena 1966, oblika WTF(World Taekwondo Federation) pa leta 1973 in je danes olimpijski šport. WTF oblika taekwondo-ja se od ITF oblike razlikuje predvsem v tem, da je WTF bolj usmerjen na delo nog, kar je pripeljalo do razvoja zelo atraktivnih in močnih nožnih udarcev. Udarci v WTF obliki so tudi silovitejši, zaradi česar se je uvedla obvezna uporaba ščitnikov. V borbi se uporablajo ščitniki za podlahti, za goleni, za

telo, za zobe, za genitalije in zaščitni copati za zaščito narta, rokavice in čelada.

Taekwondo je v osnovnem pomenu samoobrambi namenjen neoborožen boj. V dobesednem pomenu pomeni: Tae-nožna tehnika, Kwon-ročna tehnika in Do-umetnost ali način življenja. Sama borilna veščina je sestavljena iz tako imenovanega sparinga ali borb, form ali tehnik, samoobrambe in testa moči. Taekwondo pozna naslednje barve pasov: beli (označuje nosilčeve nedolžnosti, saj začetnik nima predhodnjega znanja taekwondoja), rumeni (ponazarja zemljo, iz katere rastejo korenine, tako začne tudi taekwondo), zeleni (ponazarja rast rastlin, taekwondo napreduje), modri (ponazarja nebo proti kateremu rastejo rastline), rdeči (pomeni nevarnost, učence opozarja na trening z nadzorom) in črni (oznanja nosilčeve nevarnost in strah). Tudi jaz treniram taekwondo, in sicer obliko WTF in imam črni pas. Meni se taekwondo zdi »super« in otroci, preizkusite se tudi vi.

Viri: <https://sl.wikipedia.org/wiki/Taekwon-do>

Lejla Koljić, 9. a

DERBI OLIMPIJA MARIBOR

Vsi derbi so edinstveni, a ta je bil še posebej. Olimpija bi z zmago skoraj že osvojila prvenstvo in postala po dobrih dvajsetih letih ponovno prvak. Derbi se je začel pred rekordnimi štirinajst tisoč petsto gledalci v Stožicah. Olimpija je v prvem polčasu kronala premoč na igrišču in z zadetkom Roka Kronavetra povsem zasenčila Maribor ter vodila v devetnajsti minuti ena proti nič. V drugem polčasu se je slika na zelenici obrnila. Ljubljanci so se potegnili v obrambo, Mariborčani pa so jalovo popadali vse do osemdesete minute, ko je žoga ob robu kazenskega prostora zadela Dejana Kelharja. Sodnik Damir Skomina pa je hitro pokazal na belo točko. Enajstmetrovko je izvedel Milivoje Novakovič. Zadetek je vlil novih moči gostom, ki so v štiriindevetdeseti minutni seriji kotov prišli do zadetkov. Tako se je končal derbi z dramatičnim zaključkom in prvenstvom. Sedaj, ko listate po šolskem

glasilu, Olimpija že slavi naziv državnega prvaka.

Luka Arsić, 7. b

Klara, 4. b

Nogomet

Nogomet je moje življenje,
sreča in veselje.

Za trening živim
s svojo drugo družino,
ko k zmagam hitim.
Messi moj je vzornik,
igrišče drugi dom.
Soigralci pa najboljši prijatelji.
Zame nogomet ni le igra.

Kristijan Kostadinov, 7. b

Ko pomisliš, kdo pač si,
O, kako te v srcu zaboli.

Šest in sedem celih dni.

A, kako me frajer gleda, kar v srcu me boli.

Riše in piše po steni,

Ko pridem, zbeži en, dva, tri,

A ko z mano se pogovori, polepša dan mi.

Lara Mehić in Adna Koljić, 6. a

Naši učenci kot judoisti

Judo je starodavna veščina, ki jo je leta 1882 ustanovil Jigoro Kano. Ta šport trenirajo tudi nekateri naši učenci. Večina jih trenira v judo klubu Golovec. Treninge imajo od dvakrat do petkrat na teden. Na treningu se naučijo samoobrambe, najbolj pomembno pa je to, da se naučijo tudi, kako postati boljši človek. Na treningu seveda ne pozabimo tudi na zabavo. Učenci obiskujejo različna tekmovanja, kjer se borijo s svojimi vrstniki. Vsake toliko časa naš klub organizira tekmovanja za mlajše judoiste. Tam imamo možnost, da se preizkusimo v vlogi trenerja in sodnika. Oroke moramo znati potolažiti, jim svetovati in navsezadnje tudi pomagati. Naša prekrasna državica pa ima kar nekaj odličnih judoistov: Rok Drakšič, Raša Sraka, Tina Trstenjak in Urška Žolnir. Juda se udeležujem tudi sama. Treninge rada obiskujem, ker se tam veliko družimo in zabavamo. Imamo tudi izjemnega trenerja, ki nam pomaga tako pri judu, tudi pri šoli in drugih težavah. Na tekmah nas spodbuja in svetuje, zato nikoli nismo slabe volje. Sama sem tudi intervjuvala nekaj naših učencev ter svojega trenerja.

Učenci:

Koliko let treniraš judo? Kaj ti judo pomeni, zakaj ga obiskuješ? Zakaj si se odločil za ta šport?

Vid Jerič: Treniram ga sedem let. Judo mi pomeni način samoobrambe in zabave. Obiskujem ga zaradi rekreacije. Za ta šport sem se odločil, ker ga je včasih treniral moj oče in se mi je zdel zanimiv.

Marko Šušković: Judo treniram osem let. Izbral sem si ga, ker je zelo uporaben. Učimo se o vsakdanjih problemih in samoobrambi.

Filip Peulič: Judo treniram že kar nekaj časa, bolj natančno osem let. Pomeni mi zabavo, druženje. Za ta šport sem se odločil, ker mi je všeč.

Trener:

Koliko let se že ukvarjate z judom?

Kakšne se Vam zdijo nove generacije?

Katera priznanja ste že osvojili s svojimi judoisti?

Trener Jure Lampe: 32 let, nove generacije so vedno bolj lene, razvajene in brez spoštovanja. Težko je vzgojiti dobre športnike, ko jih pa vzgojiš, so rezultati zelo dobri. S svojimi judoisti sem osvojil veliko dosežkov. Lani smo bili na državnem osnovnošolskem skupno prvi. Osvojili smo že več kot sto državnih naslovov v vseh starostnih kategorijah.

Pripravila Nina Lah, 8. a

HIP-HOP

Hip-hop je kulturno gibanje, ki se je pričelo leta 1977 v getih med mladimi Afro-Američani in Latino-Američani v New Yorku (v Bronxu) in se nato razširilo po vsem svetu. Štirje glavni elementi hip-hopa so: rap, DJ-stvo, grafiti, breakdance. Nekateri štejejo beatboxing kot peti element hip-hopa, drugi dodajajo politični aktivizem, hip-hop modo, hip-hop sleng in druge elemente kot pomembne značilnosti hip-hopa. Za širše množice je postal izraz hip-hop sinonim za rap, vendar je to mišljenje zmotno. Rap je samo eden od elementov hip-hopa, ki se je sprva obravnaval kot subkulturo, življenjski slog in na koncu del popularne ali celo rock kulture. (Wikipedia)

Marko Stupar in Hip Hop:

Kdo te je seznanil s hip-hopom?

Začel sam iskati vrste plesa po internetu, med njimi sem naletel in se odločil za hip-hop.

Koliko časa treniraš Hip hop?

Doljih 9 let.

Kako uspešen si v svojem športu?

Državna prvenstva, evropska prvenstva, eno svetovno prvenstvo.

Kako se počutiš, ko plešeš?

Svobodno.

Pripravil David Brus, 9. b

Marko z medaljo
evropskega prvenstva

Skok v višino: Rok - 2. mesto,
Luka - 3. mesto

Filip - 2. mesto v metu vorteksa

Ema - 1. mesto v teku na 1000 m

Kenan - 1. mesto tek na 60 m

KOŠARKA

Košarka je moštveni šport, pri katerem tekmujeta dve nasprotni moštvji s petimi igralci na vsaki strani na pravokotnem igrišču, običajno v dvorani na parketu. Cilj košarke je zadeti koš z žogo v nasprotnikov koš. Košarka je eden najpopularnejših in najbolj gledanih športov na svetu.

PRAVILA IGRE:

Ekipa lahko doseže točke, ko doseže koš v regularnem času tekme. Dosežen koš ekipi prinese dve točki, če znotraj od črte za tri točke ali tako klicane trojke, če je dosežen izza črte za tri točke. Ekipa z več doseženimi točkami zmaga, v primeru izenačenega rezultata pa lahko o zmagovalcu odloča podaljšek. Žogo se po igrišču lahko prenaša z vodenjem žoge ob tla pri hoji ali teku ter podajanjem. Napake pri vodenju žoge, zaradi katerih ekipa izgubil žogo, so koraki, pri katerih igralec pravočasno ne spusti žoge ob tla ali pa se z nogo pivotira narobe, nošena žoga, kjer igralec namesto da bi vodil žogo na pol žogo, drži in še dvojno vodenje, kjer igralec začne spet voditi žogo po tem, ko jo je prijel v roke.

OSEBNE NAPAKE:

Nedovoljen kontakt ali udarec z nasprotnim igralecem je osebna napaka. V primeru osebne napake pri metu na koš ima košarkar, nad katerim je bila osebna napaka storjena, na voljo enega, dva ali tri proste mete, ki štejejo eno točko vsak. Za določene kršitve košarkarskih pravil je dosojena tehnična osebna napaka, običajno za nešportno obnašanje košarkarjev ali trenerjev. Če pride do tehnične ali nešportne napake, potem se tudi izvajajo prosti meti in tu ima ekipa še dodatno žogo.

IGRALNA MESTA:

V košarki poznamo pet različnih tako imenovanih pozicij:

- organizator igre, ki mora biti spreten, imeti pregled nad igro;
- branilec, ki ima skorajda enako vlogo na igrišču kot organizator;

- krilni center igra pod košem in je igralec, ki lahko igra tudi pozicijo centra;
 - center igra pod košem in je povprečno visok 213 cm;
 - krilo, ki lahko zadane iz razdalje, in je tudi pomemben člen ekipe.
- (Wikipedia)

Tudi sam se ukvarjam s košarko in lahko priznam, da niti malo ni lahek šport. Veliki ljudi zmotno misli, da je. S košarko se ukvarjam že štiri leta in igram za klub KK Janče, ki je zelo uspešen. Imamo vse selekcije od mladincev ter članov. Letošnje leto so v našem klubu bili najbolj uspešni kadeti ali U17, ki so v državi dosegli četrto mesto. Poleg njih so med najboljše v državi prišli tudi U13. Selekcija, v kateri sem jaz (U15 A), je bila letošnje leto kar uspešna. Nedavno smo na mednarodnem turnirju osvojili tretje mesto med desetimi ekipami. Trenutno smo v kvalifikacijah za prvo ligo, iz katere smo izpadli pozimi. 15. maja smo imeli tekmo proti KK Tolminu, katerega smo prepričljivo zmagali 84 : 48.

Adel Sedić, 8. a

Na sliki zadnji osvojeni medalji z mednarodnega turnirja Zagreb 2016.

BOKS

Boks je borilni šport. Po navadi sta v ringu dva boksařa in en sodnik.

Kategorije pri boksu so: polmušja (do 48 kg), mušja (do 51 kg), bantamska (do 54 kg), peresna (do 57 kg), lahka (do 60 kg), polvelterska (do 64 kg), velterska (do 69 kg), srednja (do 75 kg), poltežka (do 81 kg), težka (do 91 kg) in supertežka (nad 91 kg).

Najboljši slovenski boksař je Dejan Zavec, ki je leta 2009 postal svetovni prvak v velterski kategoriji.

Dvoboje se lahko konča na več različnih načinov. Cilj boksařev v angleškem boksu je nasprotnika tako močno udariti, da bi bil izločen ali ga prisiliti k predaji, oziroma zmagati z večjim številom točk. Dvoboje se konča z nokavtom, če eden izmed igralcev pade na tla in deset sekund negibno leži. Poznamo tudi tehnični nokavt, kadar eden izmed tekmovalcev ne more nadaljevati dvobojja in ga sodnik razglasí za poraženca. Če pa se dvoboje konča brez predaje, o zmagi odločajo točke: ob koncu tekme žirija in sodnik preštejejo pravilno izvedene udarce ter s tem boksařem dodelijo določeno število točk.

(po Wikipedii)

Rok Sember in boks

Koliko časa treniraš boks?

Treniram že dve leti.

Ali si bil že kdaj resno poškodovan?

Nič hujšega, samo vnetje zapestja in tako nisem treniral štiri mesece.

Zakaj si začel trenirati ta šport?

Kar naenkrat mi je postal všeč.

Kateri ti je najljubši boksař?

Mike Tyson.

Ali bi še nadaljeval trenirati, če bi se hujše poškodoval?

Po okrevanju bi nadaljeval s treningi, vsekakor.

David Brus, 9. b

ŠPORTNI AS Peter Prevc

Peter je rojen v Kranju, nekaj let je živel v Dražgošah, sedaj pa živi v Dolenji vasi. Prihaja iz velike družine in je najstarejši izmed petih otrok. Tudi njegova mlajša brata Domen in Cene sta smučarska skakalca. Najmlajši izmed otrok pa sta sestri Nika in Ema. Peter je svoje osnovnošolsko znanje nabiral v podružnični šoli Selca, nato pa v OŠ Železniki. Srednje šolanje je nadaljeval na ekonomski gimnaziji Franceta Prešerna v Kranju. Njegova skakalna pot se je že kar zgodaj začela, in sicer pri devetih letih na domači Bregarci (25K skakalnici), ki stoji le nekaj metrov od njegove hiše. Tam je s svojimi vrstniki skakal v navadni smučarski opremi ... Nato ga je oče leta 2002 vpisal v SK Triglav, kjer je mladi skakalec dobil svoje prve skakalne smuči. Njegov klubski trener je Jani Grilc. Naš Peter je leta 2009 debitiral na tekmi v Lillehammerju, kjer je že takoj osvojil točke svetovnega pokala. Januarja 2010 je nastopil na mladinskem svetovnem prvenstvu v smučarskih skokih in osvojil srebrno medaljo ter dokazal, da gre za resnično skakalni up. Leta 2011 je v Nordijskem smučanju v Oslo osvojil bron na ekipnem tekmovanju s slovensko reprezentanco. (Zlato so osvojili Avstrijci). Prevc je leta 2012 na ekipni tekmi svetovnega pokala v poletih v Oberstdorfu pridobil slovenski ekipi zmago na ekipnih tekmovanjih v zgodovini. Po poletu dolgem 225,5 m, kar bi bil izenačen skakalcu, si je poškodoval ramenske vezi ter s tem predčasno zaključil sezono. Kljub padcu je Slovenija zmagala in se veselila prve ekipne zmage. V sezoni 2014 mu je uspelo osvojiti mali kristalni globus v poletih z drugim mestom. V sezoni 2015/2016 je zmagal na novoletni turneji, postal svetovni prvak v poletih, osvojil mali kristalni globus v poletih ter tudi veliki kristalni globus. Peter je od malih nog sledil svojim sanjam in tako dosegel svoje cilje. Je zelo vztrajen in kljub padcem, ni vrgel puške v koruzo, kar je zelo zgledno.

Aleksandra Nikolov in Nina Lah, 8. a

Vir: Peter Prevc. Pridobljeno 17. 5. 2016 s spletnne strani: https://sl.wikipedia.org/wiki/Peter_Prevc

YouTube

YouTube je popularna spletna stran, kjer se lahko videoposnetki izmenjavajo, te lahko uporabniki pregledujejo, komentirajo, ocenjujejo. Za komentiranje in ocenjevanje je potrebna registracija, za ogled pa ne. Izjema so posnetki, ki niso primerni za osebe, ki so mlajše od 18 let. Uporabniki lahko nalagajo svoje lastne posnetke ali pa tudi tiste, za katere jim je dovoljeno objavljanje od avtorja. Nalaganje posnetkov, ki vsebujejo pornografske vsebine, nasilja, kriminalke, psovke, je prepovedano. YouTube si pridržuje pravico za brisanje, uporabo in spremembo vsebin, ki so naložene.

Kot brezplačni medij za objavljanje posnetkov je postal sredstvo za promocijo neznanih filmskih in glasbenih avtorjev, kateri so po tej poti prišli na druge medije, ki so seveda javni, na primer radio in televizija. V maju leta 2007 je to podjetje avtorjem, ki imajo največ ogledov, ponudilo partnerstvo, saj bi na ta način dobili del dobička, katerega dobijo z oglaševanjem na strani YouTube. Moč te strani so prepoznali celo politiki. Kandidati za ameriške predsedniške volitve 2008 so uporabljali YouTube kot medij za predsedniško kampanjo, predvsem sta jo uporabljala Barack Obama in Hillary Clinton. Volilci so si lahko ogledali posnetke, na katerih kandidati izrazijo svoje cilje. Mediji v Ameriki pravijo, da je YouTube odigral pomembno vlogo za poraz republikanskega senatorja Georga Allena zaradi posnetka, v katerem senator prikazuje rasistični odnos.

Vir: Wikipedia.

Edna Mujakić, 9. a

Vediha, 5. a

Maša, 4. a

RAČUNALNIŠKA IGRA

Je računalniški program, ki se ga uporablja za razvedrilo in zabavo. Poznamo različne vrste video iger, ki jih poganja osebni računalnik. Na izbiro je veliko računalniško nadzorovanih iger, pri katerih je računalnik lahko nasprotnik igralcu. Računalniške igre običajno uporabljajo hitro animirano grafiko in dramatično glasbo.

Načela igranja:

- cilj
- pravila
- točkovanje

Za računalniške igre porabi človek vedno več prostega časa!

Klara Jukić, 4. b

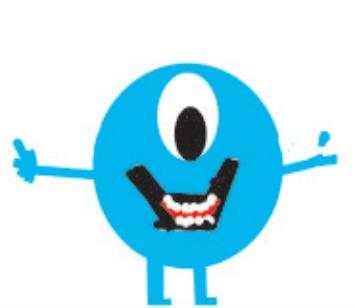

Sanel, 5. a

Računalniški virusi

Računalniški virus je škodljivi program oziroma programska koda, ki se je sposobna razmnoževati in prenašati v računalniku brez vednosti in volje uporabnika. Ime virus je dobil, ker je njegovo vedenje zelo podobno biološkemu virusu. Viruse pišejo inteligentni ljudje, ki znajo programirati. Uporabnik lahko okuži svoj računalnik z virusom, če si namešča nepreverjeno programsko opremo, obiskuje sumljive spletnne strani in pri tem ne uporablja ustrezne anti-virusne programske zaščite. Gostitelj virusa je računalniški program oziroma izvršna datoteka. Ko se računalniški virus razmnoži, prične s škodljivim vedenjem, kot na primer brisanje podatkov na trdem disku. Razen uničevanja podatkov lahko virusi povzročajo še druge težave. Pogosto so samo nadležni (na primer izpisujejo sporočila na zaslon). Nekateri se sprožijo ob določenem datumu ali ko okužijo zadostno število drugih računalnikov. Med razmnoževanjem in prenašanjem se začasno naseli tudi v ostale dele računalniškega pomnilnika. Vsak virus obremenjuje delovanje računalnika, saj troši računalniška sredstva oz. resurse (na primer obremenjuje procesor in zapolnjuje pomnilnik). Virus je samo eden izmed računalniških vsiljivcev. Obstajajo še računalniški črvi, trojanski konji, piškoti in drugi. Virusi so danes razmeroma redki, prevladujejo ostali vsiljivci. Računalniški virusi niso omejeni samo na osebne računalnike in na operacijski sistem Windows. Obstajajo tudi za ostale operacijske sisteme, kot na primer Unix/Linux, in ostale procesorske naprave, kot so mobilni telefoni ali dlančniki. Prvi računalniški virusi so se pojavili za velike računalnike. Dva izmed bolj znanih sta bila Michelangelo in Melissa. Računalniški virusi povzročijo vsako leto več milijard evrov škode. Pred virusi se branimo s protivirusnimi programi, požarnimi zidovi in s sprotnim nameščanjem popravkov programja. S tem se obvarujemo tudi pred vohunskim programjem. Če naletiš na virus,

Kevin, 5. a

malware, spyware ali trojan, je potrebno takoj izbrisati program, ki si si ga nazadnje namestil na računalnik. Če pa imaš virus dlje časa, se priporoča uporaba katerega od anti-virusnih programov, kot na primer Norton AntiVirus. (vir: Wikipedia)

Denis Mesić, 8. a

SPLETNA OMREŽJA in NJIHOVE PASTI

Verjetno vsi poznate najpopularnejše spletne omrežje Facebook. Omrežje je namenjeno vzpostavljanju povezav s souporabniki. Facebook je prav tako namenjen objavljanju raznih fotografij, videov, raznih statusov ... Drug drugemu lahko posamezno objavo tudi ocenjujemo z všečkom in s komentarjem, najnovejša posodobitev pa ponuja tudi različne vrste všečkov (ljubezen, haha, wow, žalostno, jezno). Seveda ima spletna stran tudi negativne posledice, kot so razni spolni izprijenci, ki s ponarejenimi fotografijami zavedejo mladoletne deklice.

Zelo popularna so še naslednja spletna omrežja Instagram, You Tube, Twitter, Tumbler, gmail ... Zelo uspešen postaja tudi Snapchat, ki pa je namenjen le mobilnim uporabnikom. Večina teh omrežij je namenjena komunikaciji, izražanju različnih mnenj, objavljanju fotografij ter ogledovanju različnih fotografij in posnetkov. Velika večina uporabnikov je mladoletnih oz. najstnikov. Zaradi zgoraj napisane zlorabe omrežij bi rada le še povedala, da bodite pozorni in previdni, kaj objavite, saj se teh stvari nikoli ne da izbrisati.

Maša Arh-Počivašek, 9. a

DEŽELA IGRAČARIJA

LEPO JE BITI DOMA. MALO MANJ PA JE PRIJETNO, ČE IMAŠ RAZMETANO SOBO IN TI MAMA REČE, DA NE SMEŠ VEN, DOKLER NE POSPRAVIŠ. POBRODIL SEM PO IGRAČAH. NAŠEL SEM ČAROVNIŠKO PALICO. REKEL SEM: »ABRAKADABRA« IN SOBA SE JE POSRAPVILA. LAHKO SEM ŠEL VEN. ZUNAJ SO ME ČAKALI SVIT, JAKA IN LUKA. ZAČELI SMO SE SPREHAJATI. ZA VOGALOM SMO NAŠLI ŠTIRICIKEL. ČE GA NAJDEŠ, SE ZAČNI PELJATI. JAZ SEM SEDEL PRVI, ZA MANO JE BIL SVIT, TRETJI JE BIL LUKA, ČETRTI PA JAKA. ZAČELI SMO SE PELJATI. NAENKRAT SMO POLETELI. ODLETELI SMO V DEŽELO IGRAČARIJA. TAM SO BILE ŽOGE, LEGO OCKE, IGRIŠČA IN VSE DRUGE IGRAČE. KO SMO SE NAVELIČALI, SMO SE VRNILI DOMOV. MAMI SEM PRINESEL FOTOAPARAT, NAKIT IN ATIJU MAGNETNE AVTKE.

Maj Abbas Jokhadar, 2. b

KUŽEK POSTRUŽEK IN DUHEC STRAHUDEC

NEKOČ JE ŽIVEL NEK KUŽEK POSTRUŽEK. BIL JE IGRAČA. NEKOČ GA JE NEKA PUNCA KUPILA IN GA NESLA DOMOV. PSIČEK JE BIL VESEL, KER GA JE NEKDO KUPIL. A POTEM JE VIDEL, DA GA JE PUNČKA DALA V ŠKATLO IN POZABILA NANJ. ZATO JE POBEGNIL. ZNOČILO SE JE IN KUŽEK JE POSTAL LAČEN. NATO JE PRIŠEL DUH IN REKEL »BU« IN GA VPRAŠAL, ALI BI BIL NJEGOV PRIJATELJ. KUŽEK GA JE VPRAŠAL, KAKO MU JE IME? DUHEC MU JE POVEDEL, DA MU JE IME STRAHUDEC. KO STA PRIŠLA DO VASI, JU JE NEK ČLOVEK ZAGLEDAL IN DUHEC JE REKEL »BU«. IN ČLOVEK SE JE USTRAŠIL IN STEKEL PO POMOČ.

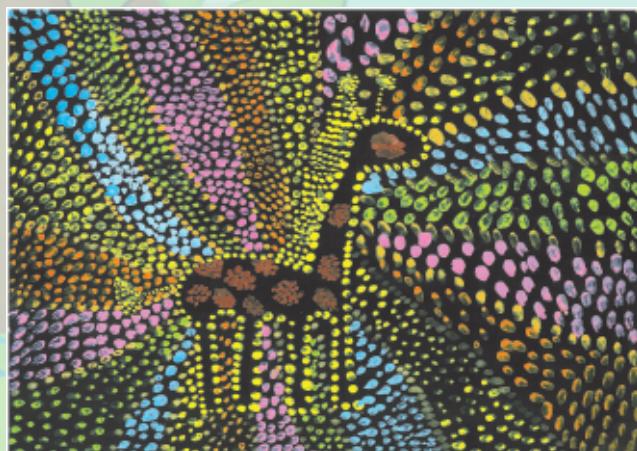
VSELILA STA SE V NJEGOVO HIŠO. KO JE MEŠČAN PRIŠEL NAZAJ S POMOČJO, SO UDRLI. KUŽEK JE SKOČIL NA MEŠČANA IN VIDEL, DA JE TO OČKA OD PUNČKE, KI GA JE KUPILA. Z DUHCEM STA ŠLA K NJIM DOMOV IN ŽIVELI SREČNO DO KONCA SVOJIH DNI.

Alja Žužek, 2. b

ZMAJ GORENDAJ IN KRALICA ELIZABETA

NEKOČ PRED DAVNIMI ČASI JE ŽIVEL ZMAJ GORENDAJ. STO IN STO LET JE BRUHAL IN STO IN STO LET JE KRIČAL NA POMOČ, NA POMOČ! ZMAJ GORENDAJ JE ŽE BIL POČASI STAR DEC. ZMAJ GORENDAJ JE BIL ZELO TEČEN. AMPAK SE MU JE ENKRAT NASMEHNILA SREČA. POSTAL JE NAJBOLJŠI KRALJ. BIL JE USPEŠEN KRALJ. NATO SE JE POROČIL S KRALJICO ELIZABETO. BIL JE ZELO SREČEN DAN. KRALJ GORENDAJ IN KRALJICA ELIZABETA STA SKUPAJ SREČNO ŽIVELA DO TAKRAT, KO BOSTA UMRLA IN POKOPANA.

Albin Tomašik, 2. b

Anuša, 4. b

Beli volkec Albo

V nekem gozdu pred veliko leti je živilo krdelo sivih volkov. Alfa samec in samica sta dobila volčjega mladiča. Ime mu je bilo Albo. Bil je bele barve. Krdelo se je iz njega norčevalo. Bil je druge barve kot ostali volkovi. Zato je nekega dne pobegnil. Prišel je do drugega tropa, kjer so bili vsi volkovi beli. Takrat ga nobeden ni zmerjal. Vsi so ga imeli radi, razen alfa samca. V tropu se je učil loviti. Za njegov prvi ulov je ujel jelena. Takrat ga je alfa samec prvič pohvalil. Nekega dne je opazil volkuljo. Napadli so jih medvedi, ki jih je Albo odgnal. Minilo je veliko let. Bil je najmočnejši in najveličastnejši volk v tem gozdu. Odločil se je, da se bo vrnil v svoj trop. Volkulja se je odločila, da gre z njim. Z volkuljo je dobil tri mladičke. Tako je družina živila srečno do konca svojih dni.

Tereza Pečnik, 4. a

Boječi fantek

Nekoč je živel fantek. Ta fantek je bil zelo, zelo boječ. Imel je zelo prijetnega očeta. Živila sta v veliki bogati hiši. Vendar si noben od njiju ni žezel drugega, kakor to, da bi bila mama živa. Napočil je čas, ko je mali dopolnil 7 let. Fantek je nekega dne spregovoril: »Ati, sem zdaj že dovolj velik, da grem v tisto stavbo, kjer veliko otrok in se veliko naučiš?« Očka je odgovoril: »Da, sin moj, zdaj pa res.« In od takrat naprej je res hodil v tisto stavbo. Saj veste, o čem govorim? Tja je hodil tudi fant Vili. Bil je zelo nesramen in poreden. Fantek se je izogibal njegove družbe, a se je nekega dne le zapletel v godljo z njim. Vili je na ulici ustavil dečka in od njega zahteval denar. Boječi fantek je začel kričati. To je zaslišal nek stanovalec. Rekel je: »Nehajta vreščati!« Potem je fantek stekel domov. Očetu je povedal, kaj se mu je zgodilo. Oče ga je potolažil in mu dal nasvet, kako naj v bodoče ravna z neubogljivim smrkavcem.

Vili je čez tri dni zaupal skrivnosti fantku. Povedal je, da ga je izsiljeval, da bi si kupil hrano in da je brez obeh staršev ubog. Ob teh besedah so dečku in Viliju šinile solze v oči. Fantek je rekel, naj Vili pride živet k njemu in očetu. Vili je bil zelo vesel in je privolil. Potem so živeli srečno do konca svojih dni.

Anuša Trpin, 4. b

PRIGODE KAPITANA GATNIKA IN FILIPA RUSANOVA

Domov sem se vrnil prej in čas sem imel, da raziščem podstrešje. Mislil sem, da sem našel omaro, ampak izkazalo se je, da je to časovni stroj Škrlatni Štrbunk. Povedal mi je, da super junaki potrebujejo pomoč, in (seveda) kdo naj bi pomagal super junakom. Naročil mi je, da nekoga pripeljem s seboj. Imel sem veliko srečo, saj je bil moj pes doma. Z mojo psico Tijo sva se odpravila v Škrlatni Štrbunk in prispela v Metroburg. Po dveh minutah me je prišel iskat Kapitan Gatnik in povedal mi je, da so vsi junaki izginili. Napotila sva se najprej in premagala Gradbarabo, da sva dobila Uko in Glako. Premagala sva tudi Matevžo Mevžo, ki je skrival Grega in Klemna. Tako se mi je Kapitan Gatnik zahvalil. A takrat so se vsi zlobneži vrnili. Vsi junaki so bili izmučeni, vendar smo imeli asa v rokavu Tijo psa in ona je vse uničila. Zdaj smo se res poslovili in odpravil sem se v Škrlatni Štrbunk in se vrnil domov. Nikoli ne podcenjujte moči spodnjega perila.

Filip Rusanov, 4. b

Andrea, 5. a

IMEL SEM SREČO

Imel sem srečo, ponesreči,
ko sem vrgel v koš.

Imel sem srečo, ponesreči,
ko je žoga padla v koš.

Imel sem srečo, ponesreči,
skoraj mi je padla v koš!

Nisem imel več sreče
ker sem si to izmislil ponesreči.
Glib Parshakov, 4. a

Tija, 3. b

POROKA

Ko je oče ozdravel, sta se najmlajši brat in princesa poročila in se preselila v grad. Tam sta srečno živela do nekega dne, ko so meščani povedali, da se širi huda bolezen.

Cel grad se je prestrašil. Najmlajši brat je zdaj postal kralj. Nek služabnik je rekel: »Vaša visokost, pred gradom sta dva brata, ki bi vam rada ponudila pijačo. Videl sem, kako sta jo zastrupila in princesa jo je popila.« »Pojdi do zdravilca in mu reči za zdravilo, jaz grem do princese.« Zdravilec je prišel in prinesel zdravilo. Princesa ga je popila in ozdravela. Naslednje jutro sta brata princesi ponudila jabolko. Ugriznila je vanj in se zastrupila. Zdravilec je naredil protistrup. Princesa ga je spila in ozdravela. Tretji dan sta se brata prikradla v grad in počakala, da pade mrak. Ko je princesa zaspala, sta se prikradla v njeno sobo in ji zrezala vse obleke. Zjutraj je princesa to opazila. Eno obleko je vseeno še imela. Oblekla jo je in to povedala kralju. Začeli so iskati brata. Iskali so ju dva tedna, potem so ju našli. Za kazen sta postala služabnika in princesi morala zaščiti vse obleke. Vsi so bili veseli in srečno živeli do konca svojih dni.

Katarina Davidović, 4. a

NAJSTNICA

Učenje me sploh ne zanima,
prav nikjer več nič ne štima.
Uspe mi le še tale rima,
ki je res sijajna prima.

Ko le večno bila bi otrok,
da bi igra bila moja edina skrb.
Znano orožje bi bil jok,
zmeraj bi čakala naslednji obrok.

Vsi so že v šoli,
zvonec že zvoni,
najstnica pa kar mirno sanja in spi.
Ne razume pa, kam se vsem mudi.

Vesela bom dokler,
bo mogoče bilo,
kajti tudi brez znanja in šole,
ničesar ne bo.

Anita Gashi, 9. a

Alina Sofija, 3. b

Leon, 3. b

Anes, 3. b

IGRIŠČE

Črna hiša, črn dim
zdaj po igrišču se podim.
Vsaka skala, vsak grm,
auu, zapičil sem si trn.
Na igrišču se igram,
prijatelji tečejo drugam.
Na igrišču se podim,
ko je noč,
domov zbežim.

Aljaž Petrović, 6. a

MEDVED JAKA

Medved Jaka po gozdu koraka.
Ko koraka, sreča svojega brata.
Ta brat zarjovi, medved Jaka pa v
gozd zbeži.
Jaka se skrije in v odejo zavije.

Aljaž Petrović, 6. a

UROČENI ZMAJ IN POJOČA DEKLICA

Pred davnimi časi je na hribu sredi gozda stal mogočen grad. Na prvi pogled je bil prekrasen in vabljiv, saj je bil vedno obsijan s soncem, okoli njega pa so rastle najrazličnejše cvetlice. Toda v gradu je prebival strašen zmaj, ki je ponoči rjovel in strašil, da so ga slišali ljudje daleč naokrog. V bližnjem gozdičku je v majhni koči živila starka s tremi hčerami. Bile so uboge in so se komaj preživljale iz dneva v dan. Po gozdu so nabirale suhe veje in jih nosile gospodarju, za kar so doobile pest moke, iz katere so si pekla kruh. Najboljši kruh je znala peči najstarejša hči. Druga hči je bila zelo spretnih rok in je vezla čudovite reči. Najmlajša hči pa ni znala niti kuhati, niti vesti, vendar je imela angelski glas, s katerim je krajsala dolge noči skromni družini.

Neke noči je pridivjala huda nevihta. Nad gozdom so v strašnem dežju in grmenju bliskale strele. Ena izmed njih je oplazila kočo in ogenj je skromno bivališče požgal do tal. Dekleta in žena so se še pravi čas rešile iz ognjenih zubljev. Najstarejša hči je s seboj vzela lonec, srednja hči svoje pletivo, ženička krajec kruha, ki je ležal na mizi. Le najmlajša hči ni s seboj uspela vzeti ničesar.

Tako je mati s hčerami ostala brez strehe nad glavo, dnevi pa so postajali vse hladnejši in zima je bila pred vратi. Prvo noč so si pod veliko smreko napravile ogenj, pojedle krajec kruha ter zakopane v listje pričakovale nov dan. »Dekleta moja, tako ne bo šlo naprej. Ostale smo brez hrane in dnevi so vse hladnejši. Moramo si poiskati nov dom,« je rekla ženica. Vse tri deklice so se naenkrat spogledale in rekle:

»Preženimo zmaja iz gradu!!!« »Drage moje, zmaj je močan in hudoben, me smo pa šibke in nemočne, kako neki naj ga preženemo?« Najmlajša deklica je odgovorila: »Samo z zvijačo.« »Prav imaš,« so ji vse tri pritrdile. Naslednji dan se je najstarejša hči odpravila v grad. S seboj je vzela lonec. Potrkala je na težka vrata in

zmaj jih je odprl. »Pozdravljen, mogočen zmaj. S sestrami in mamo smo ostale brez strehe nad glavo. Ali bi bil tako prijazen in nas vzel k sebi v svoj grad? V zameno bi ti vsak dan kuhala najboljše jedi?« Zmaj je močno zarjul, da je najstarejšo sestro kar odneslo skozi vrata. Drugi dan je proti gradu krenila srednja hči. S seboj je vzela blazino, ki jo je šivala. Zmaj je tudi njej odprl vrata. »Dober dan, sosed zmaj. Moji družini je strela požgala kočo do tal in zdaj spimo pod milim nebom. Bi nas hotel vzeti k sebi? V zameno bi ti sešila najmehkejšo blazino, na kateri bi lahko sladko spal.« Tudi tokrat je zmaj zakričal, da se ga je slišalo po celiem gozdu. Tretji dan je bila na vrsti najmlajša hči. Toda oni ni potrkala na vrata, ampak je pred zaprtimi grajskimi vratimi začela prepevati s svojim angelškim glasom. Zmaj je kar sam odprl vrata, ko je zaslišal prelepoto petje. Dekličino petje ga je tako uspaval, da je legel na tla in jo poslušal. Zmajeve oči so postajale čedalje težje in še pred koncem pesmice je zaspal. Takrat je najmlajša hči prenehala peti in se za vedno rešila hudobnega zmaja. Ženica in sestre so od takrat naprej živele v gradu na hribu, ki je postal še lepši in veličastnejši. Bližnji prebivalci so bili tako hvaležni najmlajši deklici, da so jim vsak dan na grad nosili dobrote. Tako so ženička in njene tri hčerke živele veselo in brezskrbno do konca svojih dni. In zmaj je vstal in jih povabil v grad. Sestri in mati so vzkliknile: »UROČILA SI GA!«

Anuša Trpin, 4. b

Zala, 5. b

Nina, 2. a

POREDNI TELEFON

Nekoč je bil telefon. Ta telefon ni bil navaden telefon, ta je bil nekaj posebnega. Ta telefon je bil najbolj poreden in nesramen telefon na svetu. Nekega poletnega dne, ko so bile počitnice, je bil telefon na knjižni polici. Njegova lastnica je z družino odpotovala na morje. Telefon je bil tako jezen, da so ga pustili doma, da je začel preklinjati. Lastnici so na njega pošiljali sporočila. Tako je bil besen, da je začel pošiljati grozna sporočila, ki sploh niso bila primerna. Ko so lastnica in družina prišli s potovanja, so zagledali sporočila. Telefon se je oglasil, ker je imel lastnico rad in ni hotel, da jo spravi v težave. Lastnica je rekla, da je bila grda, da je pisala sporočila. Pohvalila ga je, da je priznal.

Zdaj pa lahko noč pa en telefon na pomoč, pokrij se, zavij se in zaspi. Potreben je pogum, da narediš kakšno neumnost, še več poguma pa je potrebno, da vse priznaš. Se strinjaš?

Anuša Trpin, 4. b

POŽREŠNI PRALNI STROJ

Nekoč je bil en pralni stroj. To ni bil navaden pralni stroj. Ta stroj je bil nekaj posebnega. Zelo rad je pral perilo. Čeprav je bil poln, je v

njega šlo še veliko majic oziroma hlač, nogavic ali kaj podobnega. Lastniki so mu govorili: »Ne tlači toliko perila vase, saj si vendar že čisto poln«. »Ja, kaj pa morem, če zelo rad perem perilo«. »No, saj to vem, ampak ...« »Nič, ampak, ko bom mislil, da sem že čisto poln, bom nehal vase tlačiti toliko perila«. Govorili so mu, da mu prašek škodi, da mu je lahko slabo. »Kaj si rekla? Od praška mi vsekakor ne more biti slabo.« »Ja, ja, prav.« Pralni stroj je hotel oprati vso perilo. Vase je stlačil vse in eno perilo. Vase je dal preveč praška in perila. Postalo mu je slabo. Pobruhal je vse, kar je bilo v njem, dokler ni bil čisto prazen. Ko so lastniki, prišli nazaj domov in zagledali perilo po tleh, so takaj vedeli, da je bruhal. Vprašali so ga, ali se je iz tega kaj naučil. »Ne smem več vase tlačiti toliko perila in praška.« Zdaj pa lahko noč, pa en požrešni pralni stroj za pomoč, pokrij se, zavij se in lepo spi.

Katarina Lutar, 4. b

KAKO SEM POSTAL SUPERJUNAK?

Zbudil sem se v malce nenavadni postelji. Oziral sem se naokoli in zagledal Senčni klan. To so mojstri sence, ki se pojavijo nenadoma in kar nekje ter nato izginejo. Poznal sem jih iz stripov, vendar nisem vedel, da so resnični. Zelo sem se jih prestrašil in bal, želel sem si zbežati, a nisem vedel, kam. Od začudenja sem kar omedlel. Čez nekaj časa sem se zopet zbudil v dvorani za urjenje. Tam mi je senčni klan nekaj govoril, jaz pa sem slišal samo šumenje. Dali so mi slušalke, s katerimi sem jih lahko razumel. Rekli so mi, da me bodo zaradi poguma v tretjem razredu vzeli pod svoje okrilje. Takrat sem svojo sošolko Taro rešil pred zlomom noge. Oh, življenje je nepredvidljivo. Senčni klan mi je torej pojasnil nekaj pravil urjenja, bojevanja, smrti, orožja ... Zdrznil sem se ob besedi smrti. Razložili so mi, da ko bom naletel na sovražnika, me lahko v borbi pokonča. Pristal sem. Želel sem se uriti in jih prosil, naj začnemo. Urjenje je trajalo sedem let. Po sedmih letih sem bil

pripravljen za boj. Postal sem dovolj dober. Dobil sem svoje orožje in zlobnega nasprotnika. Za orožje sem si izbral sulico. Za nasprotnika sem dobil Ubijalskega klovna.

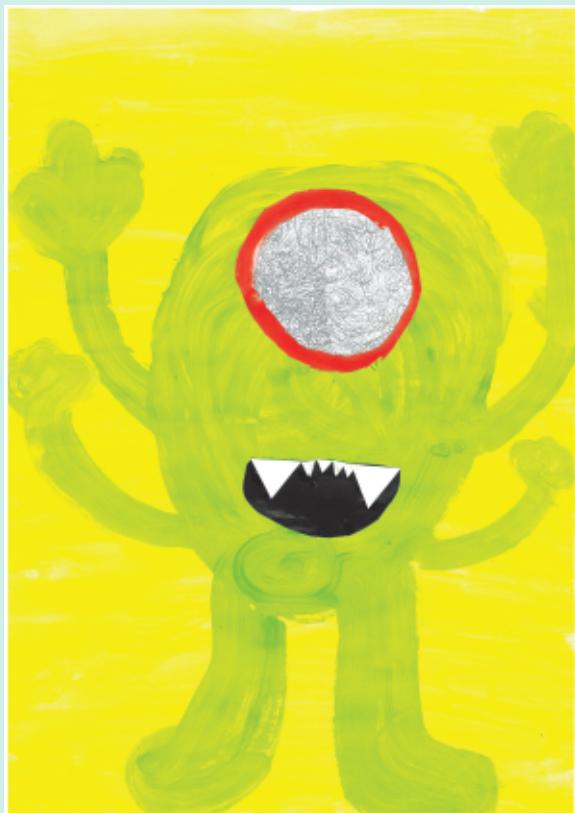
Nadel sem si ime: SENČNI MOJSTER!!! Borba z Ubijalskim klovnom: prvič me je premagal, a pri vsaki borbi sem napredoval. Ljudje so me poimenovali Super senca, saj me niso nikoli videli.

Sergej Saveljić, 4. b

Srebrna luna

Lara je gledala luno. Naenkrat se ji je zazdelo, da se nekaj svetlika. Ker je bila Lara radovedno dekle, je hotela vedeti, kaj neki se svetlika v mesečini. Odločila se je, da še danes izve, kaj je tista čarobna krogla gori na nebu. Splezala je na okno ... kar nekako ji je uspelo priti na luno.

Raziskovala je ta manjši planet. Nenadoma je zagledala čudne »človečke«, ki so se imenovali lunovci. Lara jih je vprašala, kdo so. Povedali so ji, da so lunovci in da je to planet luna. Lara je rekla; torej to je ta svetleča krogla! Lara je vprašala, ali jo lahko odpeljejo domov (luno). Vsi so rekli: »kkltbsmuc8u« (ja). In tako so se odpravili.

Nik, 2. a

Lunovci so Laro odpeljali domov. Lara pa si je lunovce za vedno zapomnila.

Anuša Trpin, 4. b

Lonec in zvonec

Nekega dne je živel zelo osamljen lonec. Vsak dan je začutil peklensko vročino, a na srečo se je potlej namakal v jacuzziju. A nekega dne ni bilo ne vročine ne jacuzzija, lastniki so namreč odpotovali na Havaje. Lonec je zaslišal žvenketanje, saj se je približeval njegov sostanovalec. Dogovorila sta se, da poiščeta lastnike. Vzela sta 666,000 evrov. Odhitela sta na letališče in se usedla na prvo letalo za Havaje. Na letalu so jo vsi debelo gledali. Ko sta stopila na mehek, a vroč pesek, jima je behka ter čedna punca podarila havajski ogrlici. Lonec in zvonec sta se dogovorila, da bosta tu celo življenje. Kupila sta si kopalke in začela novo življenje. Bila sta silno žejava, zato sta naročila sadni punč. Natakarju sta dala kar 33 evrov napitnine. Spila sta polovico punča in šla igrat odbojko. Igrala sta jo kar 5 ur. Spila sta še drugo polovico punča, ki je bil že preparjen. Nato sta

Klara, 4. b

poiskala prenočišče. To se je ponavljalo toliko časa, dokler nista imela denarja samo še za karti v Slovenijo. In malo sta pogrešala domače. Usedla sta se torej na letalo in odletela. Doma so ju vsi nestрpno čakali. Ko sta prispela, so na srečo vsi spali. Usedla sta se na svoji mesti, da ne bi kdo posumil, da imata dušo za življenje. Zjutraj je mama pogledala na polico in od veselja zakričala.

ZACINGLJAL JE ZVONEC, POČIL JE LONEC IN PRAVLJICE JE KONEC!

Tia Kudra Bajc, 4. b

Katarina, 4. a

DEŽELA PRAVLJIC SE OBRNE NA GLAVO

Zagotovo vsi poznate znane Disneyjeve junake, kot so Sneguljčica, Pepelka, Alica v čudežni deželi ... Če pa pravljični junaki predolgo bivajo v pravljiči, se zgodi tole. Sneguljčica, Pepelka, Alica v čudežni deželi, Peter Pan, lepotica in zver, dama in potepuh že več milijonov let bivajo v pravljičah. Tam jim je bilo že res pošteno dolgčas. V pravljiči se nikoli ne dogaja nič novega, zato so se zgoraj našteti pravljični junaki odpravili na pravo in veliko pustolovščino. napotili so do čarovnice, ki je živila v temnem in mračnem gradu, visoko na najvišji gori v pravljičnem svetu.

Oblečena je bila v črne hlače, črno majico in ogrinjalo. Na glavi je imela še bolj črn čarovniški klobuk in stare raztrgane čarovniške copate z majhnim cofkom. Nos pa ji je krasila nagravžna bradavica. Pri čarovnici je bilo prav nenavadno to, da je imela belo čarobno palico. Pravljični junaki so vstopili v grad in komaj kaj videli. Odkorakali so do vrat dvorane in potrkali.

Čarovnica se je oglasila s tako globokim glasom, da so jo komaj prepoznali. Nato so vstopili in jo prosili, ali bi jih lahko spremenila v ljudi in jih odnesla na Zemljo. V zameno so ji obljudili celo goro sladkarij. Čarovnica je privolila, čarobno palico je trikrat zavrtela in junaki so se že znašli na Zemlji. Vsi so se spremenili v običajne ljudi. Nekaj dni kasneje so bili vsi pravljični junaki zaposleni. Pepelka je delala kot soberica, Peter Pan kot hišnik, lepotica in zver kot kuharica in kuhar... Vsi so si prav tako spremenili imena: Trnuljčica je bila Mojca, Sneguljčica ja bila Sara ... Nadvse so se zabavali, nihče pa ni opazil, da niso pravi Zemljani, saj so se znali tako dobro pretvarjati.

Nekega dne so se napotili k čarovniku, saj so se hoteli naučiti čarovniških trikov, ki so se jim po televiziji zdeli zelo zabavni. Čarovnik jim je pokazal nekaj trikov in pravljični junaki so se jih zelo hitro naučili. Čarovniku je zato sumil, da niso pravi Zemljani. Poizvedoval je, od kod sploh so. Junaki sprva niso hoteli odgovoriti, vendar nazadnje so mu morali, saj jim je obljudil celo goro sladkarij, ki jih bi dali čarovnici. Ko so mu povedali resnico, čarovnik ni mogel verjeti svojim ušesom. Nato pa je dejal: »Hitro se vrnite nazaj v pravljičo, sicer vas bo tornado, ki se bo pojavil čez slabo leto pokončal.« Pravljični junaki so čarovnika prosili, naj jih vrne nazaj v pravljičice in čarovnik jim je z veseljem pomagal. Pravljični junaki so se vrnili v pravljičice in tam ostali za vselej.

Maja Savić, 6. a

Hristjan, 5. a

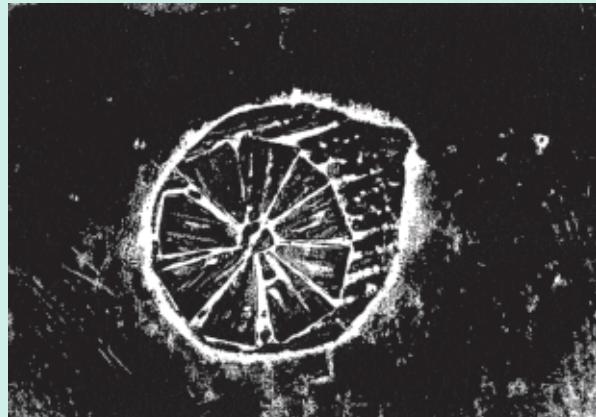
ŽIVEL SEM V ČASU PROTESTANTIZMA

Sedel sem na konjskem vozu. Premetavalo me je. Pot me je oblival po obrazu. Konja sta čutila mojo nervozo. Bližal sem se deželnim kontroli, kjer so preverjali vozove za protestantsko literaturo. Na dnu sodov, ki sem jih tovoril, je bilo vsega skupaj deset knjig Primoža Trubarja. Pet knjig je bilo Abecednikov, ostale pa so bili Katekizmi. Prispel sem do kontrole. Vprašali so me, ali imam kaj za prijaviti. Zanikal sem. Vzeli so carino in se odpravili do naslednjega voza. Pot sem za nekaj ur nadaljeval mirnejšega srca. Zaupal vam bom, kako sem prišel do tihotapljenja knjig. Bilo je oblačno jutro v neki nemški vasici. Stopal sem po ulici, okoli mene ni bilo nobenega človeka.

Vstopil sem v tiskarno knjig. Prišel sem nekaj trenutkov prezgodaj, saj je bil v tiskarni še Primož Trubar. Ogledoval si je sveže natisnjene strani njegovih dveh knjig. Pozdravil me je in mi podal roko. Iz druge sobe je prihitel majhen možic s kozjo bradico. Tudi on me je pozdravil in me odpeljal v sosednjo sobo. V njej se je nahajalo kakšnih trideset izvodov knjig. Deset izvodov smo položili na dno treh sodov. Knjige smo prekrili s slamo in čeznjo položili leseno dno. Sode smo napolnili z bobom in jih skupaj natovorili na voz. Majhen možicelj je zaklenil tiskarno in skupaj smo se napotili v cerkev, kjer je Primož Trubar vodil večerno mašo. Po njej sem se vrnil v svojo majhno kamrlico in trdno zaspal. Naslednji dan sem vstal navsezgodaj še pred zoro. Hitro sem se oblekel in se podal v tiskarno. Oba sta me že čakala. Vpregli smo konje. Primož mi je roko stisnil nekaj denarja in mi rekel: »Potuj varno in ne zaidi v nevarnost«. Obljubil sem mu, da ne bom in se usedel na voz. Pognal sem konja po cesti. Knjige sem moral tovoriti na Goriško k škofu Bonomu. Za potovanje sem potreboval dobre tri meseca. V Gorici me je pričakal Bonomo odposlanec. Skupaj sva odprla sode in iz njih stresla gnile bobe. Knjige je spravil v druge sode. Dal mi je obljubljeno plačilo. V Gorici sem odšel v pivnico in se zapil.

Denar sem porabil v dveh mesecih. Umrl sem na poti med pivnico in mojo kamrlico. Padel sem v jarek, napolnjen z vodo mrтvo pijan in se utopil.

Andrej Dragar, 9. b

Eva, 4. b

ŽIVEL SEM V ČASU RAZSVETLJENSTVA

Vstopil sem v velik prostor z visokimi knjižnimi policami ob stenah. Strop je bil na prvi pogled moder, v resnici pa je imel narisane posvetne stvari. Knjižnica je vsebovala sledove baroka. Kot študent sem redno zahajal v današnjo Semeniško knjižnico. Stopil sem do police z latinsko literaturo. Z nje sem vzel knjigo o medicini. To knjigo sem si želel izpolniti svoj latinski besedni zaklad. Med mojim branjem je v knjižnico vstopil najbogatejši Ljubljjančan. Z njegovim vstopom v knjižnico je prostor obnemel za nekaj kratkih trenutkov, ki so se zdeli kot ure. Srcem mi je pričelo hitreje biti, saj v prostoru ni bilo osebe, ki ga ne bi prepoznala in vedela za njegov literarni krog z mojimi vzorniki. V tem krogu so bili: Jurij Japelj, Blaž Kumerdej, Jernej Kopitar, Anton T. Linhart, Feliks Anton Drev in Valentin Vodnik. S knjižne police je vzel novo knjižno pridobitev, Knjigo o mineralogiji v nemščini. Ljudje v knjižnici so se pričeli brigati vsak zase. Oba sva brala do poznih popoldanskih ur. Ko je knjigo odložil na polico, je pristopil do mene. Priporočil mi je neko knjigo in v tišini z elegantnim korakom zapustil knjižnico. Bežno sem si ogledal priporočeno knjigo in jo vrnil na knjižno polico ter tudi sam zapustil knjižnico ves poln samega sebe, ker sem spoznal Žigo Zoisa.

Andrej Dragar, 9. b

ZMEŠJAVA PRAVLJIC: KRALJ IN

NJEGOVA HČI

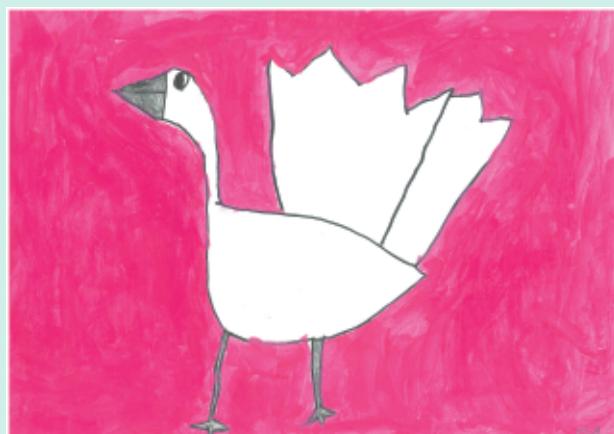
Nekoč in pa nekdaj je v veliki in še večji pravični deželi živel zelo prijazen kralj. Imel je tudi hčer, ki je imela prelepe zlate lase. Kralj je živel v velikem gradu v središču mesta. Vsi meščani, eden za drugim, so bili nadvse prijazni. V kraljestvu je bilo vselej sončno. Nekega dne pa se je pripetilo nekaj nenavadnega.

Kralj in njegova hči sta pogledala skozi okno in opazila, da je vreme res oblačno. Nekaj ni bilo kot po navadi. Iz črnih oblakov se je prikazal nekakšen portalček in iz njega so popadali vsi pravljični junaki. Med njimi so bili: v sinje rdečo barvo je bila oblečena Rdeča kapica, v prelepi srajčici Videk, požrešen volk in sedem kozličkov in deklica z vžigalicami. To so bili princesini najljubši junaki iz knjig. Bila je zelo presenečena, le kako so se znašli tukaj. V pravični deželi so se vsi temu čudili. Rdeča kapica jim je razložila, da je neka zlobna čaravnica vse začarala in jih zalučala iz knjig. Pokazala je vsem knjigo Muca copatarico in pokazala, da ni ne muce, ne otrok. Tudi pri Kdo je napravil Vidku srajčico ni bilo Vidka, ne pajka, ne ovce. Princesa se je odločila, da bo pravljičnim junakom pomagala in čaravnico naučila kozjih molitvic. Kralj je v to privolil, kajti tudi on ima rad pravljice. Princesa in ostali so vzeli pot pod noge. Dolga je bila pot, a se nihče nihče ni vdal. Nekega dne pa so prispeli do gore, kjer naj bi domovala čaravnica.

Plezali so po strmem pobočju in naposled le prisopihali do čaravničine Jame. Mirno in potiho vstopijo princesa, Rdeča kapica, trije prašički in deklica z vžigalicami. Dekle je prižgal vžigalico in po nekaj minutah hoje po sobanah so končno uzrli čaravnico. Pripravili so ji zasedo. Ko se je čaravnica odpravila spat, so se vsi spravili nanjo. Čaravnica se je zelo prestrašila in ponesreči izgovorila urok, ki je vse junake popeljal nazaj v knjige. Princesa jo je vprašala, čemu je to naredila. Odvrnila ji je, da je bila užaljena, saj ona nima svoje knjige. Princesa pa jo je potolažila, da je

vse lahko pravljica in tudi ta dogodek lahko postane pravljičen. Čaravnici se je omehčalo srce. Izgovorila je urok, ki je princeso pripeljal do njenega doma. Kralj se jo je nadvse razveselil. Tako sta kralj in princesa od tedaj živela srečno do konca svojih dni.

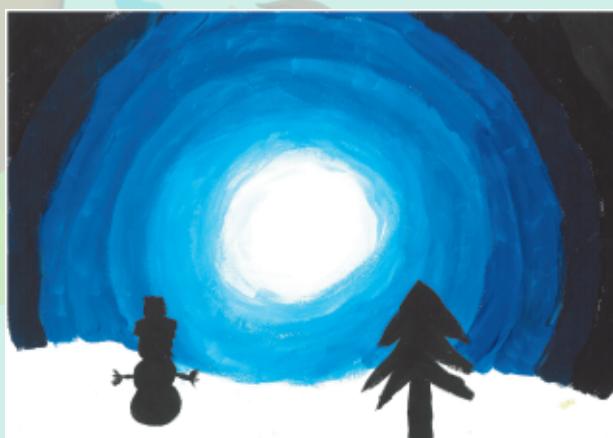
Marko Šušković, 6. a

Ela, 1. b

Maša, 4. a

Alina, 4. b

Urška v povodnem svetu

Začelo se je mračiti. Ples pod lipo se končuje. Mrak in tema sta padli na mesto. Luna se je razkrila izza oblakov in Ljubljanico posrebrila. Izbirčna Urška je iskala soplesalca. Gospod s temačnim in hladnim izgledom pristopi k Urški. Povabi jo na ples. Urška ga od začudenja pogleda in luna ji osvetli obraz. Prijela je gospodovo roko, od srha in hladu so ji poskočili lasje. Ples hladnega para je bil drastičen in nepričakovani. Odplesala sta po ulici proti Ljubljanici. Stopila sta na most. Pogledala sta proti luni. Se spogledala, vzdignila in padla v deročo Ljubljanico.

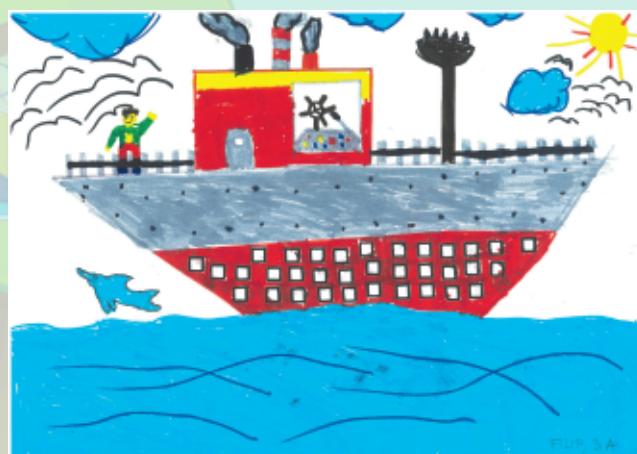
Vsi so zijali in se spraševali. Ljubljana se je to jutro zbrala in pomislila in premisnila večerni dogodek. Niso govorili, vsi so se zavedali, da je to nekaj posebnega. Meglica se je dvigovala iznad deroče Ljubljanice. Žarki so padali na zmedeno in zaskrbljeno Ljubljano. Med zmedo je Urška ležala na dnu temne reke, v večnem spancu. Povodni mož jo pogleda in si reče: »Dovolj si pretrpela«. Urško prime za otrplo roko, pogleda proti soncu, izreče urok. In Urška se iznenada zbudi, speče oči se ji odpro. Povodni mož ji reče: »Pojdi v moje kraljestvo, če hočeš živeti«.

Stopala sta po temni in hladni gladini reke. Prišla sta v mirne vode. Povodni mož ji predstavi potopljeno kraljestvo. Pod blatom se je ohranila notranjost, čista in prazna. Hladni princ in izbirčna princeska sta se potopila pod mokro in blatno dno. Zagledata prekrasno kraljestvo. Urška kot kraljica izbirčnosti ni bila zadovoljna.

Okrašeni z zlatom, a hladni zidovi so dali posebno vzdušje temu dvorcu. Urška se je upirala in Povodni mož ji je rekel: »Nehaj se pritoževati in te spustim čez eno leto«. Urška je poskušala ostati pozitivna. Pozitivnost je izgubila boj proti pritoževanju in Urška se je uprla. Povodni mož jo je zaprl. Od strahu in neodločnosti se je bala. Ko iznenada nekaj položi roko

na njeno ramo in reče: »Tukaj smo ujete in zaprte že skoraj 13 let.« Urška kot trinajsta se je potolažila. Razkrile so si zgodbe. Urški so povedale, da bodo v trinajstih dneh od tukaj pobegnile. Imele so predor iz povodnega kraljestva. Trinajsti dan je Povodni mož pripeljal novo ujetnico. Ampak vse ni šlo po načrtu. Povodni mož je opazil predor. Iz jeze in besa je ubil zapornico, ki jo je pripeljal. Nastali so vrtinci. Povodni mož ni bil hladen in temačen, ampak od jeze vroč in besen. Ujetnice so začele bežati. Vrtinec je ujel Urško in utopila se je v nevarni vodi. Ujetnice so pobegnile iz kraljestva. Njihov dnevnik še dandanes kroži naokoli. Zemlja se je stresla od jeze Povodnega moža in je zravnala Ljubljano. Govorce krožijo, da vsak petek trinajsti Povodni mož pobegne iz jezera. Išče izbirčne ljudi, ki so izbirčni kot Urška. To je zgodba o slovenskem podvodnem kraljestvu in izbirčni princesi, ki je vladala temu kraljestvu.

Tilen Dragar, 8. a

Filip, 3. a

Fedja, 4. b

Z DANES NA JUTRI

Danes sem debela,
jutri bom vesela,
danes sem srečna,
jutri bom večna.

Včeraj sem se učila
in vse zamočila,
danes bo bolje,
ker bom boljše volje.

Jutri bom vstala
in se počesala,
pojedla bom kosilo
za dobro poslovilo.

Edita Omerčević
in Mia Božič, 9. a

Klara, 4. b

ŠOLA

V šoli se uči,
nihče se ne muči,
otroci se veselijo šole,
velike so in majhne,
računov ni nikoli dosti,
sprejeti so vsi gosti.

Pišemo spise,
resne in hecne,
imamo veliko knjig,
vendar malo brig.
Pišemo in beremo,
rišemo in pojemo.

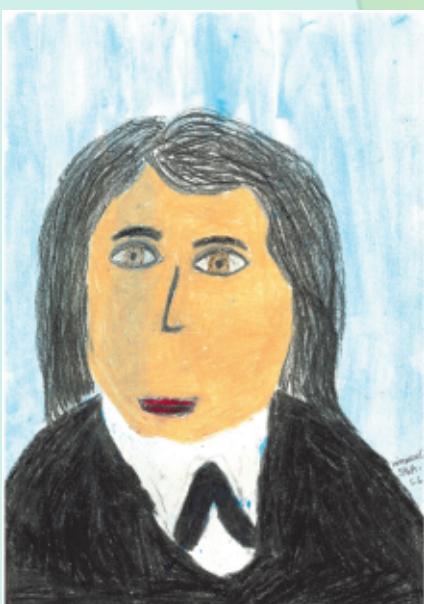
Moja šola se meni zdi,
kot da na oblaku lebdi.

Edna Mujakić,
Lejla Koljić in
Ekaterina Babunska, 9. a

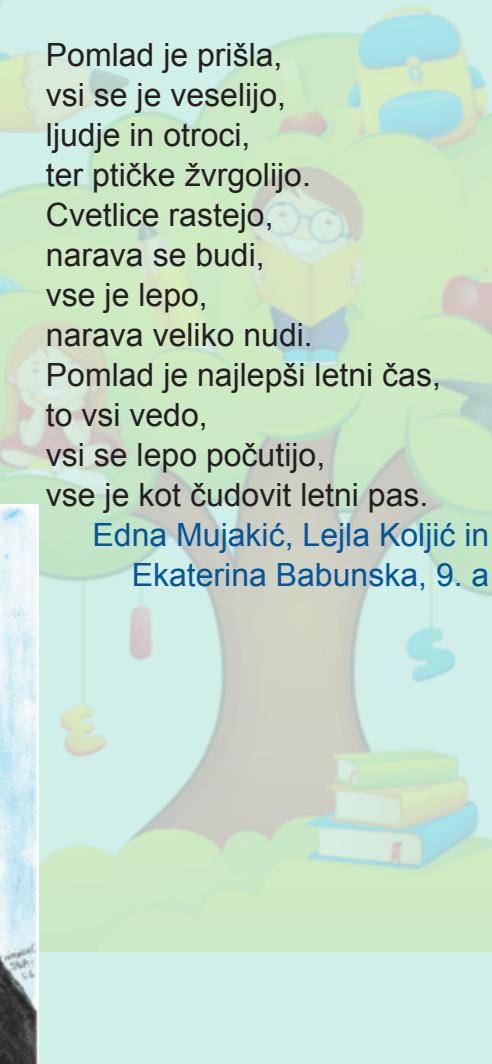
POMLAD

Pomlad je prišla,
vsi se je veselijo,
ljudje in otroci,
ter ptičke žvrgolijo.
Cvetlice rastejo,
narava se budi,
vse je lepo,
narava veliko nudi.
Pomlad je najlepši letni čas,
to vsi vedo,
vsi se lepo počutijo,
vse je kot čudovit letni pas.

Edna Mujakić, Lejla Koljić in
Ekaterina Babunska, 9. a

Sana, 5. b

Lara, 4. a

POT

Pot ni dolga kakor noj
in ne vleče repka za seboj.
Pot se zvija kakor kača,
res je dobra ta pogača.

Pot me pelje do pomola,
na poti tja doleti me smola.
Smola ne taprava,
pač pa tista iz rokava.

Prispela sem na cilj,
tam dobim revijo Pil.
Pot me je peljala v mali raj,
tam prespim in grem nazaj.

Katarina Davidović, 4. a

ČEBELE

V naravi so čebele,
ki delajo tunele.
Tuneli so iz meda,
saj v zraku je zmeda.

Zmeda je velika
kot čebelja skleda.
Skleda je tako velika,
da je že medu sita.

Tilen Bolta Čarman, 6. a

Ivana, 1. b

OBLAČEK

Oblak potuje visoko v nebo,
soncu se bliža,
križa daljo.

Atene preletel je, Rimu se bliža,
prej je obiskal
kitajska polja riža.

Pozimi, jeseni, vse leto potuje,
svoje velikosti se ne sramuje,
saj kot najmanjši oblaček živi,
pod nebom, pod zvezdami srečen se
zdi.

A enkrat soncu preveč se je približal,
izhlapel je v zrak,
joj, kakšen bedak!

Eli Mlekuž, 6. b

PILOT

Pilot je vajen vseh zarot.
Ko pilot leti,
človeštvo mirno spi.
Čez reko, čez morja
in oceane leti.
Ta ptica,
ki skozi oblake pronica.

Aljaž Petrović, 6. a

URA

Ura je kot debela kura,
pod njo teče reka Mura.
Tam pa tudi miška žura,
z njo pa tudi kača Pura.

Adna Koljić, Lina Aloui, 6. a

LJUBEZEN

Ljubezen je kot bolezen.
Včasih ozdraviš, včasih ne.
Je kot trn, ki se ti v kožo zatre.
Ko ljubezen vre,
bi za izbranko naredil vse.

Aljaž Petrovič, 6. a

Katarina, 4. a

Hugo, 2. a

POROKA

Poroka je kakor roka,
ki od veselja poka.

Je boljša kot zaroka
in pšenična moka.

Če porok je preveč,
gre zakon preč.

Zakon je kot kurilna peč,
ki nikoli ni odveč.

Aljaž Petrovič, 6. a

NESMISELNA LJUBEZEN

Nesmiselna ljubezen je kakor pesem,
ki popelje te v neznanu plesen.
Prišla je bela ptica,
ki jo je pripeljala potica.
Začela je klepetati in pisati.
Sobo je razmetaljo kot kozo.
Ta njena ladja ima okus sadja.

Adna Koljić, Lara Mehić, 6. a

Patricia, 3. b

MAMA

Mama je edina, mama je prava
mama je fina kakor narava.
Je prijazna in velikodušna,
ko te objame, je topla kakor peč krušna.
Za tebe skrbi že celo življenje,
te podpira in posluša tvoje mnenje.

Dejan Leburić, 7. b

Tija, 4. b

MAMICA

Njene oči mi vedno sledijo,
te oči tople nad mano bedijo,
oni sta dve zvezdi sijajni,
ki sta meni vedno trajni.
Ko sem žalostna, ona me tolaži,
ko sem bolna, ona me blaži.
Ob meni vedno je mama,
z njo nikoli nisem sama.
Njeni roki sta mehki,
ko me objame, mi duša cveti,
ko je vesela, sem srečna,
in najina ljubezen je večna.

Edna Mujakić
Lejla Koljić in
Ekaterina Babunska, 9. a

MAMI

Ti si mi življenje dala,
ta vez je trdna kot skala.

Ko sem bil še otrok,
rad sem imel stisk tvojih nežnih
rok.

Zdaj sem že velik,
a ko sonce zaide,
v tvojem objemu drug dan pride.

Aljaž Petrović, 6. a

DRUŽINA

Družina je prava reč,
družina je topla kakor peč,
družina te rada ima največ.
Lahko je velika kakor letalo,
lahko je majhna kakor godalo.
In zapomni si to, družina te ima najraje
in vedno ti pomaga izpolniti sanje

Dejan Leburić, 7. b

Daša, 1. b

RAD IMAM (KONSTRUKTIVISTIČNA PESEM)

Rad imam, ko spim;
Rad imam, ko se v vetriču zbudim;
Rad imam, ko pokonci stojim;
Rad imam, ko ob tebi stojim;
Rad imam, ko s prijateljem sedim;
Rad imam, ko s teboj ležim;
Rad imam, ko me rišeš;
Ne maram, ko me opišeš;
Ne maram, ko mi pišeš;
Rad imam, ko mi odpišeš;
Ne maram, ko slediš mi in ne zaupaš;
Ne maram, nobene razen tebe;
Ne maram, ko te vidim žalostno in molčečo;
Rad imam, ko mi ljubezen skuhaš;
Rad imam, ko mi upanje prikuhaš.

Marko Stupar, Andrej Dragar, 9. b

PRIJATELJSTVO

Rekli so mi, da je življenje žalost,
da ni pravega prijatelja,
da ima vsaka roža trn,
da je vsak dan črn.
Rekli so mi, da so ljudje zli,
ampak niso vedeli, da obstajaš ti!

Edna Mujakić,
Lejla Koljić in
Ekaterina Babunska, 9. a

Maša, 4. a

LJUDJE V BARVAH

Ljudje so pametni, modri in zeleni.
Če so ljudje rumeni,
jih imenujemo črno-beli rumeni petelini
skokolini.

Rdeči vragi, mrtvi.
Sadja polni zelenjave, zelene, modre slive.
Jim spodrsne, kot pod ledom se umije.

Če je človek rumen, ni neumen.
Zapomni si, da človek črno-belo rumen
skakljav, ni nikoli ni zdrav.

Anastasia, 9. b

Jakov Blažević Hrapić, 6. a

ZAKLAD

Išči nas, kjer pojejo glasovi naši,
pod vodo lepi so, le zrak jih siromaši.
Kdor ga išče, ga ne najde,
kajti nekdo drug v vodo pojde.
Preden nas izsledil boš, pa ugani,
kaj vzeli smo. Garajo naj možgani.
Ko čas se izteče, ura se odvije,
nato ne misli, sicer groza te oblije.

Marko Šušković, 6. a

MOČ

Drže se, sicer padel boš,
uporabi svojo največjo moč.

Hitro se dvigni, saj že pada noč,
pa saj to je naša moč.

Lahko je prijazna, lahko hudodelna,
lahko je grda, lahko je zeljna.

Lahko je različnih oblik,
lahko tudi kot komarjev pik.

Marko Šušković, 6. a

PESEM BREZ GLAVE IN REPA

Kaplja je kakor čaplja,
nagajiva kakor raplja.

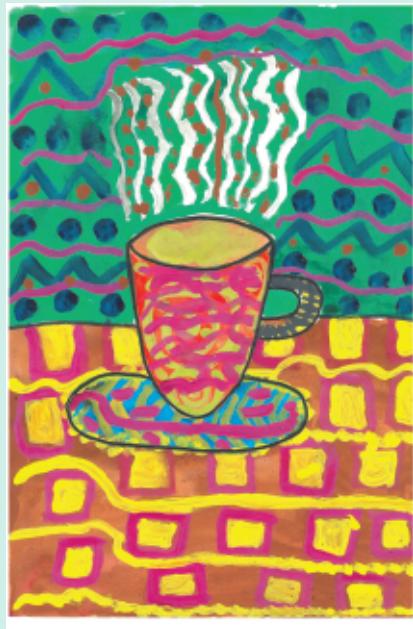
Včasih se zasuka
in ga prismuka.

Glavo ima kakor ptica,
a rep kakor resnica.

Nesmiselne besede so primerne za obede.

Ta pesem je kakor plesen,
vesela, barvna in razigrana.

Lea Knežević, 6. a

Kristi, 2. a

POUK

Pri pouku tičim in
se matematiko učim.
Zvonec zazvoni in
jaz sem pri slovenščini.

Za malico dobim palico
in prazno šalico.

Pouk, ti potepuh!

Zvonec že zvoni in
jaz sem pri ravnateljici.

Zamudim na glasbo,
to preobrazbo.
Že se sliši,
ti, Lara, ti!

Lara Mehić, 6. a

LISTJE

Listje je lahko rjavo ali pa rumeno,
lahko je rdeče ali pa zeleno.

Takšni so listi jeseni,
pisani inobarvani,
vsi so veseli.

Maja Savić, 6. a

ŽELIM TI

Vrtnico rdečo.
Absolutno srečo.
Lepih trenutkov.
Enkratnih občutkov.
Nikoli bolezen.
Trajno ljubezen.
In en lep spomin,
Na ta valentin.
Objemov obilo.
Veliko darilo.
Ogromno vozilo.

POZDRAV S TE STRANI

Halo, s te strani,
 Aljaž kliče, a te ne dobi.
 Se spomniš, ko sva skupaj jedla pomfri,
 takrat sva se zredila za dve kili.
 Ostala sva le na liniji, v sobici.

Adna Koljič in Aljaž Petrović, 6. a

ŠOLA

Ko zazvoni, šola se zbudi.
 Matematiko se učimo, da v šoli lebdimo.
 Ko slovenščina je na vrsti,
 smo vsi kot vojaki v vrsti.
 Ko pa športna pride,
 se vse izide,
 saj tam je gospa Milena,
 ki nas vse nemirne dela.
 Angleščina je v redu,
 saj vsi smo v razredu.

Tilen Bolta Čarman, 6. a

POTOVANJE

Potovanje je dolgo,
 potovanje je kratko,
 potovanje je veselo
 ali pa debelo.

Potovanje je zabavno,
 včasih nesramno.
 Potovanje je za vse ljudi,
 ki se veselijo poti.

Maja Savić, 6. a

Klara Jukič, 4. b

Maša, 4. a

Eva, 4. b

Katja, 1. b

POLETNI DAN

Sonce zjutraj me zbudi,
jutranje oči mi oslepi.
Na plažo se odpravim,
a prej sobo pospravim.

K rajnemu morju se napotim,
skočiti v vodo si zaželim.
Voda šumeča me zbistri,
veselje v meni se prebudi.

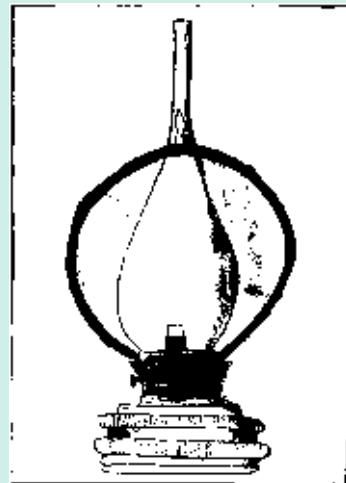
Morski svet si ogledujem,
od veselja v vodi poskakujem.
Ribe me navdušijo,
saj moj astrološki znak opisujejo.

Soncu se nastavim
v sanje se odpravim,
a valovi me zbudijo,
misli v sanje hitijo.

Anamarija Panđa, 7. b

Brina, 7. b

Tereza, 4. a

ODPRITE OČI

Danes težko o tem je govoriti,
ampak se je pred resnico nemogoče
skriti.

Resnica se nas dotika vsepovsod,
nekatere mori v sanjah,
drugim zatira poti,
saj prostora več ni.

Lepa mesta so dobila drugačen izgled,
znaki nasilja se kažejo skoraj povsod,
in vsi pravijo, da je to kaplja čez rob.

Vsi gledamo ideale,
kako naša kariera blestela bo
in kako boš samo ti spremenil svet,
vendar realnost je pa drugačna,
ni vse dišeče kot cvet.

Veliko si jih zatira oči,
pravijo, da to naš problem ni
in vse bo rešil državni sistem.

Ne čakajmo, da se težave rešijo same,
odprimo oči in stopimo skupaj,
morda nam ne bo vse lepo,
vendar mi verjemite,
da potem svet prijaznejši bo.

Brina Gajšek, 7. b

DANDANES

Z žalostnimi in resnimi obrazi gledamo,
za nasmeh neradi tvegamo,
saj sanje so velika stvar,
pri katerih ne pomaga ti slovar.

Pa vsak večer pred spanjem si govorimo,
da si načrt za jutri naredimo.

Z glavami navzdol v telefone strmimo,
s tem resnične odnose izgubimo.

Vsi pusti v pomlad živimo,
za izobrazbo in delo še ponoči bedimo.

Igra spremeni v dolžnost se hitro,
čas kar beži,
zato izkoristimo ga vsi.

Brina Gajšek, 7. b

Katarina, 4. a

Ajla, 5. a

ČAKA VAS SVETLOBA

Vsaka stvar, ki se jo dotakneš, ti pade iz rok,
vse kar poskusiš popraviti,
obnemerí tvoj tok.

Pa se sprašujemo iz dneva v dan,
ali se mi to splača?
Še zvezkov ne damo na plan,
vendar s trdim delom te čaka palača!

Vsi papirja veliko bi imeli,
nihče pa ne bi delal,
za vse bomo skrbeli,
čeprav se boš tudi tedaj skregal.

Vsi pademo,
vendar se ne znamo vsi pobrati,
nekateri znajo na pomoč samo klicati!

Brina Gajšek, 7. b

Prvo poglavje: Prispeli smo!

Je zemeljsko leto 4516. Prispeli smo na Planet X-T61, ki ga je plovilo N-60 odkrilo pred več kot 1500 leti. Zemljani so že kolonizirali planet. Bil je ustvarjen občutek matere Zemlje. Ko smo pristajali s plovilom Galaxy 7, je pravkar sonce vzšlo. To leto je bilo prepleteno s spori, ker se je razcepila država na MT new in T61-X. Pristali smo v MT new, kjer so nas toplo sprejeli.

Dobrodošlice smo bili veseli. Kmalu so nas premestili v novo enoto. Čez en mesec smo dobili nalogu. Vkrcali smo se v plovilo in odleteli proti Vsestranski džungli. Povedali so nam, da napadamo oporišče države T61-X. Posumil sem, da se to na koncu ne bo dobro izpeljalo. Da bi si misli odmaknil od tega, sem is ogledoval pokrajino. Nizka meglica se je ovijala okoli dreves, sonce se je odbijalo od majhnih potočkov pod drevesi. Bilo je magično! Zaustavili smo se in se spustili v džunglo. Skočili smo s plovila in si nadeli čelade. Stekli smo globlje v džunglo. Hodili smo po močvirnati in zaprti pokrajini, sem ter tja je snop sonca pokukal skozi vejevje. Računalnik nas je usmerjal, da smo ostali na pravi poti. Kmalu smo prišli na obrobje oporišča.

Sedli smo in je zodonelo. Bombo so odvrgli. Računalnik se je v hipu odzval in nam sporočil, da naj napademo. Skočili smo na noge in začeli streljati nasprotnike. Laserski izstrelki so švigali sem ter tja. Bilo je nevarno in napeto. Po urah napadanja in umikanja smo zavzeli oporišče. Slavili smo zmago. Preiskali smo ga in pobrali vse potrebne podatke.

Drugo poglavje: Veliki kanjon.

Sonce se je skrilo. Pogledal sem proti nebu in uzrl Ceratron. To je bilo največje plovilo v državi, mogočno in veliko. Kmalu smo vstopili in v istem hipu dobili naslednjo nalogu. Čez nekaj ur smo sedli v Blisk, taktično plovilo. Pritisni sem gumb in so nas izstrelili v daljavo. Morali smo se prebiti skozi Veliki kanjon. V nekaj trenutkih smo ga zagledali. Bil je veličasten. Ampak kar kmalu se je sprožilo opozorilo na sovražnika. V hipu smo skočili na noge, morali smo določiti, ali je sovražnik ali samo napaka. Odločili smo se, da je napaka. Zato smo mirno sedli in opazovali mogočne lebdeče skale. Celi slapovi so tekli iz skal, nastajale so ogromne mavrice. Ovijalke so prekrivale pečine, ki so kazale svoje zobe in strmine.

Tretje poglavje: Bitka! Za življenje!

Bumf! Zadane nas laserski žarek. Bili smo obkoljeni! Vedel sem, da te bitke ne bomo dobili. Zato smo se takoj odzvali in začeli bežati pred sovražnikom. Švigli smo med mogočnimi skalami. Lovili so nas in bili jih je vsaj 10. Nekaj je eksplodiralo za nami. En od sovražnikov se je z vso silo zaletel v skalo in se odbil. Švignil je mimo nas. Vsi smo se ustrašili, iz obupa je sovražnik streljal v vse smeri. Posrečilo se jim je – skala je priletela v nas. Eden od motorjev je strmoglavlil na dno kanjona. Sedaj smo se začeli vrteti v krogih in se z veliko hitrostjo spuščati proti tlom. Blisk je zagorel, bili smo ujeti v njem. Zadeli smo tla in ogenj nas je obkolil. Bliskovo gorivo se je vnelo, eksplodiralo je z nami v notranjosti. V paniki sem udaril v sprednje steklo s kosom pločevine – počilo je. Vsi smo bili utrujeni in poškodovani. Kapitan je krvavel na travi. Rekel je nam: «Fantje, Štefi bo sedaj glavni namesto mene!». Organizirali smo se in smo poslali sporočilo, da smo strmoglavili. Upali smo, da so ga sprejeli. Morali smo varčevati z energijo, ker vsak naš računalnik potrebuje elektriko, ki jo imamo v majhnem akumulatorju.

Četrto poglavje: Preživetje.

Poiskali smo na zemljevidu, kje je najbližja civilizacija. Kazalo nam je slabo. Bila je več 100 km oddaljena. Edina možnost je bila, da si sami zgradimo zavetje in upamo, da je sporočilo prišlo. Štefi nas je spravil v red. Kapitan je še zmerom ležal onemogel v zavetju. Po več tednih nabiranja hrane, smo se odločili, da je edina možnost, da se predamo sovražniku. Morali smo najti način, da ga opozorimo. Začeli smo graditi veliko grmado. Deževalo je naslednjih nekaj dni. Vse je bilo zalito z vodo. Zunaj zavetja se je ugrezalo tudi po več decimetrov. Po 3 tednih in 2 dneh se je zjasnilo. Prižgali smo grmado.

Peto poglavje: Zmaga!

Po nekaj urah goreњa so prišli, a ne sovražniki, ampak zavezniki. Bili smo srečni, da so nas našli. Prav kmalu smo bili v prestolnici. Bilo je lepo. Ampak zmage še ni bilo! Vojna se je šele sedaj zares pričela. Jaz pa sem bil vesel, da sem doma na varnem in mi ni potrebno jesti čudnih rastlin in žužkov. :D

Tilen Dragar, 8. r

VEZALKINE SANJE

Vezalka je z drugimi rezanci ponosno čakala, da jo skuhajo v juhi in da pride na porcelanast krožnik z zlatim robom. Ko se je skuhala, je bila tako vesela, da je na porcelanastem zlatem krožniku. Sedaj pa je izvedela, da je enake barve kot špageti in da jih Peter hoče pojesti. Hotela se je izogniti, a je bilo že prepozno, ker je bila v Petrovih ustih. Po končani večerji je Peter moral na stranišče. Ko je prebavil špagete, je vezalka že plavala po kanalizaciji in čofnila v morje. Potem pa je še plavala in prispela v Ameriko. Odšla je po nakupih in si našla nov čevelj. Z novim čevljem sta se imela zelo lepo. Tudi računalniške igrice sta igrala skupaj. Čez nekaj časa pa je prišel drug čevelj. Hotel jo je imeti samo zase. Ponoči jo je skušal ukrasti, a jo je njen prijatelj čevelj rešil. Odhitela sta na obalo in začela plavati. Od plavanja sta bila tako utrujena, da sta v trenutku zaspala. Drugi dan ju je morje prineslo na obalo Španije. Sklenila sta, da se bosta poročila na španskem gradu. Živila sta srečno do konca svojih dni.

Lan Dimitrijević, 4. b

Pustolovščina volka Bertija in volkulje

Julije

Za devetimi gorami in devetimi vodami sta živila dva tropa volkov, ki sta se zelo zelo sovražila. V enem tropu je živila Julija, v drugem pa Berti. Velikokrat sta se na skrivaj obiskovala. Bilo je res zelo prebrisano od njiju. Tropi so se velikokrat stepli, a ne zaradi mesa, temveč zaradi tega, ker so opazili Julijo ali Bertija. A čez čas sta se začela srečevati globlje v gozdu, ker ju tam nihče ni videl. Dolgo časa sta želela raziskovati tuje države in vonjati lepe vonjave teh lepih držav. In končno sta se odločila, da bosta odšla raziskovat svet. A zato ni vedel nihče. Dolgo časa ju ni bilo, volčja krdela sta se spoprijateljila in tudi onadva prišla takrat nazaj. Volkovi so naredili veliko slavje in vsi so se družili. Berti in Julija sta vsem povedala, kaj sta doživela in pokazala še spominke vseh dogodivščin.

Anja Gregl, 4. a

BAL SEM SE

Nekega dne sem se s prijatelji igrал na igrišču. Prišel je velik pes in me hudo obljal in skoraj ugriznil. Domov sem odšel ves prestrašen. Vse sem povedal staršem. Rekel sem, da me je pes prestrašil in me skoraj ugriznil. Začudila sta se in me skušala pomiriti. Od takrat sem imel strah pred psi. Kmalu je prišla je nova soseda s kužkom Donom. Z Barbaro sva se spoprijateljila in se tudi velikokrat igrala z Donom. Tako sem skozi igro spoznaval naravo psov, se z njim sprijaznil in se tako rešil strahu. Dandanes tudi sam kdaj zaprosim, da bi imel svojega psa, ampak mi starša zaradi prezasedenosti tega žal tega ne moreta omogočiti. Spoznal sem, da je strah ponavadi le posledica neprijetnega ali pretresljivega dogodka.

Maj Šavija, 5. a

Amanda, 2. a

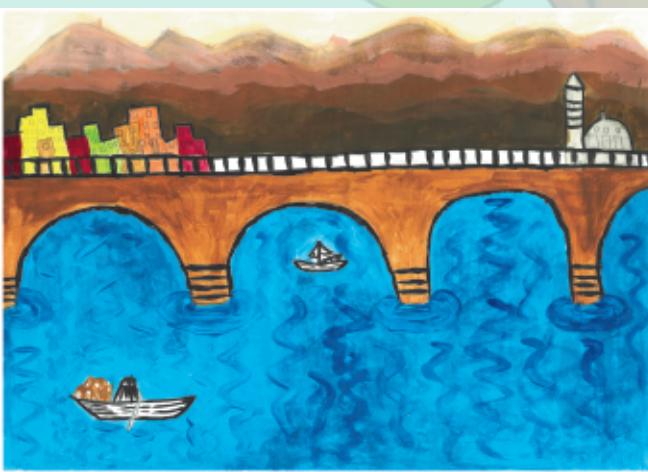

Sara, 7. a

Računalnik igralnik

Nekoč je živel računalnik. Ta računalnik ni bil navaden računalnik, ta računalnik je bil nekaj posebnega. Ta računalnik je najraje od vsega igral igrice. Njegov lastnik je na njem igral vsak dan igrice. Računalnik je imel najraje zabavne in miselne igre. Nekega dne lastnik ni odigral nobene igre na računalniku. Računalnik igralnik je bil zelo žalosten, ko je en teden sedel samo na polici in čakal. Dva tedna ni bilo ne duha ne sluha o fantu. Računalnik igralnik se je odločil, da si poišče novega lastnika. Novi lastnik je vsak dan igral igrice na njem. Tega se je računalnik igralnik naveličal, ker je otrok tolkel po njem. Prav pogrešal je prejšnjega lastnika. Zato se je odločil, da gre nazaj. Spoznal je, da ima zelo dobrega lastnika in da otroci ne morejo cele dneve biti na računalniku. Zdaj pa lahko noč pa en računalnik na pomoč, pokrij se, zavij se in spi.

Klara Jukić, 4. b

Anita, 9. a

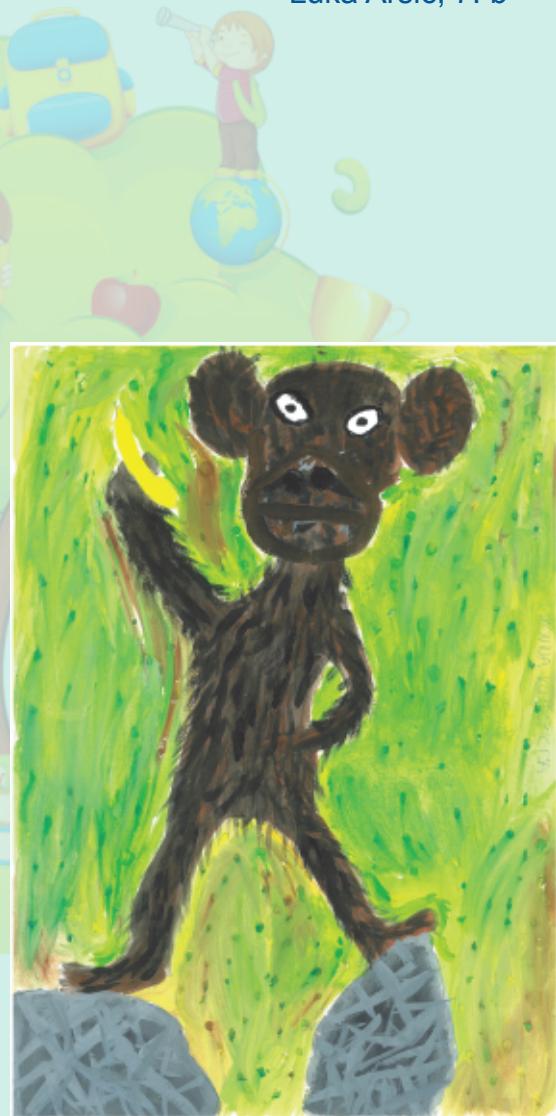
Šola

Šola ni zmota,
ne neroda,
šola je,
saj se v njo mora.

Šola ni sreča,
ne nesreča,
šola je,
znanja polna vreča.

Zato šola ni trpljenje,
ne odobravanje,
šola je,
več besedno mnenje.

Luka Arsić, 7. b

Tinkara, 7. b

MISLI

Misli sredi noči zbudijo jo,
težki dnevi to so,
solze po licih tečejo,
ter gorko nas spečejo,
ko nam nekaj rečejo.

Usoda v nas se tke,
kot nit skozi blago,
od znotraj nas žre,
počutimo se slabo.

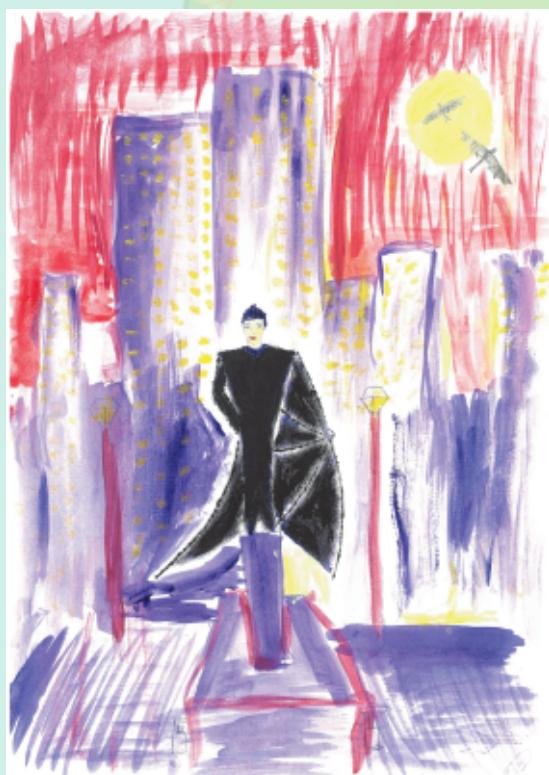
Misli burijo domišljijo našo,
ne pustijo možganom na pašo.

Punca v solzah vpraša se,
kdo je, kam gre,
kakšno njeno življenje bo,
nič od tega ni lahko.

Misli zagotovo dobre lastnosti imajo,
čeprav se z nami velikokrat igrajo.

Misli brzdaj tako,
da bo tudi tebi lepo.

Brina Gajšek, 7. b

Denis, 7. b

Ishak, 1. b

SONCE

Ko zjutraj sonce zasije,
žarke rosa oblige,
si oči pomane in v svet vstane.

Tam dolgo žari, dokler
se ne znoči, potem pa
v posteljo plane in odejico objame.

FILIP PEULIČ, 7. b

POMLAD

Takrat ko rože cvetijo,
čebele okoli letijo,
ko lahko vohaš
vonj trave pokošene,
površine te zelene.
Z rožami posute,
takrat ko svet
zaživi in se prebudi,
kadar ptice pojto,
takrat ljudje vedo,
da pomlad je prišla.

Maša Uhan,
7. b

POZNAŠ OBČUTEK

Poznaš občutek žalosti, trpljenja,
tista šibka točka tvojega razpoloženja?
Ko se ti zdi, da cel svet se ti podre,
ko velik del tvojega srca umre.
Poznaš občutek, ko se počutiš kot nihče?
Ko se ti zdi žalostno čisto, čisto vse?
Ko ne veš, kaj bi sam s sabo naredil,
da bi svoje življenje uredil.

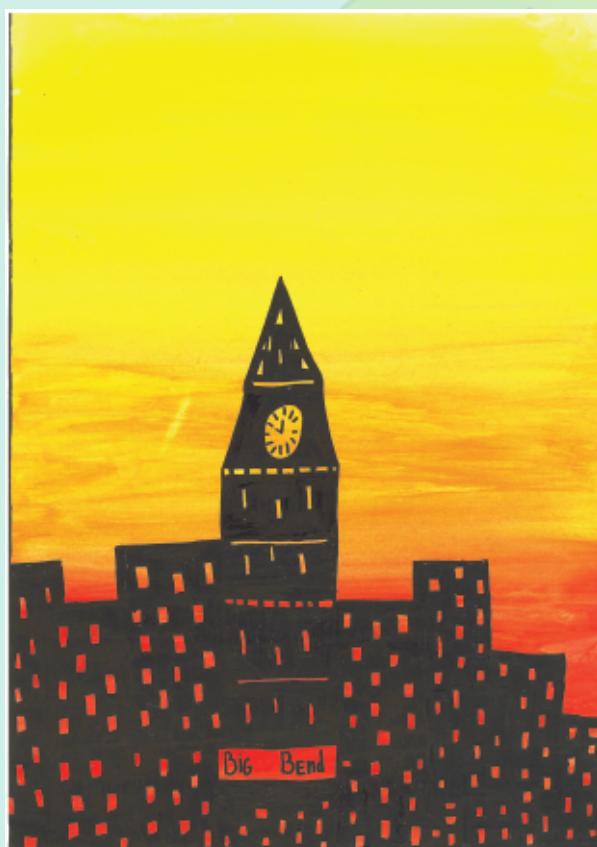
Poznaš občutek, ko se ti zdi, da so vsi
obrnjeni proti tebi.
ko vidiš vse probleme samo o sebi?
ko v sobi čepiš ter jokaš ves dan,
ko se ti zdi, da na tem svetu si čisto sam.

Ampak življenje ni popolno,
dobrih, slabih presenečenj je polno.
A le zapomni si,
da luč na koncu tunela vedno stoji.

Nina Baškovec, 7. b

Kevin, 5. a

Nika, 4. a

Vid, 4. b

Jeza ...

Ne bom! Ne bom ubogala!
Vse bom zaplesala narobe!
Loputala bom z vrati,
da druge prijateljice ne bodo mogle plesati!
In ko bom prišla ven,
bom v garderobi razmetala vsa oblačila!
Tudi čevlje bom poskrila!

Prav vsem se bom uprla,
Učiteljica se je name drla!

Ne bom več pridna mama,
odšla bom na počitnice
in bosta ostala sama!
Ne bo več piškotov in čokolade,
nobenih sladic in marmelade!
Ne bom več kuhala in prala,
vse v kot vas bom poslala!
Vsem, prav vsem se bom uprla!
Ker sta otroka smrečico podrla...

Anuša Trpin, 4. b

UČITELJICA

Ne bom! Ne bom ob šestih vstala,
raje bom še malo v postelji ležala!
Ne bom otrok nadrla,
nisem še svojega darila odprla.

Med poukom bom otroke spraševala,
kje živila medved in koala?
Če otroci ne bodo znali odgovoriti,
jim bom za kazen izprašila riti!

Ne bom! Ne bom več ustno spraševala,
raje bom še malo plaži poležala.

Vsem prav vsem se bom uprla!
Moja hčerka se je na ves glas drla.

Klara Jukić, 4. b

Samuel, 1. a

ČUDEŽNA HIŠKA

Nekje čudežna hiška stoji,
ki je polna ljudi.
V njej je še čudežni škrat,
ki mu je ime Brkobrad.
Tam je tudi vila Mila,
ki bi rada ves sok popila.
Tam je tudi zlobni duh,
ki nas prestraši do muh.

Na mizi je potica,
ki je slastna kot borovnica.
Poleg je še sok,
ki je napolnil cel sod.
Vili Mili se cedijo sline,
brž, da ne bo polomije.
Kmalu bo škratek padel v lonec
in pesmice je konec.

Lina Aloui, 6. a

SOVA NINA

Sova Nina je zelo fina,
z njo pa tudi miška Mina.
Jure pa ne mara kina,
zmaj Tolovaj je medtem dobil sina.

Tina pa ne mara mlina,
z njo vred tudi Pina.
Sova Nina je zopet fina.

Adna Koljić, Lina Aloui, 6. a

Anastasija, 1. a

ŠOLA V PETEK

Šola je šala,
v kateri se znanja ne špara.
Ko grem v šolo,
vedno prinesem kokakolo.

V šoli jemo malice,
ker so boljše kot drevesne palice.
V šoli je včasih piščančji zrezek,
učenci ga imamo raje kot narezek.

Včasih so učitelji nesrečni,
ker smo učenci tečni.
Tako se šola v petek konča,
doma pa lahko plešemo čačača.

Anja Mašanović, 6. a

SVET

Ta naš svet je kot sladoled.
Z morji in oceani obdan,
je kot iz sanj.
Tukaj so še celine,
lepe in sive.
To je naš planet,
ki je kot zadetek za naš svet.

Aljaž Petrović, 6. a

PTICA

Ptica je kot slastna potica.
Je kot oblak,
ki leti, dokler ne pade mrak.
Ko ptica leti,
deček v nebo strmi.

Aljaž Petrović, 6. a

SMETAR OTO

Oto je zadel loto in dobil veliko vsoto.
Poslušal je Evo Boto in pojedel joto.

To mu ni prineslo sreče,
zdaj smeti v koš meče.

Aljaž Petrović, 6. a

OČALA

Očala so kot ogledala ter boljša kot
bodala.
Na glavo mi je padla skala, a rešila me je
moja mama.
Očala so razpadla in v smeti padla.

Aljaž Petrović, 6. a

NA KONCU Ulice

Na koncu ulice ni veliko ljudi.
Tam prebivajo divje zveri.
Tam je veliko starih hiš,
v katerih prebiva velika strašna miš.
Ta miš vstopi v tvoje sanje,
da postanejo more.
Potem se ne naspiš in v šoli slabo oceno
dobiš.
Zato se raje izogibaj konca ulice,
saj tam venomer straši,
brez dobrega spanca pa živeti ni!

Sergej Saveljić, 4. b

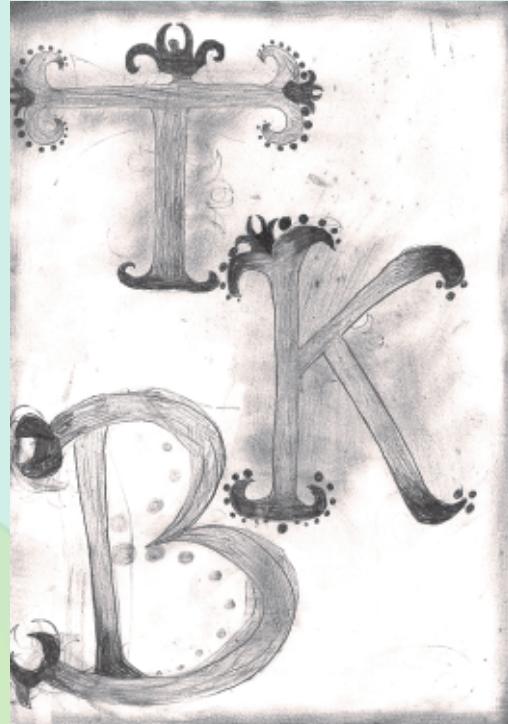

Maja, 5. a

Marko Stupar, 9. b

Ste ugotovili, koga je narisal Marko?

Tia, 4. b

NEKOГA IMAŠ RAD (konstruktivistična pesem)

Rad imam KOŠARKO.

Rad imam SLADOLED.

Rad imam TA SVET!

Rad imam DOBRE LJUDI, KOT SO MOJI STARŠI.

Rad imam KOLO.

Rad imam ŽIVALI IN PRIJATELJE OKROG.

Nimam rad ZAHRBTNOSTI.

Nimam rad LAŽI.

Nimam rad DVOJNE MORALE.

Nimam rad NEČLOVEKA, IMAM PA RAD LJUDI.

Nimam rad, KO NEKDO V PRAZNO ŽDI, NE VEM ZAKAJ, A TAKO SE MI ZDI.

Nimam rad, KO SLABE SANJE IMAM, SAJ TE ME V REALNI SVET SPRAVIJO NA PLAN.

Nimam rad TUDI NEKOLIKO REALNEGA SVETA, SAJ TA TE LAHKO VRŽE NA TRDNA TLA. KO SE TO ZGODI, ŠE V SANJAH NISI PRAVI TI.

Luka Fekonja, 9. b

Emma, 5. b

Ej stari, dej pokaži telefon!!

Zakaj?

A imaš Facebook?

Ne!

Oooooo!!!

Kaj pa Whats App?

Tudi ne!

Oooooo!!!

Ja , kaj pa potem sploh imaš?

Life, stari!

Ooo! To je neka nova aplikacija!!

Cool! Dej me med frende!!

Meni pa link, da si lahko naložim na telefon.

Ja, ja! V drugem življenju.

Ayla Macanović, 4. b

Nutella

Nutella, nutella, nutella, nutella,
Kiara ne boj se, če boš debela,
ker če pol kile nutelle poješ,
kap te zadane, saj to veš.

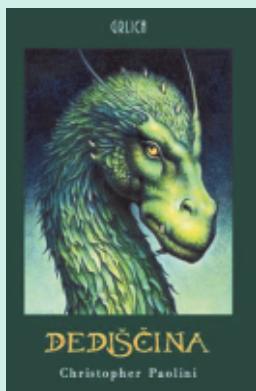
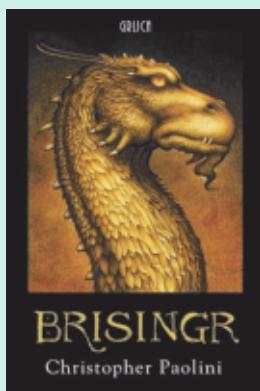
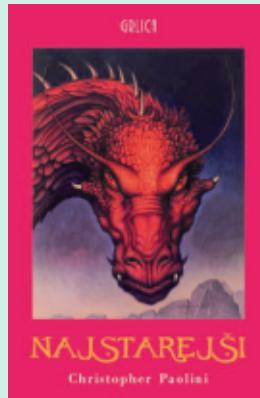
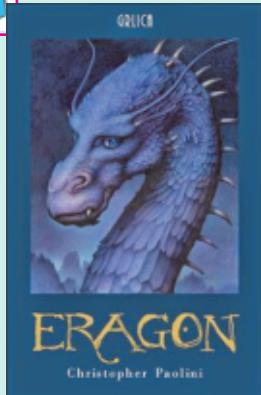
Palačinke brez nutelle
so kot mame brez krepele,
Kiara brez nutelle ne preživi
zato pustite ji nutello vi.

Zdaj sem pa še jaz "tle",
nutello mi pustite,
takoj od nje zbežite.
Ker če ne, brez glave se zbudite.

Eli Mlekuž, 6. b

Klara, 4. b

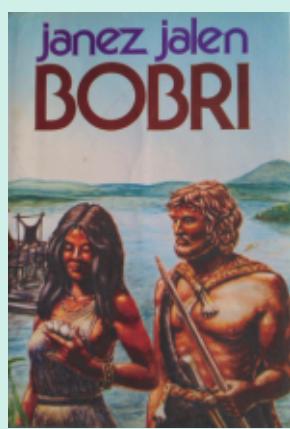

PREDLOGI ZA POLETNO BRANJE PO IZBORU

ANDREJA DRAGARJA

Christopher Paolini: Eragon

Ko Eragon v gozdu sredi Grebenja naleti na nenavaden moder kamen, misli samo to, kako ga bo zamenjal za nekaj mesa. Toda iz gladkega kamna se kasneje izleže zmajčica in Eragon nenadoma spozna, da je postal del zapuščine, stare toliko kot samo Cesarstvo. Poda se na nevarno potovanje, da osvobodi Cesarstvo izpod rok zlobnega cesarja Galbatorixa. Knjiga je Paolinijev prvenec in ima tri nadaljevanja: Najstarejši, Brisingr in Dedičina.

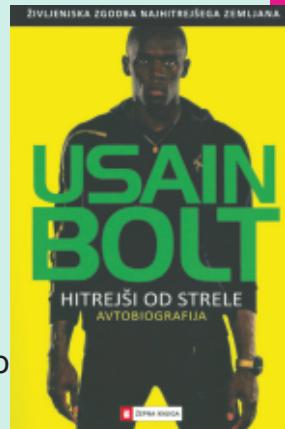

Janez Jalen: Bobri

Bobri so obširna zgodovinska povest o življenju količarjev na današnjem Ljubljanskem barju, katerega je prekrivalo jezero. Pisatelj natančno opiše življenje količarjev skozi več generacij.

Usain Bolt: Hitrejši od strele

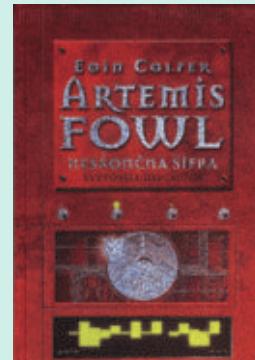
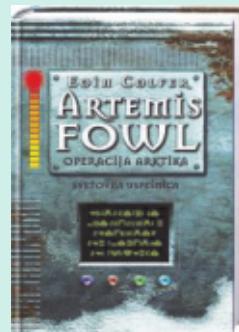
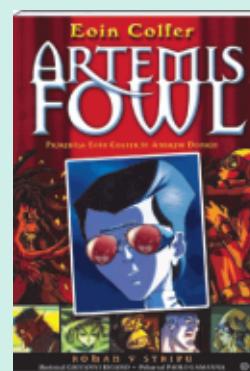
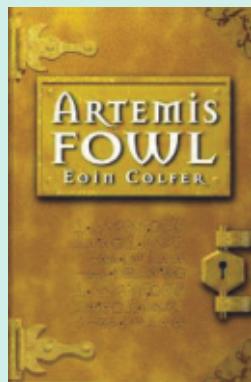
V avtobiografiji opisuje vse od njegovih začetkov v odročni vasici Trelawny na Jamajki do najhitrejšega zemljana in super zvezdnikega statusa med atleti. Prvič je bil opažen, ko je s petnajstimi leti postal svetovni mladinski prvak na 200 m.

Eoin Colfer: Artemis Fowl

Dvanajstletnik Artemis Fowl je prihaja iz nekoč slavne, zdaj pa povsem propadle družine kriminalcev, njegov um pa je genialen. Da povrne ugled svoji družini ugrabi vilinko, zaradi tega sem mora spopasti z dobro organiziranimi vilinci. Knjiga ima sedem nadaljevanj: Operacija Arktika, Neskončna šifra, Zahrbtna Opal, Izgubljena kolonija, Časovni paradoks, Atlantski sindrom in Poslednji varuh.

Naj dodamo za ljubitelje stripov: lahko preberete tudi roman v stripu.

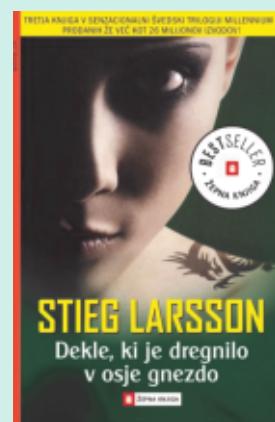
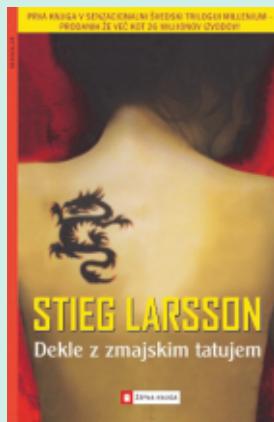

Stieg Larsson: Dekle z zmajskim tatujem

Novinar Mikael Blomkvist je obtožen klevetanja finančnika Hansa-Erika Wennerstrama in obsojen na tri mesece zapora. V istem obdobju ga poišče Henrik Vanger, nekdaj eden vodilnih podjetnikov v državi, in želi, da napiše zgodbo družine Vanger. Kmalu se izkaže, da je družinska kronika le krinka za Blomkvistovo pravo nalogo: raziskati, kaj se je v resnici zgodilo Henrikovi mladi sorodnici Harriet, za katero že skoraj štirideset let ni več sledi.

Blomkvist nerad prevzame primer.

Pomaga mu mlada Lisbeth Salander, težavno dekle s tetovažami in pirsingi, a izredna raziskovalka in najboljša hekerica v državi. Blomkvist in Salanderjeva kopljeta vse globje po preteklosti družine Vagner ter ob tem odkrijeta temačno in krvavo zgodbo, ki povezuje družinske člane. Pisatelj z veliko zapleti ustvarja napeto vzdušje skozi celotno knjigo.

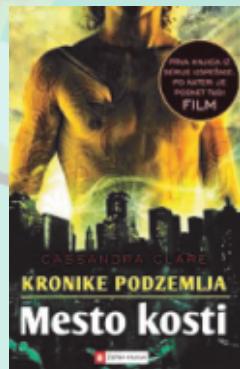
Trilogija vsebuje še knjige Dekle, ki je dregnilo v osje gnezdo in Dekle, ki se je igralo z ognjem.

PREDLOGI ZA POLETNO BRANJE PO IZBORU ENE HADŽIAHMETOVIĆ

Cassandra Clare: Mesto kosti

Ko gre petnajstletna Clary Fray s svojim najboljšim prijateljem v najbolj priljubljen nočni klub v New Yorku, niti v sanjah ne pričakuje, da bo priča umoru – še manj, da bo truplo izpuhtelo in da so morilci, trije najstniki, prekriti z nenavadnimi tetovažami in s srednjeveškim orožjem, vidni samo njej.

Patrick Ness: Več kot to

Seth se utopi, umre in se ponovno zбудi v zapuščenem in zanemarjenem kraju v Angliji, kjer je nekoč živel. Sam je, lačen, žejen in v bolečinah. Domneva, da se je zbudil v peklu. Ko spi, sanja o svojem prejšnjem življenju, kar pa mu povzroča dodatno duševno agonijo. Medtem ko raziskuje svet, v katerem se je znašel, naleti na Voznika, ki ga poskuša ujeti. Pred njim ga rešita deček in deklica, ki imata svojo teorijo o kraju, kjer so se znašli. Skupaj poskušajo ugotoviti, ali je res še kaj več kot to.

Sarah Cohen-Scali: Max

Max je najboljši primerek otroka, ki se je rodil po programu Lebensborn, ki je bil skovan v času nacizma, da bi povečali število pripadnikov čiste arijske rase. Skozi Maxovo pripoved, ki se začne že v času, ko je bil še zarodek v trebuhu primerne kandidatke, spoznamo krutost programa, ki se je držal stroge selekcije pri izbiranju novorojenčkov, ki so ustrezali vsem merilom arijske rase. Ker niso dosegali zadostnega števila novih pripadnikov čiste arijske rase, se je izrodil v smer, ko so začeli ugrabljati poljske in druge

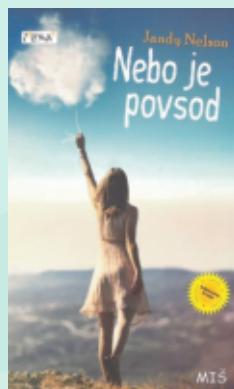
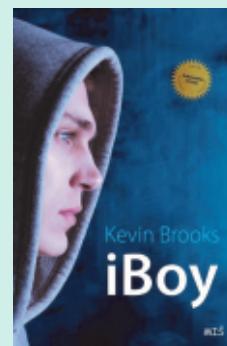

otroke modrih oči in svetlih las, ki so bili podobni Arijcem. Te so ponemčili in izobrazili kot prave člane jungvolka zvestega firerju.

Jandy Nelson: Nebo je povsod

Bailey je mrtva, zjutraj je začela dan kot običajno, potem pa je naenkrat ugasnila, za vedno. Njena sestra Lennie žaluje za njo. Vendar smeh in zaljubljenost v sestrinega izbranca nista povsem običajen način izkazovanja žalosti. Je to, da oblači sestrina oblačila, pogrešanje ljubljene osebe ali tiha želja postati zamenjava za nekoga, ki več ne obstaja. Lennie sestro pogreša v vsaki sliki dneva, vedno manjka njen delček, noče se še sprijazniti, da praznina ne bo nikoli zapolnjena. Vendar Lennie ni samo žalovalka. Plast za plastjo lušči skrivnosti sestrinega bivanja.

Vir: <http://www.mklj.si/mladi>

Kevin Brooks: iBoy

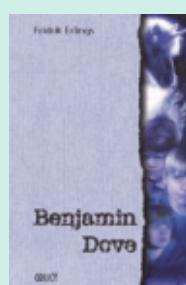
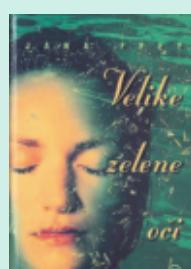
Tomu Harveju iz vrha stolpnice na glavo pade iPhone, zaradi česar pristane v komi. Ko se po nekaj tednih iz nje prebudi, ni nič več tako, kot je bilo. V možganih so mu namreč ostali koščki iPhona, zaradi katerih pridobi nenavadne, nadnaravne sposobnosti, ki mu omogočijo, da se maščuje za storjeno krivico in da si pridobi naklonjenost punce, ki mu je všeč.

Fridrik Erlings: Benjamin Dove

Knjiga se mi je zdela zanimiva, vsebina je napeta, resnična, ganljiva.

Citat iz knjige: "Nato se je Howie pojavil tam, kjer so nekoč stala vhodna vrata. v naročju je nekaj nesel in iz njegovega žepa se je kadilo. Opotekel se je nekaj korakov stran iz ognja, se spotaknil ter - dušeč se - padel na kolena. Gasilni aparat in rešilni avto sta pridrvela okoli vratarja in njune ostre, hladne luči so razsvetlile ta čuden prizor. Howie je klečal, v naročju držal babico Dell kot otroka in ji dajal umetno dihanje."

Amra Jakupović, 6. b

Jana Frey: Velike zelene oči

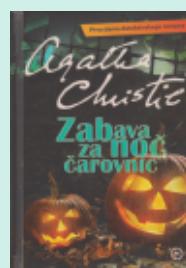
Roman govori o dekletu po imenu Lena. V prometni nesreči izgubi vid. Sprva se s tem ne sprijazni, zapre se vase in se počuti osamljeno. Za piko na i ima težave s svojo sorodno dušo, po imenu Frederico.

Rene Karpe, 7. b

Agatha Christie: Zabava za noč čarovnic

Ob branju knjige so se mi porajale različne misli. Najbolj nerazumljivo je bilo, zakaj je nekdo ubil tri! ljudi, da bi si ustvaril vrt na grškem otoku. Knjiga je zanimiva, bila bi še bolj, če bi bila strašljiva.

Jon Češnovar, 6. b

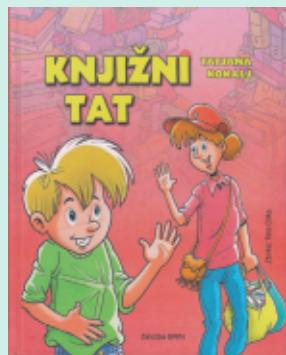

Bogdan Novak: Samotna hiša

Zakaj jo prebrati? Ker tako dobre knjige kot je ta, nisem prebrala že dooooolgo časa. Priporočam jo vsem bralcem, ki imajo radi akcijske tragedije s kančkom znanstvene fantastike. meni osebno je bila knjiga tako všeč, da sem jo brala med smučarskim tekmovanje. resnično toplo jo priporočam vsem!

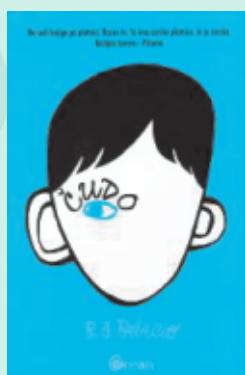
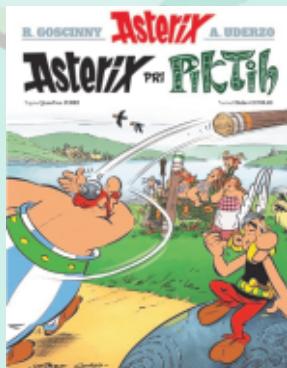
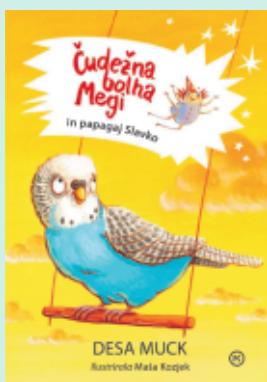
Eli Mlekuž, 6. b

Tatjana Kokalj: Knjižni tat

Knjiga je zelo dobra, zanimiva, napeta. mogoče je malo predolga, a jo vseeno pohvalim in vsekakor priporočam. Najbolj mije bil všeč odlomek, ko se je Maj potiho splazil v sobo in hotel iti na računalni, čeprav mu je mama prepovedala. Mama ga je zasačila in mu za kazen naložila eno uro branja.

Klara Jukić, 4. b

Še nekaj idej za počitniško branje

Med najbolj izposojanimi knjigami v naši knjižnici so Slovenske ljudske pravljice, Jelka Godec Schmidt: Škrat Zguba in kameleon, Mojca Pokrajculja, Klaus Baumgart: Larina zvezdica med slikanicami. Za malo večje učence: Desa Muck: zbirka Čudežna bolha Megi, Astrid Lindgren: Pika Nogavička, zbirka Asterix, Dav Pilkey: Kapitan Gatnik, zbirka Gospod Gnilc ter zbirko o Živi, ki potuje sakozi zgodovino, zgodbe pa piše Žiga X. Gombač. Tisti, ki smo poslušali Boštjana Gorenca Pižamo, bomo na seznam za počitniško branje uvrstili še knjigi Čudo in Krive so zvezde.

Prijetne počitnice v družbi dobrih knjig vam želimo! Saj veste: " Bralec živi tisoč življenj. Kdor ne bere, živi le eno." (G. R. Martin)

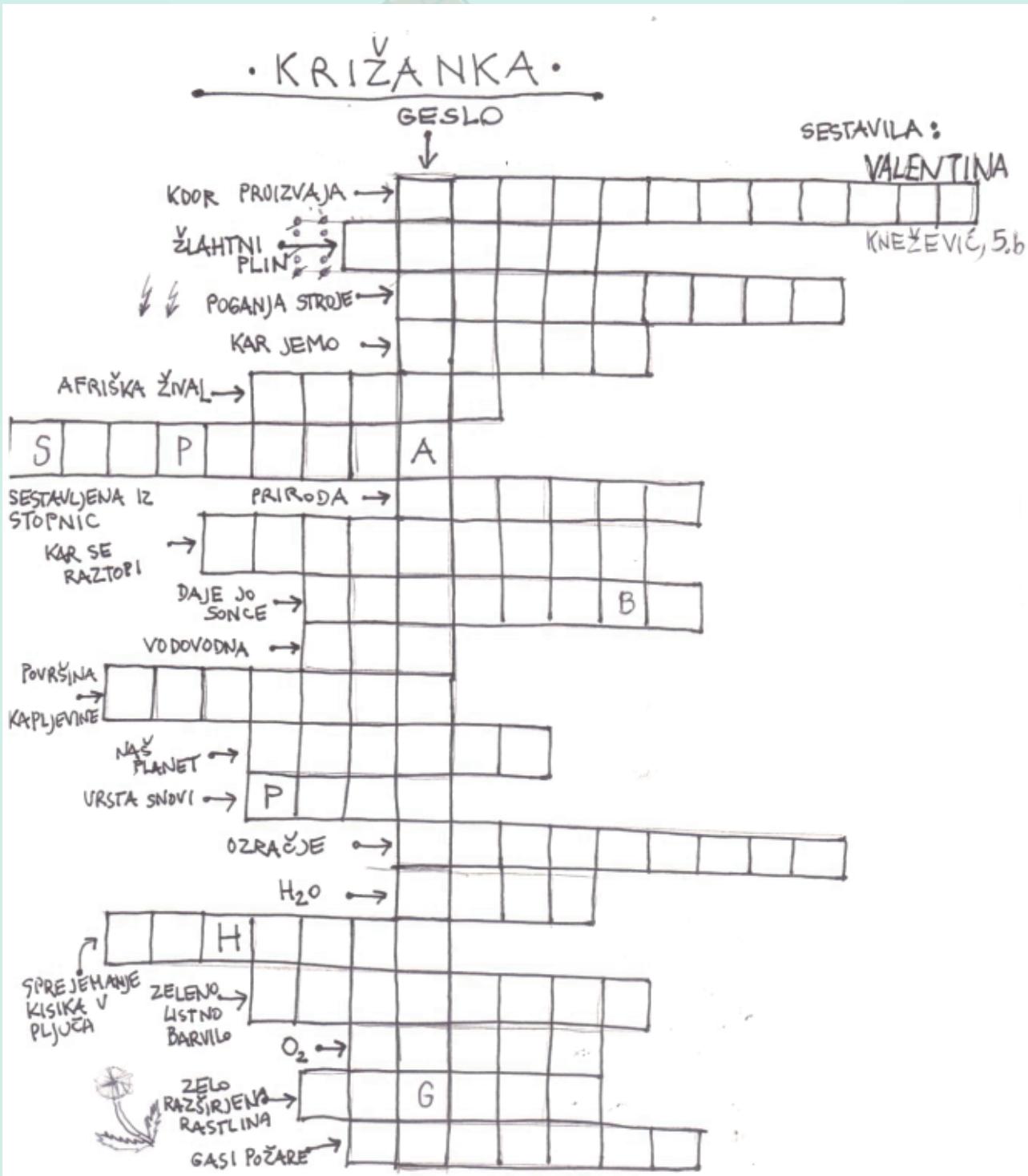
PALINDROMI

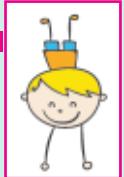
Berite od leve proti desni in obratno.
EDO SUČE MEČ USODE.
MATEJ JE TAM.
KLOVN IN VOLK.
BO KAJ SENA DANES JAKOB?
HUDIR BO DOBRI DUH.

STE VEDELI?

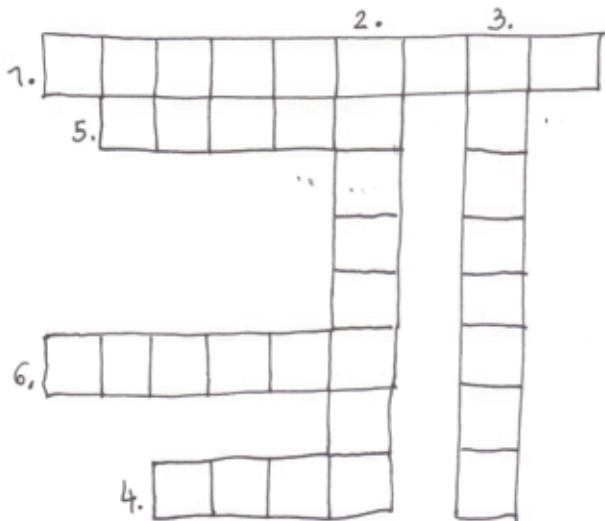
Palindróm je beseda, fraza, število ali katerokoli zaporedje enot (npr. zaporedja DNA), ki se berejo z obeh strani enako. Pri tem so lahko presledki tudi drugače postavljeni in se ne upoštevajo. Beseda »palindrom« izhaja iz stare grščine.

Klara Jukič, 4. b

• KRIŽANKE •

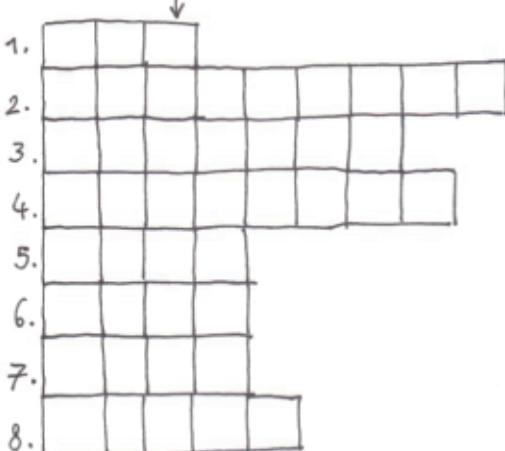
1. Televizija ne more delati brez nje.
2. Najdemo jih vsepravod, na travnikih, v naravji, v stanovanjih.
3. Rastline z njimi črpajo vodo.
4. Brez nje se težko odčejamo.
5. Lahko jo kosimo.
6. Na enem mestu jih najdemo v zoo.

Sestavila: Tara Palamar,
5.b

• ŽIVALI •

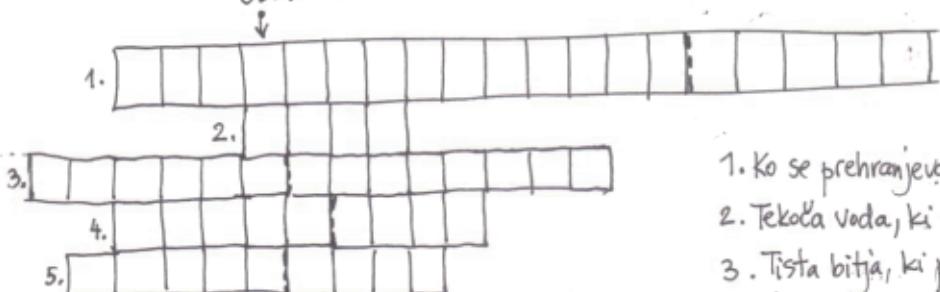
Pripravil:
Leon
Dobretinšek,
5.b

GESLO :

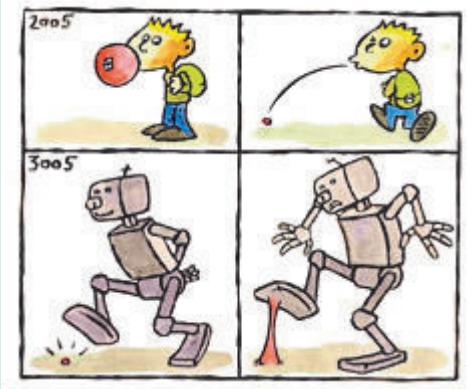
1. Kralj živali.
2. Muha, ki se sveti.
3. Samica kralja živali.
4. Žaba, vrsta žabe.
5. Vali jajca.
6. Avstralski beli ptic.
7. Hišni ljubljenček.
8. Živi na kmetiji, daje mleko.

GESLO :

Sestavila: Zala Lisjak, 5.b

1. Ko se prehranjevalne verige spletejo.
2. Tekoča voda, ki teče po strugi.
3. Tista bitja, ki proizvajajo hrano.
4. Voda, ko se segreje do 100 °C.
5. Né je potrebno prekuhati, priteče iz pipe.

ŽVEČILNI GUMI

Vsi vemo da je so žvečilni »CARSKI«. A kako dobro ga poznamo? Zdravje: Je dober za zobe (priporoča ga zobozdravnik).

Nastanek: Kalijev acesulfam sta po naključju leta 1967 odkrila Karla Claussa in Haralda Jensa v Hoechst AG, in sicer pri razvijanju podobne spojine (5,6-dimetil-1, 2, 3-oxathiazin-4 (3H)-ena 2,2-dioksida. Clauss je pri svojem delu s kemikalijami po nesreči namočil prste v kemikalije, s katerimi je delal in jih polizal, da bi lažje vzel list papirja.

Nadaljnje raziskave so pokazale, da precejšnje število spojin z enako osnovno strukturo obroča daje različne stopnje sladkosti. Ker je imel 6-metil-1, 2, 3-oxathiazine-4 (3H)-ena 2,2-dioksida), je imel posebno ugodne lastnosti okusa in je bil relativno enostavno za sintetizirati, je bil izločen iz nadaljnje raziskave. Svetovna zdravstvena organizacija ga je leta 1978 poimenovala z generičnim imenom (acesulfam-K, kalijev acesulfam). Znamke: ORBIT, HUBA GUBA, AIRWAVES. (Te so najbolj znane). Zakaj ga imamo tako radi? Je priročen, sladek, žvečljiv, z njim se kratkočasimo.

"Žvečilne zanimivosti": Nekdo je bil kreativen in naredil KIP IZ ŽVEČILNEGA! In tu je slika.

Pripravil Oskar Janje, 4. b

NEKAJ O TELEFONIH

Najnovejša tehnologija. To je ura, S KATERO lahko kličeš, pošiljaš SMS, meriš srčni utrip ...

Najstarejši telefon je bil narejen v 90. letih 20. stoletja. Znanstveniki so začeli razvijati nove in boljše telefone in ljudje so jih kupovali. S tem so se telefoni začeli bolje razvijati. Postali so na dotik, na tipke in na vrtenje.

ZANIMIVOSTI

Ljudje so se s telefonimi začeli obnašati kot zombiji.

Poznamo več vrst telefonov: APPLE, SAMSUNG, BOB, HTC ...

FILIP, FEDJA, 4. b

Benetke

Benetke so glavno mesto Italijanske dežele Benečije. So znano obmorsko mesto. Mesto šteje 318.000 prebivalcev. Benetke še danes izgledajo kot takrat, ko so nastale. V očeh mnogih turistov so se Benetke spremenile v kamnit spomenik, katerega ljudje morajo videti. Posebej privlačne točke so Trg svetega Marka z dolgim in razkošnim prostorom, ter cerkvio. Predvsem pa so privlačni kanali s skoraj 4 kilometre dolgim Kanalom Grande. Tam je tudi 400 gondol.

Klara Jukić in Fedja Bogataj Čufer 4. b

Zivali

Išči vodoravno in navpično.
Tiste črke, ki ostanejo, so geslo.

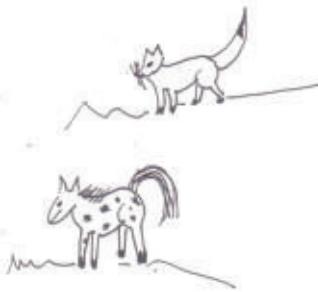

Š	T	O	R	K	L	J	A	O	M	G
L	L	P	R	A	S	I	C	R	E	E
E	I	D	E	L	F	I	N	E	D	P
V	S	K	O	A	L	A	K	L	V	A
P	I	Z	A	J	E	C	O	M	E	R
E	C	R	I	S	S	E	N	A	D	D
S	A	K	R	A	V	A	J	C	M	K
S	A	J	A	Z	B	E	C	K	I	R
P	T	I	C	A	L	C	I	A	Š	T

ŠTORKLJA
DELFIN
GEPARD
JAZBEC
LISICA
MEDVED
PRAŠIČ
KRAVA
KOALA
MACKA

PTICA
ZA JEC
KONJ
OREL
KRT
LEV
MIS
PES
RIS

Sestavila:
Jukić in A. hajdú

SANJE

KAJ POMENI, ČE SANJAŠ ...

1. AVTOMOBIL

Predstavlja tvoje sposobnosti, medsebojne odnose. Pomembno je, kako avtomobil vozimo. Način namreč pomeni, kako smo pripravljeni na spremembe in kako se jim znamo prilagajati.

2. BALKON

Predstavlja kraj naših čustev in želja, namiguje, po čem hrepenimo in kako varno se ob ljubljeni osebi počutimo.

3. CUNJE

Cunjasta oblačila lahko opozarjajo na zanemarjanje samega sebe, lahko pa tudi prikrivajo stvari v naši notranjosti, česar drugim ne želimo pokazati.

4. ČEŠNJA

Simbolizira čustvenost in ljubezen.

5.DLAN

Dlan je v sanjah simbol dejanja, ali je to dejanje slabo ali dobro, pove celotna sanjska vsebina.

6. EKSPLOZIJA

Predstavlja veliko življenjsko spremembo, lahko pa smo tudi ogroženi.

7.FASADA

Zunanost hiše simbolično ponazarja zunanji vtis, ki ga s svojim obnašanjem in zunanjim videzom naredimo na druge ljudi.

8.GROB

Pomeni, da je čas, da se rešimo težav ali pa nekoga pogrešamo.

9.HRIB

Večji, kot je hrib v sanjah, večji je problem, s katerim se v budnem življenju ukvarjamo.

10. INVALID

Opozarja, da smo na nekem področju zastali.

11. JESEN

Jesen je obdobje, ko lahko s ponosom gledamo na svoje rezultate ali pa ugotovimo kako nezrelo smo ravnali v preteklem obdobju.

12. KRI

V prijetnih sanjah kri pomeni življenjsko energijo, v neprijetnih sanjah pomeni klic na pomoč.

13. LIČENJE

Pomeni prikrivanje, izdajamo se za nekaj, kar nismo.

14. MADEŽ

Predstavlja občutek krivde.

15. NAKIT

Nakit s svojo obliko in vrednostjo predstavlja vrednote, ki bogatijo naše življenje.

16. OČE

Vodnik, ki nas vodi skozi odnose, vzpodbuja in svetuje.

17. POLICIST

Oseba, ki ti je pripravljena pomagati ali te opozarja na morebitne napake.

18. ROJSTVO

Rojstvo otroka predstavlja začetek ali konec nekega življenja.

19. SLEPOTA

Ko v sanjah oslepimo, si morda v resnici preveč zatiskamo oči pred tistim, česar nočemo videti.

20. ŠAMPANJEC

Predstavlja ustvarjalno energijo.

21. TRAVA

S svojo zeleno barvo trava obeta osvežajočo energijo in ugoden čas.

22. UNIFORMA

Človek v uniformi predstavlja lastnosti, ki jih moramo spoštovati in poudarja načela človeka, ki jo nosi.

23. VILICE

Nabadanje hrane z vilicami namiguje na prikrito agresivnost.

24. ZEMLJEVID

Pomeni možnost izbire.

25. ŽABA

Opozarja na domišljave in samovšečne ljudi.

Edita Omerčević, 9. a

Zgodba o nastanku televizije**Na kratko o televiziji**

Televizija (z znano kratico TV) je tehnologija prenosa negibnih ali gibajočih se slik in zvoka na daljavo. Tehnične zasnove so bile razvite že v 19. stoletju, praktično uporabne izvedbe pa so se pojavile okoli leta 1930. Na olimpijadi v Berlinu leta 1936 so že oddajali televizijski signal. Njen signal se največkrat širi prek radijskih signalov. Signali so se do nedavnega prenašali po zraku in analogno, počasi pa to obliko prenosa nadomešča kabelski signal, ki prihaja tudi v digitalni obliki.

Zgodovina televizije

Televizija je produkt večih iznajdb in odkritij mnogih znanstvenikov. Prvi delež je prispeval nemški znanstvenik Paul Nipkow z izumom motorja in sistema vrtečih se plošč z luknjicami, ki so »dajale« sliko predmeta na zaslonu. Dejanskega prenosa slike takrat še ni bilo in prvi prikaz televizije je uresničil škot John Logie Baird, ki velja za uradnega izumitelja televizije. Prvič je bila predstavljena leta 1926 v Londonu in pri tem je Baird uporabil Nipkowe plošče.

Prvi televizijski prenos je predvajala kanadska radijska postaja CKAC, leta 1931. Slika je bila rdeče in črne barve in velika 40 x 40mm.

Kdaj je bila televizija prvič v Sloveniji?

Začetki televizije v Sloveniji segajo v leto 1949, ko je bil ustanovljen prvi TV-laboratorij v Ljubljani, vendar je prvi javni televizijski program stekel sedem let kasneje na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču. Dve leti kasneje je TV-studio Ljubljana začel predvajati redni eksperimentalni program. V Ljubljani je bilo takrat le kakšna dva ducata zasebnih

televizijskih sprejemnikov. TV sprejemnike so postavili v nekatere izložbe ob glavnih mestnih ulicah. Ljudje so tako lahko prvič videli radijske napovedovalke in napovedovalce.

Eden izmed prvih gostov televizijskega programa je bil Fran Miličinski Ježek. Na začetku predvajanja programa se je na televizijskih zaslonih izpisal napis: Radio Ljubljana-televizijska oddaja-televizijski studio. Leta 1960 je televizijski program oddajal že pet dni v tednu, istega leta pa so gledalci lahko spremljali neposredni prenos Evrovizije in skoke iz Planice. Prenos so ljudje sprejeli z navdušenjem.

Vpliv televizije na nas

Če televizijo gledamo predolgo, pademo v stanje, ki je podobno stanju, ko smo pod hipnozo.

Vira: <http://www.razglej.se/televizija/>

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Televizija>

Lara Pašalić, 9. b

ANKETA O POPULARNI GLASBI

Kakšno zvrst glasbe poslušajo naši učenci?

6. A/B

V anketi je sodelovalo je 15 učencev.

Preberite si, kaj poslušajo.

Pop glasba: 8 učencev

Rock glasba: 3 učenci

Heavy metal: 2 učenca

Jazz: 0 učencev

Break dance: 0 učencev

Ostalo: 2 učenca

7. A/B

Sodelovalo je 27 učencev.

Pop glasba: 20 učencev

Rock glasba: 1 učenec

Heavy metal: 1 učenec

Jazz: 0 učenec

Break dance: 0 učencev

Ostalo: 5 učenecv

NAJBOLJ POPULARNO

6.A/B

1. Pop

2. Rock

3. Heavy metal/ Ostalo

4.Break dance/ Jazz

7.A/B

1. Pop

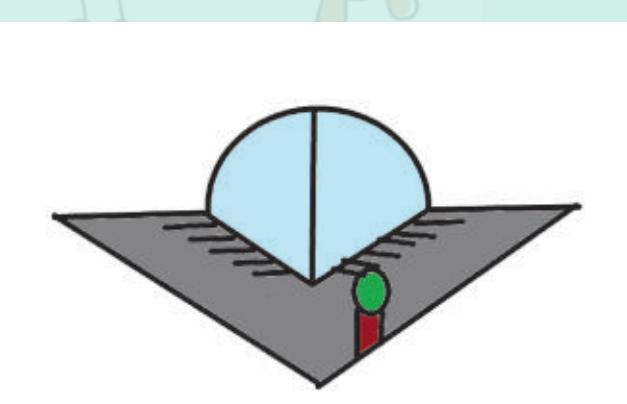
2. Ostalo

3. Rock/ Heavy metal

4.Jazz/ Break dance

Maja, 5. a

Maks, 4. a

Sestavil: Vid Jerič, 7. a

Nika, 4. b

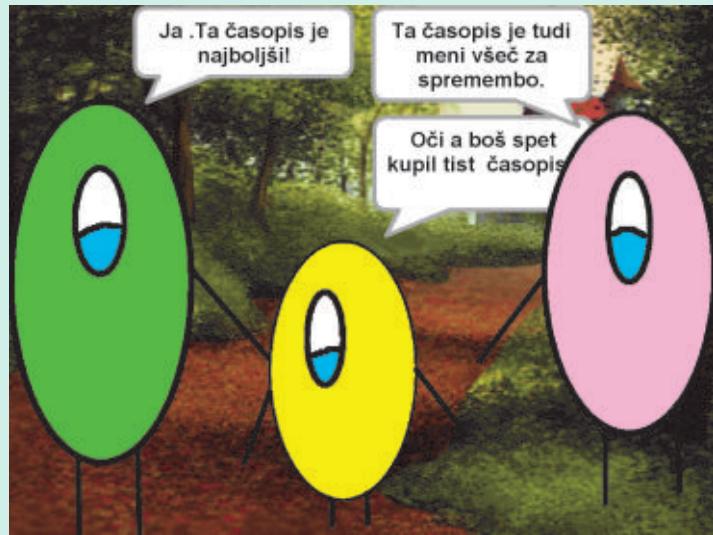
Če ste pozorno prebrali članek o Petru Prevcu, vam tale križanka ne bo povzročala velikih problemov. Sestavila jo je Nina Lah.

1. Katerega meseca se je rodil?
2. Kako je ime njegovemu bratu, kateremu se ime začne na črkno D?
3. Koliko otrok je v družini? (Zapiši z besedo!)
4. Kako je ime njegovemu drugemu bratu?
5. V katerem kraju se je rodil?
6. V katerem kraju je ekipo s tretjim mestom prvič stal na odru za zmagovalce?
7. Kako se je imenovala skakalnica, na kateri se je začela njegova skakalna pot?
8. Kje je 13. februarja 2015 postavil nov slovenski rekord? (245,8m)
9. Kako se imenuje kristalni globus, ki ga je dobil kdo? (Veliki/mali)
10. Kdo je njegovi čebeni in klubeksi trener?

geslo
↓

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									
9.									
10.									

Geslo:

LJUBLJANA, JUNIJ 2016

